

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ'

Τετάρτη 15 Νοεμβρίου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 15 Νοεμβρίου 2006, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.07' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 14.11.2006 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΚΒ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 14 Νοεμβρίου 2006, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Ισλαμικό Τέμενος Αθηνών και άλλες διατάξεις».)

Πριν προχωρήσουμε στην ανάγνωση των αναφορών, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω για την αποκατάσταση της πραγματικότητας ότι η καθυστέρηση των συνεδριάσεων οφείλεται στη μη έγκαιρη προσέλευση Βουλευτών, εισηγητών και Υπουργών. Οι εκάστοτε Προεδρεύοντες βρίσκονται στο γραφείο τους τουλάχιστον ένα τέταρτο με μισή ώρα πριν την έναρξη της συνεδριάσεως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πάντως σήμερα, κύριε Πρόεδρε, ούτε οι εισηγητές ούτε οι Βουλευτές καθυστέρησαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εντάξει! Δεν επιμερίζω ευθύνες, κύριε Γεωργακόπουλε, απλά αυτό θέλω να το επισημάνω, γιατί μπορεί να κατηγορηθεί το Προεδρείο ότι εκείνο ολιγώνει ή καθυστερεί να προσέλθει. Ο κ. Γείτονας το ξέρει πολύ καλά και από τη δική του μακροχρόνια θητεία.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Μιχάλη Γιαννάκη, Βουλευτή Βοιωτίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί να συμπεριληφθεί στο αναπτυξιακό πρόγραμμα ΠΕΠ Θεσσαλίας το σύνολο των συνοικιών «Παλαιά» και «Νεάπολη» του Βόλου.

2) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδος ζητεί στο πρόγραμμα ενίσχυσης ΠΕΠ Θεσσαλίας, να συμπεριληφθεί το σύνολο των συνοικιών «Παλαιά» και «Νεάπολη» του Βόλου Μαγνησίας.

3) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. **ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ελευθέρων Επαγγελματιών

Γεωπόνων Δυτικής Μακεδονίας ζητεί την εξασφάλιση των απαραίτητων οικονομικών πόρων για την κάλυψη όλων των επενδυτικών προτάσεων της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι φίλοι των παιδικών και εφηβικών βιβλιοθηκών ζητούν τη συνέχιση της λειτουργίας και την αναβάθμιση των βιβλιοθηκών.

5) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. **ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παλαίρου Αιτωλοακαρνανίας ζητεί την άμεση δημοπράτηση του έργου ΒΙΟ.ΚΑ. του Παλαίρου Αιτωλοακαρνανίας.

6) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Κτηνοτροφικός Σύλλογος Νομού Τρικάλων ζητεί τον αυστηρό έλεγχο των γαλακτοκομικών προϊόντων και κρεάτων που εισάγονται στη χώρα μας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 394/23-10-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. **Γεωργίου Κοντογιάννη** δόθηκε με το υπ' αριθμ. 214/2006/13-11-06 έγγραφο από την Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση στο ανωτέρω σχετικό, σας υποβάλλουμε συνημμένα το υπ' αριθμ. 508666/10-11-2006 έγγραφο της Διεύθυνσης Τουριστικών Εγκαταστάσεων του ΕΟΤ και τα αναφερόμενα σε αυτό σχετικά έγγραφα, καθώς και το υπ' αριθμ. 6111/14-11-2006 της ΕΤΑ Α.Ε και το συνημμένο έγγραφο της.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 454/24-10-06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων **Χρήστου Πρωτόπαππα**, **Παναγιώτη Σγουρίδη**, **Απόστολου Κατσιφάρα** και **Ιωάννη Μανιάτη** δόθηκε με το υπ' αριθμ. 219/2006/8-11-06 έγγραφο από την Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση στο ανωτέρω σχετικό, σας υποβάλλουμε συνημμένα το υπ' αριθμ. 14047/13-11-2006 έγγραφο της Δ/σης

Εποπτείας Καζίνο του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 379/20-10-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 75/13-11-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε η Βουλευτής κα Α. Ξηροτύρη - Αικατερινάρη, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στη χώρα μας δεν έχει τεθεί σε εμπορία πολλαπλασιαστικό υλικό καμίας γενετικά τροποποιημένης ποικιλίας οποιουδήποτε καλλιεργούμενου φυτικού είδους. Οι σπόροι σποράς συμβατικών ποικιλιών που παράγονται στη χώρα μας εισάγονται από άλλο Κράτος - Μέλος ή από τρίτη χώρα, ενώ εξετάζονται για την παρουσία προσμίξεων με γενετικά τροποποιημένους σπόρους. Το θέμα αυτό αντιμετωπίζεται με εθνική νομοθεσία (μέχρι να ρυθμιστεί σε Κοινοτικό επίπεδο) και συγκεκριμένα με τον "Τεχνικό κανονισμό πιστοποίησης και ελέγχου κατά την εμπορία σπόρων προς σπορά συμβατικών ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών για την παρουσία προσμίξεων από γενετικά τροποποιημένους σπόρους" [Κοινή Υπουργική Απόφαση 332657/16-2-2001, (ΦΕΚ 176/Β)]. Τα φυτικά είδη που καλύπτονται από την εν λόγω ΚΥΑ, η οποία είναι σε ισχύ και εφαρμόζεται από το 2001, είναι το βαμβάκι, ο αραβόσιτος, τα τεύτλα, η ελαιοκράμβη, η σόγια και η τομάτα για μεταποίηση.

Οι παραπάνω προβλεπόμενοι έλεγχοι ολοκληρώνονται πριν την ημερομηνία σποράς του εκάστοτε φυτικού είδους.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Δ/νση Μεταποίησης - Τυποποίησης και Π.Ε.) έχει αποστείλει σε όλα τα Περιφερειακά Κέντρα Προστασίας Φυτών και Ποιοτικού Ελέγχου (Π.Κ.Π.Φ. και Π.Ε.), εγκύκλιο (9/07/2004 με αριθμ. πρωτ. 270014, η οποία τροποποιείται ανά τακτά χρονικά διαστήματα συμπεριλαμβανοντας νεότερα δεδομένα) η οποία αναφέρεται στους ελέγχους (διοικητικούς, επισήμανσης, εργαστηριακούς) που θα πρέπει να διεξάγονται κατά την εισαγωγή των γενετικά τροποποιημένων προϊόντων φυτικής προέλευσης και την εφαρμογή των Κοινοτικών Κανονισμών 1829/2003 και 1830/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Σύμφωνα με την αριθμ. 2144/2-8-06 (ΦΕΚ 1141/Β') Απόφαση του Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων περί «Τροποποίησης της υπ' αριθμ. 552/25-8-2004 Απόφασης του Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων "Συμπληρωματικά έκτακτα μέτρα για την εισαγωγή των δημητριακών καρπών για ανθρώπινη κατανάλωση" », διεξάγονται έλεγχοι κατά τις εισαγωγές (διοικητικοί, επιτόπιοι φυτικοί, εργαστηριακοί, επισήμανσης) στα σημεία εισόδου της χώρας μας, στην περίπτωση των δημητριακών καρπών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση σε ποσοστό 50% στα φορτία που προέρχονται από τρίτες χώρες.

Για τα υπόλοιπα προϊόντα φυτικής προέλευσης που προέρχονται από τρίτες χώρες, πραγματοποιούνται έλεγχοι για γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς (ΓΤΟ) σύμφωνα με την αριθμ. 1929/ 10-1-2006 (ΦΕΚ 73/Β') Απόφαση του Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων περί «ποιοτικού ελέγχου εισαγόμενων εξαγόμενων και διακινούμενων στην εγχώρια αγορά νωπών, μεταποιημένων, επεξεργασμένων και κατεψυγμένων γεωργικών προϊόντων φυτικής προέλευσης».

Σχετικά με τη διεξαγωγή ελέγχων, εκδόθηκε στις 6-09-2006 εγκύκλιος του Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την εντατικοποίησή τους στα σημεία εισόδου της χώρας - σε ποσοστό 100% για όλα τα φορτία ρυζιού προέλευσης τρίτων χωρών που εισάγονται στην Ελλάδα είτε άμεσα είτε έμμεσα, μέσω των Κρατών - Μελών της Ε.Ε., που προορίζονται για κατανάλωση ως τρόφιμο ή ζωοτροφή. Αρμόδιες Υπηρεσίες

για τη διεξαγωγή αυτών των ελέγχων είναι τα Π.Κ.Π.Φ. & Π.Ε. του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και οι Δ/νσεις Αγροτικής Ανάπτυξης των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Η εν λόγω εγκύκλιος δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και σε μεγάλο μέρος του τύπου.

Παράλληλα μέσω του συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών (RASFF) υπάρχει άμεση πληροφόρηση από τη Δ/νση Μεταποίησης Τυποποίησης και Π.Ε. του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, όλων των Περιφερειακών Κέντρων Προστασίας Φυτών και Ποιοτικού Ελέγχου (Π.Κ.Π. Φ. και Π.Ε.) καθώς και των Δ/νσεων Αγροτικής Ανάπτυξης των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων για τυχόν εισαγωγές μη εγκεκριμένων γενετικά τροποποιημένων προϊόντων από τρίτες χώρες όσο και από Κράτη Μέλη της Ε.Ε.

Σχετικά με τη σήμανση των τροφίμων, αυτή είναι υποχρεωτική στα τρόφιμα που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή ή για μονάδες ομαδικής εστίασης, μόνο όταν αυτά περιέχουν γενετικά τροποποιημένο υλικό σε ποσοστό όχι μεγαλύτερο από 0,9% και εφόσον η παρουσία αυτή είναι τυχαία ή τεχνικώς αναπόφευκτη.

Ο Υφυπουργός
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ»

4. Στην με αριθμό 172/5-10-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Ανωμερίτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 602/27-10-06 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 172/05-10-2006 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάσθηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Γ. Ανωμερίτη που κατατέθηκε στην Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το ΥΕΝ επιμελείται την απρόσκοπτη λειτουργία ολόκληρου του δικτύου των ΑΕΝ και ιδιαίτερα εκείνων που λειτουργούν σε ακριτικές περιοχές, καταβάλλοντας διαρκείς προσπάθειες για την παροχή ποιοτικότερης ναυτικής εκπαίδευσης με την ανάληψη δράσεων αναβάθμισης των Σχολών, εμπλουτισμού και επικαιροποίησης των Προγραμμάτων Σπουδών, ανανέωσης των εκπαιδευτικών κειμένων κ.α., δεσμεύοντας προς τούτο σημαντικούς εθνικούς και κοινοτικούς πόρους.

2. Το σύνολο του δικτύου των ΑΕΝ λειτουργεί σήμερα κανονικά. Παράλληλα έχει εκδηλωθεί ενδιαφέρον για μετακίνηση σπουδαστών σε περιφερειακές ΑΕΝ, οι οποίες ήδη λειτουργούν με ανάλογη κατανομή των επιτυχόντων σπουδαστών. Κατόπιν τούτου, ανησυχίες που έχουν διατυπωθεί περί αδυναμίας λειτουργίας περιφερειακών σχολών, δεν επαληθεύονται.

3. Με στόχο την προσέλκυση περισσότερων νέων στο ναυτικό επάγγελμα και την άνοδο της ποιοτικής στάθμης των υποψηφίων σπουδαστών ΑΕΝ, το ΥΕΝ έχει ήδη αναλάβει δράσεις προβολής του ναυτικού επαγγέλματος από εθνικούς πόρους και από συγχρηματοδότηση κοινοτικών πόρων στο πλαίσιο του Γ' Κ.Π.Σ..

Συνεχίζονται με αμείωτο ενδιαφέρον οι προσπάθειες για την παροχή ποιοτικότερης ναυτικής εκπαίδευσης. Και τα σχετικά θέματα εξετάζονται μέσω του διαλόγου και της συνεργασίας με τους κοινωνικούς εταίρους και τους λοιπούς φορείς της ναυτικής εκπαίδευσης στο πλαίσιο του Συμβουλίου Ναυτικής Εκπαίδευσης.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

5. Στην με αριθμό 236/9-10-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 609/24-10-06 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 236/9-10-2006 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάσθηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Δ. Πιπεργιά που κατατέθηκε στην Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Η μετάθεση του αναφερόμενου στην ερώτηση στελέχους του Λ.Σ. αποφασίστηκε από το Συμβούλιο Μεταθέσεων με υπηρεσιακά κριτήρια, λαμβάνοντας υπόψη και τη μακρόχρονη παραμονή του στην ίδια περιοχή (άρθρο 12 του π.δ. 222/2005) όπου και υπηρετεί συνεχώς και αδιαλείπτως (από το έτος 2000 έως το 2001 στην Λιμενική Αρχή Αιδηψού και από το έτος 2001 στην Λιμενική Αρχή Μαντουδίου).

Ο ανωτέρω προσέφυγε στο αρμόδιο Συμβούλιο εξέτασης προσφυγών αιτούμενος την ακύρωση ή τροποποίηση της μετάθεσής του, το οποίο με το από 19-09-2006 Πρακτικό του απέρριψε το αίτημά του.

Μετά την παρουσίασή του στη νέα Υπηρεσία, ο ανωτέρω έχει τη δυνατότητα να ζητήσει χορήγηση κάθε νόμιμης διευκόλυνσης (αδειών κ.λπ.).

2. Γενικότερα στόχος του ΥΕΝ είναι η σταδιακή κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων όλων των Λιμενικών Αρχών, μέσω της ανακατανομής του υπάρχοντος ανθρώπινου δυναμικού, ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα να λειτουργούν με το προβλεπόμενο ποσοστό (72%) της τελικής οργανικής σύνθεσης.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

6. Στην με αριθμό 264/10-10-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2018/31-10-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό πρωτ. 264/10-10-06 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Θαν. Λεβέντης, σύμφωνα με το αριθμ. ΥΠΥ/Δ13/Α/38387/1917/18-10-06 έγγραφο της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Το ελικοδρόμιο της Άνδρου έχει αδειοδοτηθεί, σύμφωνα με τα θεσπισμένα κριτήρια του ICAO (International Civil Aviation Organization) τα οποία έχουν ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο της χώρας με την υπ' αριθμ. ΥΠΑ/Δ3/Α/3902/569/24-1-2001 Απόφαση του Υπ. Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Το ελικοδρόμιο έχει αδειοδοτηθεί για την εξυπηρέτηση πτήσεων ελικοπτέρων σε μετεωρολογικές συνθήκες εξ όψεως κατά τη διάρκεια της ημέρας και της νύκτας και διαθέτει τον απαιτούμενο εξοπλισμό φωτισήμανσης.

Προκειμένου να ικανοποιηθούν περαιτέρω επιχειρησιακές απαιτήσεις των πτητικών μέσων του ΓΕΑ έγιναν παρεμβάσεις στο ελικοδρόμιο της Άνδρου και τροποποιήθηκε μια επιφάνεια προσέγγισης και απογείωσης με την έκδοση σχετικής αεροναυτικής αγγελίας, την 9/10/06.

Κατόπιν αυτών δεν υφίσταται κανένα πρόβλημα από πλευράς ΓΕΑ για την εκτέλεση πτήσεων κατά τη διάρκεια της νύκτας, υπό την προϋπόθεση ότι οι καιρικές συνθήκες δεν είναι απαγορευτικές.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

7. Στην με αριθμό 290/11-10-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-2027/2-11-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 290/11-11-2006, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μαν. Σοφ. Στρατάκης, θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

1. Σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, αρμόδιος Φορέας για τον έλεγχο, τη ρύθμιση, την εποπτεία και τη λειτουργία της αγοράς των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, είναι η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.)

2. Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της αυτών, καθώς και των προβλεπόμενων σχετικών διαδικασιών και ρυθμίσεων, η Ε.Ε.Τ.Τ. απέστειλε το αριθμ. 39227/Φ.450/31-10-2006 έγγραφο της, με το οποίο παρέχονται πληροφορίες για τα μέτρα και τις ενέργειες της για την προστασία των χρηστών υπηρεσιών που παρέχονται μέσω του διαδικτύου.

3. Σας διαβιβάζουμε επίσης το με αριθμό 477962/24-10-2006

έγγραφο της Ο.Τ.Ε. Α.Ε., με το οποίο η εταιρεία, ως εκ των αδειοδοτημένων παρόχων δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών, απαντά στα θιγόμενα με την ερώτηση θέματα.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

8. Στην με αριθμό 255/10-10-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-2023/31-10-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 255/10-10-2006 με αριθμό που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Θαν. Λεβέντης, θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

1. Ως γνωστόν, η Ο.Τ.Ε. Α.Ε. λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, σε περιβάλλον ελεύθερης αγοράς, σύμφωνα με το δίκαιο που τη διέπει, ως ανώνυμη εταιρεία του ν.2190/1920.

Το Ελληνικό Δημόσιο, μετέχει στην Ο.Τ.Ε. Α.Ε. διά του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, και ασκεί έλεγχο υπό την ιδιότητα αυτή του μετόχου.

2. Η ως άνω εταιρεία, ως Τηλεπικοινωνιακός Οργανισμός, ελέγχεται από την ΕΕΤΤ, κατ' εφαρμογή σχετικών διατάξεων, όπως εκάστοτε τροποποιούνται και ισχύουν.

3. Το θέμα που θίγεται με την υπόψη Ερώτηση, εμπίπτει στα θέματα πρόσληψης και διαχείρισης προσωπικού της Εταιρείας, και προς τούτο διαβιβάζουμε το με αριθμό 477914/24-10-2006 έγγραφο της Ο.Τ.Ε. Α.Ε., προς ενημέρωσή σας.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 257/10-10-06 ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτή κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-2047/2-11-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό πρωτ. 257/10-10-06 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αλ. Αλαβάνος, σας διαβιβάζουμε τα αριθμ. 968/30-10-06 και ΔΣ/368/17-10-06 έγγραφα των Ολυμπιακών Αερογραμμών και Ο.Α. Υπηρεσιών Α.Ε. αντίστοιχα, με τα οποία παρέχονται στοιχεία και πληροφορίες, για το θιγόμενο με αυτή θέμα.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

10. Στην με αριθμό 305/12-10-06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ροδούλας Ζήση, Μαρίας Δαμανάκη και Χάρη Τσιόκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2021/31-10-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. πρωτ. 305/12-10-06 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Ροδ. Ζήση, Μ. Δαμανάκη και Χάρης Τσιόκας, σας διαβιβάζουμε το αριθμ. 2146581/23-10-06 έγγραφο του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος, με το οποίο παρέχονται στοιχεία και πληροφορίες για το θιγόμενο με την ερώτηση θέμα.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 16 Νοεμβρίου 2006.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 69/13-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταβολή των επιδοτήσεων στους παραγωγούς του Νομού Ηρακλείου.

2.- Η με αριθμό 67/13-11-2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την ανέγερση νέων σχολικών κτηρίων στο Ολυμπιακό Χωριό του Δήμου Αχαρνών.

3.- Η με αριθμό 66/13-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρη-

σκευμάτων, σχετικά με την υλοποίηση του προγράμματος για την ψυχική υγεία στα σχολεία, τη στελέχωση με ψυχολόγους κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 62/13-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Βαρβαρίγου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την κάλυψη με το αναγκαίο προσωπικό των Δικαστηρίων της Ζακύνθου κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 68/13-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αποζημίωση των πληγέντων από τις πυρκαγιές μελισσοκόμων των Νομών Χαλκιδικής και Λακωνίας κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 63/13-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την αναδάσωση των χώρων των πρώην λατομείων στην περιοχή της Αττικής κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Τροποποίηση και συμπλήρωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε χθες επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου, καθώς και οι τρεις υπουργικές τροπολογίες ως μία ενότητα και θα δοθεί άνεση χρόνου και στους εισηγητές και στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και στους Βουλευτές για να αναφερθούν τόσο στα άρθρα όσο και στις τροπολογίες.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολος Σταύρου ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Τασούλα.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Δραγασάκη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιαννάκης.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε τη δυνατότητα τόσο στην επιτροπή όσο και χθες να αναφερθούμε όλοι οι συνάδελφοι και στα επί μέρους σημεία του νομοσχεδίου. Είναι ένα νομοσχέδιο ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί αφορά εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας, συνταξιούχους, δημοσίους υπαλλήλους και στρατιωτικούς.

Είχαμε, λοιπόν, τη δυνατότητα εξετάζοντας παράλληλα το νομοσχέδιο, τουλάχιστον οι εισηγητές αλλά και όσοι συνάδελφοι αναφέρθηκαν σε αυτό, να εντοπίσουμε μια τεράστια δυσκολία που αντιμετωπίζει ολόκληρο το συνταξιοδοτικό σύστημα, ιδιαίτερα για τους δημοσίους υπαλλήλους, μιας και σε αυτούς αναφερόμαστε σήμερα.

Είναι ένα σύστημα ιδιαίτερα πολύπλοκο, δαιδαλώδες θα έλεγα, που πραγματικά χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή μόνο για να κατανοήσουμε τις διατάξεις.

Υπάρχει ένας κώδικας από εκατοντάδες άρθρα. Νομίζω ότι αυτό δεν τιμά κανέναν μας. Θα πρέπει όλη αυτή η διαδικασία να αναμορφωθεί. Θα πρέπει παράλληλα με το ασφαλιστικό, που είναι το μεγάλο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας και της οικονομίας, να δούμε και την κωδικοποίηση, την απλοποίηση, το πώς οι συμπολίτες μας θα παίρνουν σύνταξη που θα είναι κατανοητή γι' αυτούς, αλλά και η ενημέρωσή τους θα είναι άμεση και αποτελεσματική.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτή η πολυπλοκότητα είναι αντιπαραγωγική και δεν τιμά, επαναλαμβάνω, κανέναν μας. Θα πρέπει το Υπουργείο να δει αυτό το τεράστιο πρόβλημα που υπάρχει και με συζήτηση τόσο στην επιτροπή μας όσο και με τους αρμόδιους φορείς, με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ., με τις ομοσπονδίες συνταξιούχων να δούμε πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το τεράστιο πρόβλημα. Και είναι πράγματι τεράστιο το πρόβλημα γιατί ακόμη και σε μας που ασχοληθήκαμε πολλές μέρες με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δύσκολα ορισμένες διατάξεις έγιναν κατανοητές.

Να αναφέρω στα επί μέρους άρθρα πολύ γρήγορα και επιγραμματικά. Στο άρθρο 1 αναπροσαρμόζεται το επίδομα εξομάλυνσης ώστε να αυξηθεί η βασική σύνταξη κατά 4%. Είναι μια αύξηση πάνω από την εισοδηματική πολιτική.

Το άρθρο 2 αναφέρεται στο επίδομα των 176 ευρώ που το 2003 το 1/5 δόθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά μετά η ίδια με διάταξη σε νόμο κατήργησε αυτό το επίδομα. Και ερχόμαστε σήμερα τα υπόλοιπα 4/5 να τα δώσουμε σε τέσσερις ισόποσες δόσεις. Είναι μια σημαντική αύξηση που ενισχύει τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων.

Το άρθρο 3 αναφέρεται στις συντάξεις αναπήρων και θυμάτων πολέμων, όπου αναπροσαρμόζονται: οι κατώτατες από 370 ευρώ που είναι σήμερα σε 423,2 ευρώ. Η ρύθμιση αυτή αφορά τους αναπήρους πολέμου, εθνικής αντίστασης, αναπήρους του

εμφυλίου, ανάπηρους πολίτες άμαχου πληθυσμού και των γεγονότων του εμφυλίου, στρατιωτικούς οι οποίοι έμειναν ανάπηροι σε ώρα υπηρεσίας και οικογένειες όσων από τους ανωτέρω έχουν φονευθεί από πολεμικά ή άλλα γεγονότα και περιστάσεις.

Επίσης στο άρθρο 3 υπάρχουν αρκετές διατάξεις που ενισχύουν τα άτομα που έχουν υποστεί μεταμόσχευση οργάνων και έχουν αναπηρία πάνω από 67%, για τους οποίους αρκούν δεκαπέντε έτη για να λάβουν πλήρη σύνταξη. Οικογένειες με τρία παιδιά και άνω μπορούν να λαμβάνουν μέχρι δύο συντάξεις αν ο θάνατος προστάτης τους θεμελίωσε αντίστοιχα δικαιώματα από παράλληλη απασχόλησή του στο δημόσιο. Η σύνταξη στους υπηρετούντες σε υπηρεσίες εκκαθάρισης ναρκοπεδίων ή σε υπηρεσίες με αποστολή την εξουδετέρωση εκρηκτικών μηχανισμών ενισχύεται με ειδική προσαύξηση κινδύνου. Μια άλλη διάταξη αναφέρεται στο αυξημένο επίδομα ανικανότητας στους αναπήρους από τρομοκρατικές ενέργειες, το οποίο αυξάνεται περίπου κατά 20%.

Στο άρθρο 4 υπάρχει διάταξη για τους υπαλλήλους των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, ώστε όσοι μετατάχθηκαν ή μεταφέρθηκαν μπορούν να επιλέξουν το φορέα που θα ασφαλιστούν, τον προηγούμενο φορέα αν αυτό είναι υπέρ τους. Επίσης αναπροσαρμόζονται κατά 10% οι προσαυξήσεις δευτερευουσών απολαβών συνταξιούχων υπαλλήλων του ΟΣΕ.

Υπάρχει μια διάταξη που αναφέρεται στην πενταετία των αστυνομικών, των πυροσβεστών και των λιμενικών. Είχε γίνει συζήτηση. Ακούσαμε τους εκπροσώπους των κλάδων αυτών, οι οποίοι εξέθεσαν τον προβληματισμό τους. Προβληματισμός υπήρχε και από πολλά μέλη της επιτροπής αλλά και στη συζήτηση χθες.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει ένα αίτημα από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους, ώστε αυτή η διάταξη να καταργηθεί, μιας και όπως μας εξήγησαν δεν θα τη χρησιμοποιήσουν οι συνάδελφοί τους με τον τρόπο που αυτή εισάγεται στο νομοσχέδιο. Καλό είναι να δούμε αν πραγματικά και η Κυβέρνηση συμφωνεί ώστε να απαλειφθεί αυτή η διάταξη.

Το άρθρο 5 αναφέρεται στο εφάπαξ, το οποίο πλέον θα υπολογίζεται την τελευταία πενταετία και θα συνυπολογίζεται σαν πέμπτος χρόνος ο χρόνος που φεύγει από την υπηρεσία ο δημόσιος υπάλληλος. Είναι μια σημαντική πρωτοβουλία και ένα αίτημα της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., το οποίο ικανοποιείται. Και με την ικανοποίηση αυτού του αιτήματος θα υπάρξει μια σημαντική αύξηση στο εφάπαξ, η οποία υπολογίζεται από 1.300 έως 4.500 ευρώ περίπου.

Υπάρχουν επίσης και τρεις τροπολογίες. Η πρώτη τροπολογία αναφέρεται στην Εκκλησία της Ελλάδας στην οποία δίδεται η δυνατότητα να συμπράττει με το δημόσιο ή με άλλους οργανισμούς, ώστε να υπάρξει χρηματοδότηση για αναπτυξιακά έργα. Επειδή ακούστηκε κριτική από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης για τη συγκεκριμένη τροπολογία θέλω να πω ότι η Εκκλησία, τουλάχιστον στην περιφέρεια αλλά και στο κέντρο, επιτελεί ένα σημαντικό έργο. Υπάρχουν πολλοί οργανισμοί κοινωνικής που χρηματοδοτούνται από την Εκκλησία. Υπάρχει λοιπόν τεράστιο πεδίο ανάπτυξης σ' αυτόν τον τομέα. Και πολλές φορές η Εκκλησία έρχεται να καλύψει την απώλεια, την απουσία, θα έλεγα, του κράτους σε κρίσιμους τομείς.

Θα πρέπει, λοιπόν, να ενισχύσουμε αυτή την προσπάθεια της Εκκλησίας. Νομίζω ότι η τροπολογία προς αυτήν τη σωστή κατεύθυνση κινείται.

Επίσης υπάρχει η φορολόγηση των αποθεματικών των τραπεζών. Είναι κι αυτή μία εξίσου σημαντική πρωτοβουλία, ώστε μέχρι τέλος του χρόνου με τη φορολόγηση των αποθεματικών, τα οποία έχουν δημιουργηθεί μέχρι το τέλος του 2005, το κράτος θα εισπράξει περίπου 220.000.000 ευρώ. Είναι μια τολμηρή και σημαντική πρωτοβουλία του Υπουργείου, την οποία πρέπει να χειροκροτήσουμε, γιατί γίνεται κουβέντα τα τελευταία χρόνια για τις τεράστιες αυξήσεις που έχουν στα κέρδη τους οι τράπεζες, αυξήσεις τις οποίες θα πρέπει να τις δούμε, αυξήσεις που προέρχονται από τους μικροκαταθέτες, από τη μεγάλη διαφορά επιτοκίων που υπάρχει. Γι' αυτό θα πρέπει να υπάρξει και

ένα κοινωνικό μέρισμα. Είναι σωστή η πρωτοβουλία του Υπουργείου να φορολογήσουμε τα αποθεματικά.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι σημαντικό γιατί σε δεκάδες περιπτώσεις ικανοποιεί αιτήματα δίκαια και αποκαθιστά αδικίες του παρελθόντος. Ακούστηκε από πολλούς συναδέλφους ότι υπάρχουν φωτογραφικές διατάξεις. Όταν έχουμε έναν κώδικα ο οποίος αναφέρεται σε εκατοντάδες περιπτώσεις, που η κάθε μία ξεχωριστά μπορεί να αναφέρεται και σε δέκα και σε είκοσι συμπολίτες μας, είναι λογικό όταν θέλεις να αναβαθμίσεις αυτόν τον κώδικα, όταν θέλεις να αναβαθμίσεις τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων, να αναφέρεσαι σε ορισμένες τέτοιες περιπτώσεις. Άρα κάθε άλλο παρά φωτογραφικές είναι οι διατάξεις. Είναι διατάξεις που έρχονται να λύσουν προβλήματα συγκεκριμένων ομάδων συμπολιτών μας.

Πιστεύω ότι το νομοσχέδιο είναι σημαντικό, λύνει, όπως προείπα, αρκετά θέματα και εκκρεμότητες και γι' αυτό θα πρέπει να το στηρίξουν όλες οι πτέρυγες της Βουλής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γιαννάκη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μακρυπιδής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι περιττό να τονίσουμε για μια ακόμη φορά ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν έρχεται να λύσει σοβαρά και υπαρκτά προβλήματα συνταξιοδοτικά που αφορούν τους εργαζόμενους στο δημόσιο, έρχεται να αντιμετωπίσει επί μέρους και μπορεί να πω επιλεκτικά ορισμένα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουν συγκεκριμένες κατηγορίες και δημιουργούν ανισότητες. Γι' αυτό ήδη έχουμε γίνει όλοι αποδέκτες τέτοιων αντιπαραθέσεων, τέτοιων προβλημάτων προτάσεων-αντιπροτάσεων.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να έχετε κατά νου ότι όταν θα φέρντε νομοσχέδια συνταξιοδοτικού περιεχομένου θα πρέπει να έχουν επιτέλους αρχή, μέση και τέλος, κάτι που δεν έχει το συγκεκριμένο νομοσχέδιό σας.

Θα ήθελα να επικεντρωθώ σε συγκεκριμένες διατάξεις που, όπως είπα και προηγουμένως, δημιουργούν προβλήματα. Πριν από όλα όμως, θα ήθελα να σταθώ στο άρθρο 1, το οποίο έρχεται στην πεπατημένη, στο καθιερωμένο μέχρι τώρα, να ενσωματώσει την εισοδηματική πολιτική στη σύνταξη και φυσικά μέσα εκεί είναι οι ετήσιες αποδοχές δηλαδή οι βασικές αποδοχές και το επίδομα εξομάλυνσης. Όμως, βλέπουμε ότι στο άρθρο 2, με το οποίο -όπως και με το άρθρο 1- δεν διαφωνούμε, το επίδομα των 140 ευρώ με τον τρόπο που καταβάλλεται από 1/7/2007 και για τα επόμενα τέσσερα χρόνια μέχρι το 2010 δημιουργεί σοβαρά προβλήματα. Και με την παρακράτηση που γίνεται θα έχουμε, όπως επισημάναμε και επί της αρχής, για πρώτη φορά ονομαστική μείωση των συντάξιμων αποδοχών των εργαζομένων και γι' αυτό θα πρέπει να υπάρξει μία μέριμνα να μην παρουσιαστεί αυτό το φαινόμενο που κατά τη γνώμη μας δεν τιμά κανέναν, και θα έλεγα ότι είναι απαράδεκτο.

Όμως, μέσα στο νομοσχέδιο υπάρχουν και μία σειρά άλλες διατάξεις που, όπως προείπα, δημιουργούν προβλήματα αντί να λύσουν. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να μας πείτε ποια είναι η σκοπιμότητα στο άρθρο 3 στην παράγραφο 3 με τους γενικούς διευθυντές, επειδή ακούστηκαν πολλά και στην Επιτροπή και στην Ολομέλεια. Έρχεστε να λύσετε προβλήματα υπαρκτά, συντάξιμα των γενικών διευθυντών. Και σας ερωτώ: Ποιους γενικούς διευθυντές; Τους γενικούς διευθυντές που επιλέξατε τρεις μήνες πριν βγουν στη σύνταξη; Και έρχεστε και ρυθμίζετε σήμερα με αυτή τη διάταξη αυτό το καθεστώς με το πρόσχημα ότι υπάρχουν και γενικοί διευθυντές, οι οποίοι υπηρετούσαν τριάντα δύο και τριάντα τρία χρόνια στην υπηρεσία και βία με μία απότομη παρέμβαση σας θεσμική τους καθαιρέσατε από τη θέση την οποία κατείχαν -και κατά τη γνώμη μας είναι αποτέλεσμα μιας άλλης πολιτικής αντίληψης που έχετε για το δημόσιο, άρα δηλαδή θέλετε το δημόσιο υπό τον έλεγχό σας, το κράτος, όπως λέγατε, της Νέας Δημοκρατίας και της Δεξιάς, την επανίδρυση του κρά-

τους- και έρχεστε σήμερα με την ανάγκη επίλυσης ενός προβλήματος που εσείς δημιουργήσατε και συνταξιοδοτείτε με τις συγκεκριμένες διατάξεις του άρθρου 3, γενικούς διευθυντές που εσείς επιλέξατε με διάρκεια άσκησης καθηκόντων ενός, δύο, τριών και τεσσάρων μηνών. Γιατί, κύριε Υπουργέ; Γιατί έρχεστε να επιβεβαιώσετε αυτό που σας είπαμε ότι με αυτές τις ρυθμίσεις αντιμετωπίζετε επί μέρους προβλήματα των υμετέρων από τους υμετέρους, τους πολύ δικούς σας.

Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ και στο άρθρο 3 στην παράγραφο 8. Μέχρι τώρα τα μέλη Δ.Ε.Π. και οι ερευνητές πανεπιστημίων που είχαν διδακτορικό μπορούσαν να προσμετρήσουν την προϋπηρεσία σε διεθνείς οργανισμούς. Έρχεστε τώρα και επεκτείνετε αυτήν τη διάταξη και σε γενικούς γραμματείς Υπουργείων και περιφερειών, μειώνοντας τα τυπικά προσόντα από διδακτορικό σε μεταπτυχιακό. Νομίζω πλέον ότι αυτό κι αν είναι φωτογραφική διάταξη. Σας παρακαλούμε αυτές οι διατάξεις οι φωτογραφικές, αυτές που προκαλούν το κοινό αίσθημα, να αποσυρθούν και φυσικά τις καταψηφίζουμε.

Θα ήθελα να αναφερθώ -για να επιβεβαιώσω του λόγου το αληθές- και σε μία άλλη διάταξη, στο άρθρο 4 παράγραφος 7. Έρχεστε να αυξήσετε τις συντάξιμες αποδοχές από 85% σε 93% στους αναπληρωτές γενικούς διευθυντές. Και σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Υπάρχει σήμερα στην ιεραρχία της Δημόσιας Διοίκησης βαθμός αναπληρωτή γενικού διευθυντή; Δεν υπάρχει. Έχει καταργηθεί από το 1986. Εδώ και είκοσι χρόνια έχει καταργηθεί αυτή η θέση από την πυραμίδα της ιεραρχίας της Δημόσιας Διοίκησης και έρχεστε σήμερα προκλητικά, γιατί προφανώς υπάρχουν ακόμα κάποιοι «δικοί σας» που έχουν αυτόν το βαθμό απ' όταν ήταν στην υπηρεσία πριν από είκοσι χρόνια και τους αναπροσαρμόζετε τις συντάξιμες αποδοχές.

Αντί να λύσετε υπαρκτά προβλήματα άλλων κοινωνικών ομάδων, που είναι κοινωνικά δίκαια, που εκεί θα εκδηλώσετε την κοινωνική ευαισθησία, αντιμετωπίζετε με αυτόν τον προκλητικό τρόπο προβλήματα υμετέρων. Και αναφέρομαι στο εξής: Το άρθρο 4 παράγραφος 11 αναφέρεται στις περιπτώσεις των ένστολων. Σας ερωτώ: Εσείς δεν είχατε υποσχεθεί, κύριοι της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, και προεκλογικά και μετεκλογικά σε αυτούς τους μάχιμους για την πενταετία των ενστόλων, γιατί εσείς είχατε ομολογήσει κατόπιν αιτημάτων που είχαν καταθέσει οι ίδιοι ότι δουλεύουν όχι μόνο πέντε μέρες, όπως άλλοι εργαζόμενοι, αλλά και έξι μέρες και πολλές φορές επτά μέρες, αλλά σίγουρα έξι μέρες την εβδομάδα και επί της εργασίας γίνεται και παρακράτηση εισφορών για σύνταξη; Γιατί δεν τους αναγνωρίζετε σήμερα αυτήν την προσφορά, αυτήν την εργασία; Αντ' αυτού πήγατε σε μία ρύθμιση επιλεκτική όσον αφορά το ζήτημα της αύξησης του επιδόματος από το 2008. Χρυσώσατε το χάπι. Οι ίδιοι διαμαρτύρονται. Να μια ακόμα μεγάλη ανακολουθία. Και αντί να λύσετε αυτό το υπαρκτό πρόβλημα, κύριοι της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, τι κάνατε; Στο ίδιο άρθρο, στην παράγραφο 16 όμως, έρχεστε και δίνετε τη δυνατότητα σε αποταχθέντες από το Στρατό, πριν συμπληρώσουν τη δεκαπενταετία και για όσα χρόνια βρίσκονταν εκτός υπηρεσίας, να μπορούν να αναγνωρίσουν αυτά τα χρόνια ως συντάξιμα. Άρα βλέπουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά και μάλιστα προκλητικά.

Θα ήθελα όμως να αναφερθώ και στα δύο άρθρα, τα οποία ήταν με τη μορφή τροπολογίας στη Διαρκή Επιτροπή και ενσωματώθηκαν στο νομοσχέδιο. Είναι το άρθρο 7.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, γιατί μπαίνουμε στις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Συνεχίστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Στο άρθρο 7 «Θέματα Κέντρου Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Οικονομικού Δικαίου», πέραν των άλλων ρυθμίσεων που κάνατε, ότι διοικείται το συγκεκριμένο Κέντρο από πενταμελές συμβούλιο, ακούστε τι καινοτομία κάνατε, κύριε Υπουργέ. Δίνετε τη δυνατότητα ο διευθυντής του κέντρου να είναι και πρόεδρος στο διοικητικό συμβούλιο. Και η πρόκληση, κύριοι συνάδελφοι, και απευθύνομαι στο ελληνικό λαό διά μέσου της Βουλής, λέει

στην παράγραφο 3: «Δεν θεωρούνται ασυμβίβαστα προς την ιδιότητα του δικηγόρου η άσκηση του έργου προέδρου, διευθυντή και γραμματέα του κέντρου επ' αμοιβή, η παροχή επιστημονικών υπηρεσιών προς το Κέντρο». Δηλαδή «Γιάννης πίνει». Βάζουμε το διευθυντή του Κέντρου να είναι και πρόεδρος και του δίνουμε επιπρόσθετη αμοιβή για τις επιστημονικές υπηρεσίες που προσφέρει προς το Κέντρο του οποίου είναι πρόεδρος. Νομίζω πλέον ότι εδώ έχουμε ξεφύγει από κάθε όριο σωστής και χρηστής διοίκησης και πάνω από όλα ορθής νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Για το άρθρο 8, όπου αναφέρεται το Κέντρο Διάδοσης Επισημών και Τεχνολογίας, προβλέπετε τη δημιουργία πενταμελούς διοικητικού συμβουλίου, τέσσερα μέλη να προέρχονται από τον άλφα χώρο, άλλο από τον Υπουργό Οικονομικών κ.λπ., άλλο να εκπροσωπείται θεσμικά και βλέπουμε ότι με καινούργια διοικητικά συμβούλια με επιπρόσθετες αμοιβές απαντάτε σ' αυτό το οποίο είχατε ειδή δεσμευτεί προεκλογικά και μετεκλογικά, ότι θα νοικοκυρέψετε την οικονομία, ότι θα αντιμετωπίσετε το φαύλο καθεστώς της σπατάλης που γινόταν από την προηγούμενη κυβέρνηση. Και σας ρωτώ: Έτσι νοικοκυρεύετε; Με το να δημιουργείτε ένα ακόμα διοικητικό συμβούλιο επ' αμοιβή στα πολλά που δημιουργήσατε τρία χρόνια τώρα; Δημιουργείτε, ναι ή όχι, περισσότερο κράτος εσείς που κατά τα άλλα είστε φιλελεύθεροι και θέλετε περιορισμό του κράτους; Αυξάνετε τις αμοιβές και τις δαπάνες του δημοσίου, ναι ή όχι;

Θα ήθελα όμως να τελειώσω με μια αναφορά στις τροπολογίες. Κύριοι της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, χθες καταθέσατε τον προϋπολογισμό. Είπατε ότι είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε αυτήν τη θητεία. Θα είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός γενικά της Νέας Δημοκρατίας. Και έρχεστε, επειδή γνωρίζετε ότι θα είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, να χαρίσετε ακόμα περισσότερα σε αυτούς που τρία χρόνια χαρίζετε. Με τη ρύθμιση της αυτοτελούς φορολόγησης των αποθεματικών χαρίζετε 250.000.000 ευρώ στις τράπεζες και στους τραπεζίτες, ένα ακόμα μπόνους, ένα ακόμα δώρο στους τραπεζίτες, όπως έχετε κάνει και άλλα σε αυτούς στο παρελθόν, και στους φαρμακοβιομηχάνους, γενικά στους βιομηχάνους, γενικά στους εφοπλιστές.

Για τους έχοντες και κατέχοντες έχετε τρία χρόνια και δίνετε. Τους εργαζόμενους, τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους τούς έχετε στο ακουστικό να περιμένουν μετά τις εκλογές. Προκαλείτε το κοινό αίσθημα με το χαρίζετε 250.000.000 στους τραπεζίτες με τη συγκεκριμένη φορολόγηση. Παραβιάζετε τη νομοθεσία που προβλέπει τη φορολόγηση των αποθεματικών με 30% και τα φορολογείτε με 10% και 15%.

Με ένα σμπάρο δύο τρυγόνια. Αφ' ενός μεν έρχεστε να χαρίσετε πάνω από 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ στους τραπεζίτες που μπορούν και εξαγωγή στο εξωτερικό να κάνουν, όπως λέει και η συγκεκριμένη τροπολογία –αυτό εννοείται για τις ξένες τράπεζες που είναι στη χώρα μας- και αφ' ετέρου εισπράττετε 220.000.000 ευρώ μέσα σε ένα μήνα. Πού είναι το επείγον, κύριε Υπουργέ, ότι μέσα σε ένα μήνα στις 30 Νοεμβρίου θα είναι η πρώτη δόση και στις 30 Δεκεμβρίου η δεύτερη για να εισπράξετε 220.000.000; Πότε προέκυψε για τον προϋπολογισμό αυτή η ανάγκη; Τώρα γιατί βλέπετε το μεγάλο έλλειμμα που θα δημιουργηθεί το 2006, προκειμένου να επιτευχθεί κατά τα άλλα και με μία σειρά από αλχημείες και λογιστικά τρικ η υλοποίηση του προϋπολογισμού και η μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3%.

Για μια σειρά από λόγους μπορούμε να πούμε ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο για όσα αναφέραμε και υπερψηφίζουμε συγκεκριμένες διατάξεις και άρθρα που περιγράψαμε. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί - καθηγητές από το 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Αχαρνών Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές. (Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα προηγηθεί τώρα για να μιλήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Δούκας, ο οποίος θα αναχωρήσει στο εξωτερικό.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, με ανησυχεί το ότι φεύγετε γιατί θέλω να μου απαντήσετε για τη μάχιμη πενταετία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι μια ευκαιρία να τον ακούσετε.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αγαπητή κυρία συνάδελφε, ελπίζω να προφθάσω το αεροπλάνο.

Όσον αφορά την επισήμανση του αγαπητού συναδέλφου που μόλις κατέβηκε από το Βήμα ότι αυτός θα είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός που καταθέτει η Νέα Δημοκρατία, θέλω να επισημάνω ότι αν είναι έτσι τα πράγματα θα έπρεπε ήδη να έχετε ετοιμάσει το οικονομικό σας πρόγραμμα. Όμως σας βλέπω αρκετά χαλαρούς σ' αυτό όπως έχουν επισημάνει τα προβλήματα στελέχη σας. Μάλλον φρούδες ελπίδες είναι αυτά τα οποία αναφέρατε.

Κάνω και μια παρένθεση. Με βάση τα ισχύοντα σήμερα, με βάση το άρθρο 9 του π.δ. 611/2000 για τον Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, η σύνταξη κανονίζεται από το βασικό μισθό που φέρει ο υπάλληλος κατά το χρόνο της αποχώρησής του από την υπηρεσία. Αυτό ισχύει και για τους γενικούς διευθυντές. Όσοι υπάλληλοι έχουν ασφαλιστεί για πρώτη φορά μετά την 1-1-1993 θα παίρνουν σύνταξη βάσει του μέσου όρου των αποδοχών των πέντε τελευταίων ετών. Αυτό ισχύει και για τους γενικούς διευθυντές και δεν υπάρχει κάποια διαφοροποίηση από τα ισχύοντα σήμερα, ούτε στα ισχύοντα για τους ασφαλισθέντες μετά την 1-1-1993, ούτε τους ασφαλισθέντες πριν από την ημερομηνία αυτή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι νομοσχέδιο τομή, αλλά προσπαθεί να βάλει τάξη σε μια σειρά από εκκρεμότητες που αφορούν πάνω από διακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας. Αυτές οι εκκρεμότητες είναι αποτέλεσμα του πλήθους και της πολυπλοκότητας των συνταξιοδοτικών διατάξεων και μιας χαλαρότητας που έχει επέλθει όσον αφορά το πόσο έχει εισφέρει κάποιος στο ασφαλιστικό σύστημα και πόσο παίρνει από αυτό. Υπάρχει σύνδεση, αλλά αυτή η σύνδεση έχει γίνει πολύ χαλαρή.

Συμφωνώ με αυτά τα οποία είπε η κ. Μπερνιδάκη ότι τα άτομα με αναπηρίες και με ειδικές ανάγκες πρέπει να τύχουν της αρωγής του δημοσίου. Είναι και δείγμα του πολιτικού πολιτισμού μας το πόσο βοηθάμε και διευκολύνουμε αυτά τα άτομα να αναδείξουν την προσωπικότητά τους και τη δημιουργικότητά τους. Τους θέλουμε στην πρώτη γραμμή και στο Κοινοβούλιο και στην πολιτική και στην οικονομία και στον πολιτισμό. Προσπαθούμε, αλλά δεν έχουμε και απεριορίστα μέσα για να πετύχουμε τους στόχους που θα θέλαμε.

Συνεχίζουμε την προσπάθεια για την ενίσχυση των ασθενών ομάδων, ιδιαίτερα των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Επεκτείνουμε με το παρόν νομοσχέδιο τις ευνοϊκές διατάξεις για τη συνταξιοδότηση με δεκαπέντε έτη υπηρεσίας και καταβολή πλήρους σύνταξης καθώς και επιδόματος ανικανότητας σε όσους έχουν υποστεί μεταμόσχευση μυελού των οστών ή συμπαγών οργάνων, καρδιάς, πνευμόνων κ.λπ.. Υπενθυμίζω ότι με το προηγούμενο συνταξιοδοτικό νόμο 3408/2005 αυξήθηκε το επίδομα που καταβάλλεται στους παντελώς τυφλούς, παραπληγικούς και σε άτομα με βαριά αναπηρία από το 25% του μισθού του λοχαγού στο 40%, από 217 ευρώ στα 347,20 ευρώ.

Γνωρίζετε ότι η δαπάνη για το μηνιαίο κοινωνικό βοήθημα που καταβάλλεται από τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις από το έτος 2005 αναλήφθηκε από τον κρατικό προϋπολογισμό ενώ μέχρι τότε καταβαλλόταν από τους Κ.Α.Π.. Ικανοποιούμε το πάγιο αίτημα των πολιτικών συνταξιούχων που είναι πάνω από διακόσιες χιλιάδες άτομα για την ενσωμάτωση στο συντάξιμο μισθό του υπολοίπου ποσού των 176 ευρώ, δηλαδή 140,8 ευρώ που είχε χορηγηθεί από 1-1-2003 η πρώτη δόση και καταργήθηκε από 1-1-2004.

Ρυθμίζουμε με ενιαίο τρόπο και προς όφελος των ενδιαφε-

ρομένων το ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων που μεταφέρονται ή μετατάσσονται σε άλλους φορείς με τη δυνατότητα να επιλέξουν το ασφαλιστικό καθεστώς που επιθυμούν. Τροποποιήσαμε τον υπολογισμό του εφάπαξ προς όφελος των υπαλλήλων με αποτέλεσμα η αύξησή του να είναι από 3000 ευρώ έως 5000 ευρώ. Για λόγους ίσης μεταχείρισης επεκτείνουμε τα ισχύοντα για τη μεταβίβαση της σύνταξης των υπαλλήλων και λειτουργιών του δημοσίου και στις οικογένειες των αποβιούντων κληρικών.

Με τις φορολογικές τομές τις οποίες κάνουμε ανακουφίζουμε από το φορολογικό βάρος κυρίως τους οικονομικά ασθενέστερους. Μειώνουμε σταδιακά όλους τους φορολογικούς συντελεστές. Αυξάνουμε το αφορολόγητο όριο στα 12.000 ευρώ και διευρύνουμε όλα τα φορολογικά κλίμακα. Δηλαδή, από τα 5,8 εκατομμύρια Έλληνες που θα κάνουν φορολογική δήλωση το 2007 περίπου τα 3,3 εκατομμύρια δεν θα πληρώσουν καθόλου φόρο εισοδήματος.

Όσον αφορά τα άλλα θέματα κοινωνικής συνοχής θα δώσουμε 700 ευρώ περισσότερα το χρόνο στη σύνταξη του ΟΓΑ και 420 ευρώ αύξηση στο ΕΚΑΣ. Το δε κατώτατο επίδομα ανεργίας θα πάει στα 367,5 ευρώ που είναι μία αύξηση 56,5%. Βασικά η οικονομική κατάσταση βελτιώνεται και θα μας επιτρέψει να αυξήσουμε αυτά τα οποία παρέχουμε στους οικονομικά ασθενέστερους. Σας υπενθυμίζω ότι το τρίτο τρίμηνο η αύξηση του εθνικού εισοδήματος είναι πάνω από 4%. Φαίνεται ότι και σε όλο το 2006 θα αυξηθεί με ρυθμό που θα υπερβαίνει το 4%.

Οι εξαγωγές αυξάνονται με ρυθμό 20% ετησίως. Το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών έχει αυξηθεί με μέσο ρυθμό αύξησης 4,3%. Βλέπουμε και μια κινητικότητα στην αγορά. Η μεγάλη επένδυση των Αράβων στην «MARFIN», η εξαγορά της «ΑΛΦΑ Ασφαλιστικής» από την AXA και η μεγάλη επένδυση της «CREDIT AGRICOLE» με την εξαγορά της Εμπορικής δείχνουν ότι πραγματικά κάτι γίνεται και ότι οι εισροές κεφαλαίων για τέτοιες επενδύσεις κυριολεκτικά έχουν πολλαπλασιαστεί σε σχέση με πέρυσι.

Είναι προφανές ότι υπάρχουν πολλά εύλογα αιτήματα. Δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι οι συμπολίτες αμείβονται σωστά ή ότι αμείβονται καλά. Αλλά και η Κυβέρνηση πρέπει να κινηθεί στα πλαίσια των δυνατοτήτων που έχει. Διαβάζοντας τον προϋπολογισμό που έχουμε καταθέσει βλέπετε ότι όλες οι εκταμιεύσεις που θα κάνουμε το 2007 θα είναι της τάξης περίπου των 88.000.000.000 ευρώ. Όλα όσα θα εισπράξουμε θα είναι της τάξης των 52.000.000.000 ευρώ. Δηλαδή θα αναγκαστούμε να δανειστούμε περίπου 36.000.000.000 ευρώ για καλύψουμε τις εκταμιεύσεις που έχουμε να κάνουμε το 2007. Αυτό σημαίνει ότι το χρέος ξεπερνάει τα 220.000.000.000 ευρώ και ότι σ' αυτό θα πληρώνουμε τόκους 10.000.000.000 ευρώ, περίπου. Είναι παραπάνω από όσα δίνουμε για όλο το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Ποιος τα πληρώνει αυτά τα χρήματα; Τα πληρώνει ο ιδιωτικός τομέας. Αυτός καλείται να πληρώσει τους φόρους που θα καλύψουν τις δαπάνες που εμείς θεσμοθετούμε. Οι επιχειρήσεις, οι έμποροι, οι βιοτέχνες οι επαγγελματίες είναι η κύρια πηγή εσόδων. Είναι υποχρέωσή μας να προσέξουμε τα συμφέροντα όλων αυτών. Πρέπει να γίνουμε πιο ανταγωνιστικοί για να έχουμε να δώσουμε στα εύλογα αιτήματα που αναφέρατε προηγουμένως.

Δίνουμε τη μάχη για την αξιοκρατία, τη διαφάνεια και την ανταγωνιστικότητα να χρειαζόμαστε μία οικονομία που να ανταμείβει την καλή προσπάθεια, το καλό αποτέλεσμα και να δημιουργεί ευκαιρίες. Αλλά δεν φθάνει να ζητάμε όλοι ίσες ευκαιρίες, πρέπει και εμείς, ο καθένας από μας να δημιουργεί ευκαιρίες για τους άλλους.

Είναι εθνικό καθήκον του καθενός να αναλογίζεται τι προσφέρει σε σχέση με αυτά που ζητάει. Πόσα προσφέρει σε σχέση με αυτά που διεκδικεί. Πάντως, αν κρίνουμε από την κατάσταση των δημόσιων οικονομικών, παρά τη συνεχή βελτίωση, αν δούμε τα διαχρονικά ελλείμματα, το ύψος του χρέους, μάλλον δεν έχουμε κάνει καλή δουλειά όλοι μας στον τομέα αυτόν.

Το δε σύνολο των τροπολογιών και προτάσεων αφορά ικανοποίηση αιτημάτων, αιτήματα που μπορούν να ικανοποιηθούν μόνο με επιπλέον δαπάνες. Ποιος από εμάς, αγαπητοί συνά-

δελφοί, δεν θα ήθελε να είναι ευχάριστος, για να μπορεί να ικανοποιεί όλα αυτά τα αιτήματα; Δεν θα ήταν, όμως, συνετό, δεν θα ωφελούσε μακροπρόθεσμα τη χώρα μας.

Όταν κάποια ομάδα συμπολιτών μας διεκδικεί κάτι, δεν το διεκδικεί από την Κυβέρνηση, το διεκδικεί από άλλους συμπολίτες μας, γιατί ή το διεκδικεί από τους υπόλοιπους συμπολίτες ή το διεκδικεί από τα παιδιά μας. Έτσι έχουμε φθάσει σε ένα σημείο με την αύξηση του χρέους και με τα δανεικά να το διεκδικούμε κυρίως από τα παιδιά μας.

Το κράτος, αγαπητοί συνάδελφοι, και το δημόσιο πρέπει να δείχνουν ευαισθησία σε όλους αυτούς που έχουν πραγματικά ανάγκη. Πρέπει επίσης να είναι δίκαιο και όχι χατιρικό μόνο προς αυτούς που έχουν μεγαλύτερη πολιτική επιρροή.

Με βάση τις αρχές κινούμαστε και θα κινηθούμε, αγαπητοί συνάδελφοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεωργακόπουλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα συνεχίσουμε με τους εισηγητές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχουν το δικαίωμα οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, αυτό ορίζει ο Κανονισμός, να παρεμβαίνουν όποτε εκείνοι νομίζουν. Εξάλλου υπάρχει και μία σειρά ανάλογη με τη δύναμη των κομμάτων. Μετά τον κ. Γεωργακόπουλο θα μιλήσει ο κ. Τασούλας, μετά είναι η κ. Παντελάκη και μετά είστε εσείς.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Είμαι και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ακριβώς αυτό θα κάνετε, είναι άλλωστε και η σειρά που ορίζει ο Κανονισμός.

Ορίστε, κύριε Γεωργακόπουλε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι περίμενα να ακούσω κάτι περισσότερο από τον κύριο Υπουργό, δεδομένου ότι ετέθησαν διάφορα θέματα από πολλούς συναδέλφους, ακόμα και από το συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Μανώλη, μπήκαν κάποια θέματα και περιμέναμε να ακούσουμε μία απάντηση. Αντί μίας απάντησης επί του νομοσχεδίου ακούσαμε μία μίνι διάλεξη για το τι καλός που είναι ο προϋπολογισμός που κατέθεσε η Κυβέρνηση και τίποτε πέραν αυτού.

Κύριε Πρόεδρε, δεν νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε επί του νομοσχεδίου, ούτε επί των τροπολογιών, απλώς έκανε το καθήκον του, ομίλησε γενικά και αόριστα και αποχώρησε και του ευχόμαστε καλό ταξίδι. Βεβαίως εδώ εκπροσωπείται η Κυβέρνηση από τον άλλο Υφυπουργό Οικονομικών, τον κ. Μπέζα και ευελπιστούμε ότι θα τύχουμε μίας απαντήσεως όταν ο κ. Μπέζας θα πάρει αργότερα το λόγο.

Εγώ θέλω να σταθώ σε ένα βασικό θέμα, κύριοι της Κυβέρνησης. Έχω πει και πάλι, θα το επαναλάβω και αυτήν τη φορά, πείτε στους συντάκτες των νομοσχεδίων και ιδιαίτερα αυτούς που συντάσσουν την εισηγητική έκθεση, να τη γράφουν για να μπορεί να αναγνωστεί, να διαβαστεί και να γίνει κατανοητή. Δεν μπορούμε να λύνουμε γρίφους, γιατί γενικώς σε όλα τα ασφαλιστικά νομοσχέδια λύνουμε γρίφους, με αποτέλεσμα να μην κατανοούμε τι ψηφίζουμε, είτε να ψηφίζουμε πράγματα τα οποία δεν θέλουμε να τα ψηφίσουμε, γιατί ακριβώς δεν μπορούμε να βγάλουμε άκρη από τον τρόπο με τον οποίο είναι γραμμένα. Εάν σας διαβάσω είκοσι-τριάντα διατάξεις από εδώ μέσα και σας ρωτήσω τι λέει, κύριε Υπουργέ, δεν θα ξέρετε να μου πείτε τι λέει. Μπορώ να σας διαβάσω πάρα πολλές διατάξεις από το νομοσχέδιο και όσον αφορά την εισηγητική έκθεση και άλλες διατάξεις. Αυτό είναι το ένα.

Μίλησε ο κύριος Υφυπουργός πριν από λίγο, πριν φύγει, για τις φοροαπαλλαγές του 2007. Δεν μπορώ να μην απαντήσω. Για ποιες φοροαπαλλαγές μιλάτε; Για την αύξηση του αφορολογήτου και τη μείωση του συντελεστή κατά 1%; Πάρτε σήμερα τις εφημερίδες και θα δείτε ότι όλα τα εισοδήματα μέχρι 24.000 ευρώ επιβαρύνονται από 120 ευρώ μέχρι 140 ευρώ επιπλέον

φόρους, εφόσον υπολογιστεί η εισοδηματική πολιτική του 2007. Δημοσιεύονται σήμερα σε όλες τις εφημερίδες, οικονομικές και μη.

Τα όσα μας λέτε περί φοροαπαλλαγών, επιβαρύνονται. Τώρα ποιοι απαλλάσσονται; Απαλλάσσονται τα εισοδήματα από 25.000 ευρώ μέχρι 70.000 ευρώ. Τα μεγάλα απαλλάσσονται και τα μεσαία και μικρά, αν θέλετε, επιβαρύνονται. Και αυτό βγαίνει από πληθώρα παραδειγμάτων. Είναι πολύ απλό, γιατί εφόσον καταργείται ο συντελεστής του 15% είναι φυσικό τα εισοδήματα που εφορολογούντο με 15.000 ευρώ, αν αφαιρέσουμε το 12.000 που απαλλάσσεται, τα 3.000 ευρώ στο 15%. Το 1% που απαλλάσσεται από εκεί και πάνω δεν καλύπτει τη διαφορά της καταργήσεως του 15%.

Μίλησε ακόμα και για άμεσες επενδύσεις. Οι άμεσες επενδύσεις δεν μπορεί να πει κανείς ότι δημιουργούν ανάπτυξη.

Τώρα θέλω να έλθω στο νομοσχέδιο. Πρώτον, έχουμε τους ανάπηρους και τα θύματα πολέμου. Εγώ θα έλεγα, κύριε Υπουργέ, να δεχθείτε την πρόταση την οποία έκανα στην επιτροπή και να δώσετε την αύξηση και γι' αυτούς, στους οπλίτες που είναι βαριά ασθενείς και με πάνω από 40% αναπηρία. Είναι ελάχιστοι και όπως ειπώθηκε στην επιτροπή η επιβάρυνση είναι 500.000 ευρώ το χρόνο και κάθε χρόνο φθίνει ο αριθμός όλων αυτών των δικαιούχων. Είναι κρίμα να το παίρνουν οι αξιωματικοί και να μην το παίρνουν οι οπλίτες.

Έχει ορισμένα θετικά το νομοσχέδιο, όπως η άδεια στις μητέρες και ο χρόνος να υπολογίζεται ως συντάξιμος. Είναι θετικό πράγματι γιατί με την υπογεννητικότητα που έχουμε στη χώρα θα πρέπει να ενισχύσουμε όλες αυτές τις περιπτώσεις. Δεν διανοούμε, όμως, ένας γενικός διευθυντής που έγινε για ένα ή δύο μήνες να παίρνει τη σύνταξη του γενικού διευθυντή. Το θεωρώ ότι είναι επιεικώς απαράδεκτο. Αφαιρέστε την τριακοταπενταετία, κύριε Υπουργέ, και την υπόλοιπη διάταξη που καλύπτει ανικανότητα, θάνατο κ.λπ. δεν έχουμε αντίρρηση. Όμως για την τριακοταπενταετία απολύσατε με νόμο και προσπαθήσατε να το συσχετίσετε με το ν.1232/82. Αυτός ο νόμος δεν κατήργησε τους γενικούς διευθυντές και έβαλε άλλους γενικούς διευθυντές. Το λέω για τους συναδέλφους που δεν το γνωρίζουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κατήργησε τις θέσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πράγματι κατήργησε τις θέσεις και καταργήθηκαν οι γενικοί διευθυντές. Εδώ καταργούμε τους γενικούς διευθυντές και στη θέση τους βάλαμε άλλους γενικούς διευθυντές. Επειδή πάντοτε επιχειρείτε ό,τι κακό κάνετε να το συσχετίσετε με κάτι που είχε κάνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., έτσι ώστε να πείτε ότι αυτό είχε κάνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., αυτό κάνουμε και εμείς. Η μόνη διαφορά είναι πως άλλο είχε γίνει τότε και άλλο γίνεται σήμερα.

Όσο για τους αναπληρωτές γενικούς διευθυντές, ποιους θέλετε να ευνοήσετε μετά από είκοσι χρόνια; Λέτε μετά από είκοσι χρόνια ότι το 85% που έπαιρναν επί του μισθού τους οι αναπληρωτές να πάει στο 93%. Γιατί; Δώστε μας μια εξήγηση γιατί πρέπει να γίνει μετά από είκοσι χρόνια.

Μετά πάμε στους απόστρατους που δεν έχουν συμπληρώσει δεκαπενταετία, που επαναφέρονται μια και αποτάχθηκαν από το στρατό, τους δίνουμε τη δυνατότητα έτσι να αναγνωρίσουν ως συντάξιμα τα χρόνια αυτά. Ποιο είναι το μήνυμα που στέλνουμε ως κράτος στους αποταχθέντες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι έχω κάποια άνεση χρόνου, γιατί δεν έκανα χρήση στην αρχή του νομοσχεδίου και θα χρησιμοποιήσω τώρα το χρόνο τον απαραίτητο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ναι, προχωρήστε, κύριε Γεωργακόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πράγματι, οι απόστρατοι και οι αποταχθέντες, μάλιστα, πρωταθλητές, οι οποίοι πήγαν στρατό με κάποιο ex officio, απετάχθησαν, επανήλθαν μετά και τους αναγνωρίζουμε και τα συντάξιμα χρόνια. Αυτές είναι ευνοϊκοκρατικές και όχι δίκαιες ρυθμίσεις. Και οι ευνοϊκοκρατικές ρυθμίσεις δεν δημιουργούν κράτος δικαίου. Δεν δημιουργούν την αίσθηση του δικαίου στην ελληνική κοινωνία.

Ενώ για τους αστυνομικούς –και εδώ θα σταματήσω λίγο– κύριε Υπουργέ, ενώπιον της Βουλής, εδώ, ο Υπουργός κ. Αλογοσκούφης, όταν γινόταν φασαρία πέρυσι το Νοέμβριο, ήρθε και είπε ότι θα αναγνωρίσουν στους αστυνομικούς και την πλασματική πενταετία, αλλά και το επίδομα των 140 ευρώ που τους είχε τάξει ο κ. Καραμανλής. Και ούτε το ένα έγινε ούτε το άλλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τώρα εδώ, τους εντάσσετε μεν την πενταετία –λέτε ότι μπορούν να κάνουν χρήση της πλασματικής πενταετίας– αλλά εφόσον πληρώσουν τα ασφάλιστρα, πράγμα που δεν μπορούν να το κάνουν. Και δεδομένου μάλιστα ότι οι πριν από το 1992 που πήραν την πλασματική πενταετία, δεν πλήρωσαν ασφάλιστρα, γιατί τους γίνονται κρατήσεις για τις επιπλέον μέρες που δουλίζουν για να τους αναγνωρίσουμε την πενταετία.

Εφόσον, λοιπόν, τους γίνονται κρατήσεις για τις επιπλέον μέρες που εργάζονται –Σάββατα και Κυριακές– γιατί πρέπει να πληρώσουν ξανά ασφάλιστρα για να μπορέσουν να αναγνωρίσουν αυτήν την πενταετία; Απλώς τους κοροϊδεύετε και μάλιστα τους κοροϊδεύετε άκομψα για άλλη μια φορά. Και για το ότι οι δεσμεύσεις και οι υποσχέσεις υλοποιήθηκαν, πρέπει πράγματι να ρωτήσετε τους αστυνομικούς οι οποίοι φαίνεται ότι δεν ικανοποιούνται. Και δεν ικανοποιούνται, γιατί πράγματι τους κοροϊδεύετε για άλλη μια φορά.

Τώρα, έρχομαι στα τελευταία άρθρα για τα οποία πράγματι, κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση θα πρέπει να μας δώσει εξηγήσεις. Διαφορετικά, οι συνάδελφοι που θα το ψηφίσουν, θα πρέπει να αναλογιστούν πως κάποιος –δικηγόρος– ο οποίος διορίζεται ως διευθυντής, πρόεδρος ή γραμματέας στο Κέντρο Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Οικονομικού Δικαίου, δεν έχει το ασυμβίβαστο για να μπορεί να παρέχει επ' αμοιβή επιστημονικές υπηρεσίες στο Κέντρο.

Εάν αυτό δεν είναι φαυλοκρατία, αν δεν είναι φαύλη αυτή η διάταξη, τότε πείτε μου τι σημαίνει φαυλότητα. Πώς είναι δυνατόν κάποιος ο οποίος είναι πρόεδρος και διευθυντής στο ένα Κέντρο, να δίνει και επ' αμοιβή επιστημονικές συμβουλές στο Κέντρο; Ποιον θέλετε να ευνοήσετε; Πόσο σημαντικός είναι αυτός; Πόσο σπουδαίος είναι αυτός; Ποιες είναι οι δεσμεύσεις σας έναντι αυτού του ατόμου το οποίο επιχειρείτε να ευνοήσετε μ' αυτόν τον τρόπο;

Στο άρθρο 9, κύριοι συνάδελφοι, λέτε ότι δημιουργείτε δύο καινούργιες υπηρεσίες στο Γενικό Λογιστήριο για να δημιουργηθεί το διπλογραφικό σύστημα. Μα, πριν από πέντε-δέκα μέρες δεν ψηφίσαμε εδώ νόμο ο οποίος έλεγε ότι γίνεται για τη σωστή διαχείριση των οικονομικών; Πού ήταν αυτές οι διατάξεις; Τις ανακαλύψατε σ' αυτό το διάστημα; Όχι! Απλώς, νομοθετείτε με μία προχειρότητα και έτσι ως έτυχε και όποιος σας «πετάει καμιά ιδέα», τη φέρνεται εδώ την επόμενη, με τροπολογία.

Όμως, δεν μπορώ να μη σταθώ –και εδώ πράγματι θα πρέπει, κύριοι συνάδελφοι, να μας δώσετε εξηγήσεις– και να ρωτήσω με ποιο δικαίωμα, τη στιγμή που διατείνεσθε ότι δεν έχετε να δώσετε χρήματα για το πετρέλαιο θέρμανσης και για να δώσετε αυξήσεις τους συνταξιούχους και τους δίνετε 4%, χαρίζετε στις τράπεζες 250.000.000 ευρώ, όταν τα αφορολόγητα αποθεματικά τα οποία έχουν διατηρήσει οι τράπεζες, τα φορολογείτε με ένα 15% ή 10% και απ' αυτά, να μεν εισπράττει το κράτος 250.000.000, αλλά τα άλλα 250.000.000 που θα εισέπραττε αν φορολογούνταν οι τράπεζες με το συντελεστή 30%, μπαίνουν στις τσέπες των τραπεζιτών;

Και αυτά, όταν μάλιστα έχουν δικαίωμα να τα δώσουν στους μετόχους, δηλαδή να κάνουν διανομή ή να τα κεφαλαιοποιήσουν. Είτε με τον άλφα ή με το βήτα τρόπο εάν τα κεφαλαιοποιήσουν, θα μοιράσουν μετοχές δωρεάν και αν τα μοιράσουν ως μέρισμα, θα πάνε στις τσέπες των τραπεζιτών.

Με ποιο δικαίωμα το κάνετε αυτό; Πρέπει να μας απαντήσετε! Επιτέλους, δεν μπορείτε μ' αυτό το βάνουσο και προκλητικό τρόπο απέναντι στον ελληνικό λαό να λέτε ότι δεν έχετε να δώσετε εδώ και εκεί, αλλά «χαρίζετε» άλλα 250.000.000 ευρώ. Δεν έφθασαν στους τραπεζίτες τα 12.000.000.000 που τους χαρίσατε με τη ρύθμιση του ασφαλιστικού, αλλά χρειάζονται

και άλλα επιπλέον με τη μη φορολόγηση των αποθεματικών.

Το ίδιο κάνετε και στις επιχειρήσεις. Διαβάσαμε σήμερα στις εφημερίδες ότι και οι επιχειρήσεις που έχουν αφορολόγητα αποθεματικά, τα φορολογείτε με 6%. Και αυτά μπορούν να τα διανείμουν. Πού θα πάει αυτή η ιστορία;

Μόνο για τους έχοντες και κατέχοντες έχει αυτή η Κυβέρνηση; Δεν υπάρχει κάτι που να μπορεί να δώσει -και μετά μιλάμε για κοινωνική συνοχή;- στους ταλαίπωρους, σε όλους αυτούς τους απόμαχους; Δεν μπορεί να βρει κάτι; Όπως λέει ο κ. Καραμανλής, δεν μπορούμε να διακινδυνεύσουμε την εισοδηματική πολιτική και την πρόοδο που έγινε στο κράτος. Μόνον εκεί χρειάζονται οι περιορισμοί; Στον προϋπολογισμό για να μη διακινδυνεύσει η όποια πρόοδος, λέτε, ότι έγινε; Ενώ για τους άλλους υπάρχει αυτή η δυνατότητα; Πού θα πάει αυτή η κατάσταση;

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι κάποιοι συνάδελφοι είπαν ότι δεν υπάρχουν ρουσφετολογικές ρυθμίσεις. Ας μην καθίσω να απαριθμώ πόσες ρουσφετολογικές ρυθμίσεις έχει!

Ακόμα, υπάρχει μία ρύθμιση που λέει ότι όποιος έχει δύο θέσεις στο δημόσιο και πλήρωνε και για τις δύο θέσεις, μπορεί να πάρει δύο συντάξεις. Πόσοι είναι αυτοί που μπορεί να έχουν νόμιμα δύο θέσεις στο δημόσιο, δεδομένου ότι η διπλοθεσία στο δημόσιο απαγορεύεται; Εγώ ξέρω ότι μόνο κάποιοι που είναι καθηγητής πανεπιστημίου και ήταν και διευθυντής σε νοσοκομείο του Ε.Σ.Υ., μπορεί να έχει αυτή την ιδιότητα των δύο θέσεων και να πληρώνει και τις δύο. Μόνο αυτή η περίπτωση υπάρχει στο δημόσιο. Ερχόμαστε λοιπόν και ρυθμίζουμε και το θέμα αυτό.

Τώρα, θα πω και κάτι ακόμα παρ' ότι είμαι από το Νομό Ηλείας. Ρυθμίζετε -και καλώς το κάνετε αυτό, αν θέλετε- το θέμα για τους δύο «ταλαίπωρους» προέδρους, των οποίων καταργήθηκαν οι κοινότητες και οι οποίοι δεν είχαν προλάβει να πάρουν τη σύνταξη του προέδρου της κοινότητας.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Για το νομό σας καλά τα λέτε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να σας πω ότι είναι δύο άνθρωποι μεγάλης ηλικίας και αυτό συνέβη γιατί καταργήθηκαν οι κοινότητές τους. Δεν φταίνε τίποτα αυτοί αν καταργήθηκαν οι κοινότητές τους! Όμως, από το 1978, ερχόμαστε και ρυθμίζουμε αυτό το θέμα το 2006;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Γεωργακόπουλε, ολοκληρώστε σας παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτές τις ευνοιοκρατικές διατάξεις. Δεν μπορούμε να ψηφίσουμε και διατάξεις οι οποίες ρυθμίζουν ορισμένα θέματα, επειδή συμπεριλαμβάνονται σε άρθρα τα οποία έχουν και μία σωρεία ευνοιοκρατικών -και δεν λέω ρουσφετολογικών- ρυθμίσεων και μια σειρά ρυθμίσεων, όπως αυτή των τραπεζών και όπως αυτή του γενικού διευθυντή, του προέδρου και του γραμματέα που μπορεί να πληρώνεται για να παρέχει νομικές υπηρεσίες στο ίδιο ίδρυμα στο οποίο προεδρεύει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργακόπουλο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Τασούλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πράγματι το νομοσχέδιο είναι ευνοιοκρατικό. Περιέχει ευνοϊκές διατάξεις για συνταξιούχους παλιούς σιδηροδρομικούς για τους οποίους αυξάνει σημαντικά τις συντάξεις τους.

Είναι ευνοιοκρατικό γιατί περιέχει ευνοϊκές διατάξεις για τις πολεμικές συντάξεις των οποίων αυξάνει τα κατώτατα όρια. Και είναι επίσης ευνοιοκρατικό γιατί ευνοεί χαμηλές συντάξεις διακοσίων πέντε χιλιάδων πολιτικών συνταξιούχων του δημοσίου, οι οποίοι δεν είναι ούτε γενικοί διευθυντές ούτε διευθυντές ούτε υψηλόμισθοι αλλά άνθρωποι που υπηρέτησαν στο δημόσιο και στους οποίους η Κυβέρνηση, παρά το καθεστώς της δημοσιονομικής δυσχέρειας που υπάρχει, δίνει τα 140 ευρώ που εδώ και χρόνια χρώσταγε το κράτος και από τα οποία το Π.Α.Σ.Ο.Κ. είχε δώσει, δίκην προγεύσεως, τα πρώτα 35 ευρώ και εν συνεχεία, ανακάλεσε την απόφασή του, με αποτέλεσμα εν σχέσει με τα 176 ευρώ που είναι η συνολική υποχρέωση της πολιτείας, να οφείλει ακόμη 140,8 ευρώ τα οποία δίνονται με το παρόν νομοσχέδιο.

Είναι ευνοιοκρατικό το παρόν νομοσχέδιο γιατί δίνει στους συνταξιούχους του δημοσίου, όχι απλώς την αύξηση που πήραν οι εν ενεργεία συνάδελφοί τους το 3,6%, αλλά τους δίνει 4%, διότι η ευαισθησία της Κυβερνήσεως για τους συνταξιούχους είναι μεγαλύτερη. Και παρά το ότι ο νόμος λέει ότι οι αυξήσεις των συντάξεων αποδοχών συμβαδίζουν με τις αυξήσεις των εν ενεργεία αποδοχών, εμείς, δίνουμε 4%, ενώ η εισοδηματική πολιτική που ανακοινώθηκε πριν λίγο και νομοθετήθηκε, είναι 3,6%. Αυτό δε το τελευταίο το ρυθμίζουμε σήμερα νομοθετικά, ενώ δημοσιονομικά έχει ήδη επιβαρύνει το δημόσιο.

Συνεπώς, είπε τη μισή αλήθεια ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Συμφωνώ ότι είναι ευνοιοκρατικό, αλλά για χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους. Το είπα αλλά δεν το ψήφισε, γιατί προφανώς δεν θέλει αυτές τις ευνοϊκές ρυθμίσεις για διακόσιες τριάντα χιλιάδες περίπου συμπολίτες μας, οι οποίοι δεν είναι οικονομικά εύρωστοι.

Ανέφερε επίσης και θύμισε άλλες εποχές, ότι η ρύθμιση για τους γενικούς διευθυντές δεν μπορεί να συγκριθεί με τη ρύθμιση που είχε γίνει το 1982 από το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Ασφαλώς και δεν μπορεί να συγκριθεί γιατί αυτό που έκανε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. το 1982-τα επίχειρα της οποίας συμπεριφοράς, πληρώνει ακόμη η δημόσια διοίκηση ως προς τη διάλυση και την κακή της οργάνωση- ήταν το ξεθεμελίωμα της δημόσιας διοίκησης.

Πρώτα την πλήρωσε το ίδιο το Π.Α.Σ.Ο.Κ. το οποίο επανέφερε τους βαθμούς των γενικών διευθυντών μετά από χρόνια. Αλλά τότε -και θυμίζω αυτό στον ελληνικό λαό για να συγκρίνει συμπεριφορές και να καταλάβει ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει καμία σχέση με ξεθεμελίωμα ή καθεστωτική αλλαγή, η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να πάρει τη σκυτάλη που πήρε από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. πιο μπροστά, ενώ το Π.Α.Σ.Ο.Κ. γκρέμισε το κράτος το 1982- κατήργησε τους γενικούς διευθυντές και με το νόμο εκείνο έδωσε τις αρμοδιότητες των γενικών διευθυντών στους συμβούλους των Υπουργών με αποτέλεσμα να παραλύσει η δημόσια διοίκηση, να κομματικοποιηθεί βίαια το κράτος και να έχουμε σήμερα τα αποτελέσματα εκείνου του ξεθεμελιώματος προσπαθώντας να τα θεραπεύσουμε ακόμα και σήμερα μετά από δεκαετίες.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα είναι εκ της φύσεώς του νομοσχέδιο το οποίο έχει διατάξεις που φαντάζουν διάσπαρτες. Δεν είναι διδαλώς όπως ελέγχθη. Είναι, ενδεχομένως, λαβυρινθώδες για κάποιον ο οποίος δεν ξέρει την κληρονομιά του χάους του συνταξιοδοτικού και του ρυθμιστικού που παρέλαβε η Κυβέρνηση, που έχει δημιουργηθεί εδώ και πολλά χρόνια.

Έχει ρυθμίσεις, επαναλαμβανών, ευνοϊκές για πολλές τάξεις πολιτικών υπαλλήλων, στρατιωτικών και επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, σε ετήσια βάση, αρχικά σε ύψος περίπου 42.000.000 ευρώ και μετά δε την ολοκλήρωση της καταβολής του ποσού των 140,8 ευρώ η ετήσια επιβάρυνση, που αυτό θα αρχίσει να ισχύει από την 1.1.2011, αυξάνεται κατά 22,4 επιπλέον εκατομμύρια ευρώ.

Είναι συνεπώς μια έντονη προσπάθεια της Κυβέρνησης να βοηθήσει χαμηλά εισοδήματα πολιτικών και στρατιωτικών συνταξιούχων και αυτό αποδεικνύεται, επαναλαμβάνω, από τις δύο βασικές ρυθμίσεις του πρώτου και του δεύτερου άρθρου του νομοσχεδίου, από το 4% δηλαδή της αύξησης των συντάξεων των πολιτικών συνταξιούχων και από την καταβολή του ποσού που συμπληρώνει τα 176 ευρώ που η πολιτεία οφείλει στους συνταξιούχους του δημοσίου. Το ποσό αυτό, επαναλαμβάνω, είναι 140,8 ευρώ.

Αυτές οι ρυθμίσεις, δεν έρχονται με βάση μια αντίληψη ούτε ελεημοσύνης, ούτε κολακείας. Έρχονται με βάση την αντίληψη ότι νοικοκυρεύοντας τα οικονομικά του κράτους αυτά που η πολιτεία οφείλει και στον ιδιωτικό και στον δημόσιο τομέα, θα τα ξεπληρώσει.

Όταν οι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ. καταλογίζουν στη Νέα Δημοκρατία μη εκπλήρωση υποσχενμένων, ξεχνούν να προσθέσουν στην καταγγελία τους ένα επίρρημα. Ξεχνούν να προσθέσουν το «ακόμη», την οποία λέξη «ακόμη» το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν δικαιούται να την χρησιμοποιεί γιατί το Π.Α.Σ.Ο.Κ. εξήντησε με το παραπάνω το χρόνο που είχε στη διάθεσή του να κάνει το

σωστό στη χώρα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ζητάει από τη Νέα Δημοκρατία πριν καν συμπληρώσει την πρώτη της τριετία, να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της και να διορθώσει τα λάθη που μας κατέλιπε.

Ενδεχομένως το ΠΑ.ΣΟ.Κ., από μια παράξενη ψυχολογία, έχει από εμάς περισσότερες απαιτήσεις απ' ό,τι είχε από τον εαυτό του. Αυτό προφανώς είναι η ψυχολογία του ενόχου, η ψυχολογία εκείνου ο οποίος έκανε πολλά σφάλματα και θα ήθελε να δει να τα διορθώνει έστω ο διάδοχός του.

Συμμερίζομαι αυτήν τη ψυχολογία και προσυπογράφω την αξίωση που πολλοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. απευθύνουν προς την Κυβέρνηση για τήρηση των υπεσχημένων. Απλώς, όταν κάνω κριτική, γόνιμη κριτική, και εγώ ακόμη στην Κυβέρνηση, δεν ξεχνώ να βάλω τη λέξη «ακόμη». Η διαφορά μας είναι στην αξιοπιστία που απολαμβάνουν τα δύο κόμματα από τον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός αποδεδειγμένα και από αποτελέσματα εκλογών και από σφυγμομετρήσεις δίνει ένα «ΑΚΟΜΗ» στη Νέα Δημοκρατία. Το ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν το κάνει, είναι για να διατηρήσει το αντιπολιτευτικό του προσκήνιο. Κατά τα άλλα και σήμερα εδώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απέδειξε ότι περιμένει από τη Νέα Δημοκρατία περισσότερα από αυτά που περίμενε από τον εαυτό του. Οφείλουμε, κύριε Υπουργέ, να δικαιώσουμε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις προσδοκίες που έχει από εμάς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος, κ. Παντελάκη.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο σχετικά με την παρέμβαση του κυρίου Υπουργού. Βέβαια κατανώ ότι υπάρχει πρόβλημα και έχει ταξίδι εκτός Ελλάδος. Όμως υπάρχει πρόβλημα με την τοποθέτησή του. Δεν κάνει το αυτονόητο η Κυβέρνηση μέσω του Υπουργού. Ανεξαρτήτως αν θα δεχθεί παρατηρήσεις ή προτάσεις που γίνονται από τα κόμματα, νομίζω ότι είναι υποχρεωμένη η Κυβέρνηση να δίνει απάντηση για τις επιλογές της, να τεκμηριώνει τις επιλογές της.

Φαντάζομαι ότι τώρα, κύριε Υπουργέ, είσατε αναγκασμένος, αν νομίζετε και εσείς ότι πρέπει να γίνει, να μας απαντήσετε εσείς κατά το κλείσιμο της συζήτησης. Δεν είναι δυνατόν να βάζουμε ζητήματα είτε επί της αρχής, είτε και τώρα και να μην απαντιούνται. Δεν απαντήθηκαν ούτε και στην επιτροπή και νομίζω ότι αυτό που γίνεται είναι συνειδητή επιλογή της Κυβέρνησης. Λίγα λόγια. Όσα λιγότερα λέμε, τόσο λιγότερο εκτιθέμεθα. Και εδώ υπάρχουν συγκεκριμένα ζητήματα, τα οποία έθεσα και στην επιτροπή και κατά την ψήφιση επί της αρχής, θα τα θέσω και κατά τη συζήτηση τώρα των άρθρων. Είναι συγκεκριμένα και είναι τέτοια που αναγκάζουν τα κόμματα να μην ψηφίσουν το σύνολο του νομοσχεδίου. Θα πρέπει να απαντηθούν.

Βάλαμε τα θέματα όχι μόνον της ίδιας της γραμμής που έχει η Κυβέρνηση, σε σχέση με τις συντάξεις, που βέβαια αυτό φαίνεται και από την όλη εικόνα του προϋπολογισμού, πού το πάει γενικά η Κυβέρνηση. Είναι μια συνειδητή πολιτική της Κυβέρνησης να ακολουθεί αυτήν την οικονομική πολιτική, να δίνει δηλαδή προτεραιότητα στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Όμως, βάλαμε συγκεκριμένα ζητήματα, που είναι αυτονόητα και έπρεπε να είχαν αντιμετωπιστεί. Βάλαμε το θέμα να αποσυρθούν οι διατάξεις που έχουν σχέση με την προκλητική εύνοια στα ανώτατα διοικητικά στελέχη και στις χαρακτηριστικές ρυθμίσεις που γίνονται. Έπρεπε να απαντήσει η Κυβέρνηση γιατί γίνεται αυτό. Απάντηση για εμάς δεν είναι ότι το έκανε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Βεβαίως το έκανε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και τι σημαίνει αυτό;

Επίσης υπάρχει το θέμα του εμπαιγμού απέναντι στα Σώματα Ασφαλείας. Είσατε εκτιθέμενοι. Δεν είσατε απλώς εκτιθέμενοι απέναντι στα Σώματα Ασφαλείας και στους εργαζόμενους, που σε γενική ανάλυση ας βγάλουν τα συμπεράσματά τους.

Το θέμα είναι ότι το ζήτημα των Σωμάτων Ασφαλείας και τα προβλήματα που προκύπτουν δεν αφορούν μόνο τους ίδιους, αλλά όλο τον ελληνικό λαό. Πρέπει να πάρετε θέση και για κάποιες άλλες ευεργετικές ρυθμίσεις, τις οποίες εμείς θεωρού-

με εξοντωτικές και έπρεπε να έχετε πάρει θέση. Είναι, λοιπόν, συνειδητή η επιλογή της κυβέρνησης που δεν απαντά.

Έχει βέβαια ένα επιχείρημα, ότι δεν αντέχει η οικονομία να ικανοποιήσει μια σειρά από μικρά αιτήματα που ακόμα και αν όλα αυτά τα αιτήματα είχαν γίνει, δεν θα βελτιωνόταν η ζωή του κόσμου. Η Κυβέρνηση, όμως, δεν κρατάει ούτε τα προσχήματα. Και μάλιστα λέει «ποιος δεν θα ήθελε να δώσει;». Δεν θα ήθελε η Κυβέρνηση να ικανοποιηθούν όλα αυτά τα αιτήματα;

Αυτό ίσως ακούγεται ωραίο στον κόσμο, αλλά δεν είναι -λέει- συνετό να ικανοποιήσουμε αυτές τις ανάγκες γιατί δεν έχουμε χρήματα, δεν αντέχει η οικονομία και θα «ξενοικοκυρευτούμε», τώρα που νοικοκυρευόμαστε. Είναι, όμως, συνετό την ίδια στιγμή να αντέχει η οικονομία και να φοροαπαλλάσσει, να δίνει κίνητρα και επιδοτήσεις στους μεγάλους επιχειρηματίες; Τότε αντέχει η οικονομία;

Είναι συνετό να μειώνονται οι φορολογικοί συντελεστές, το οποίο σημαίνει ότι χάνει ο κρατικός προϋπολογισμός κάθε χρόνο 2.500.000.000 ευρώ; Είναι συνετή η ρύθμιση που γίνεται σε αυτούς που χρωστούν στο Ι.Κ.Α., οι οποίοι έχουν πάρει τα χρήματα από τον εργαζόμενο κόσμο και αυτά είναι 3,7 δισεκατομμύρια ευρώ; Αυτό είναι συνετό; Ας μη συνεχίσω τα παραδείγματα, γιατί ο κατάλογος είναι πολύ μακρύς. Όλα αυτά, όμως, είναι μύθοι.

Βεβαίως είναι επιλογή της Κυβέρνησης να προχωρήσει μ' αυτόν τον τρόπο και το θέμα είναι ότι ο ίδιος ο κρατικός προϋπολογισμός δεν πρέπει να θεωρηθεί δεδομένος από τον ίδιο τον κόσμο, από όλους αυτούς που πλήττονται, αλλά να προσπαθήσει μέσα από τον αγώνα και την πάλη του να μπορέσει να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της ζωής του και να δημιουργήσει και πολιτικές συνθήκες ανατροπής, αν θέλετε, της ίδιας πολιτικής και της εξουσίας τα επόμενα χρόνια.

Θα αναφερθώ τώρα, συγκεκριμένα, στα άρθρα. Εμείς έχουμε καταψηφίσει το νομοσχέδιο επί της αρχής, όμως όσα ζητήματα αφορούν μικρορυθμίσεις ή μικροβελτιώσεις, στα οποία αναφέρθηκε και στη συζήτηση επί της αρχής, βεβαίως συμφωνούμε και θα τα ψηφίσουμε. Θα ψηφίσουμε δηλαδή διατάξεις που ανήκουν στα άρθρα, αλλά το σύνολο των άρθρων δεν θα το ψηφίσουμε. Εξηγώ ότι εμείς δεν υποτιμάμε τίποτα, ούτε ένα ευρώ που δίνεται στο βασικό μισθό για όλες τις κατηγορίες, γιατί και αυτό το ένα ευρώ είναι αναγκαίο.

Όμως, αυτές οι διατάξεις και οι ρυθμίσεις είναι διάσπαρτες σε όλο το νομοσχέδιο. Βρίσκονται μέσα στα άρθρα, τα οποία έχουμε σοβαρούς λόγους, τους οποίους πολύ σύντομα θα παρουσιάσω και θα εξηγήσω, να καταψηφίζουμε, το σύνολο των άρθρων και κάθε ένα ξεχωριστά.

Στο άρθρο 1, για το επίδομα εξομάλυνσης, δεν συμφωνούμε. Δεν θα το ψηφίσουμε, γιατί βρίσκεται στη λογική της αύξησης των συντάξεων του δημοσίου της τάξης του 4%, τα οποία έχουν ήδη εξαντληθεί από την ακρίβεια που ροκανίζει το εισόδημα, από την έμμεση φορολογία και όλα τα άλλα. Γι' αυτόν το λόγο καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο άρθρο και όχι γιατί δεν χρειάζεται αυτό το 4%.

Όσον αφορά το άρθρο 2, είπαμε στη συζήτηση επί της αρχής αναλυτικά γιατί διαφωνούμε. Θα ψηφίζαμε όμως αυτό το άρθρο, αν δίνετε τώρα αυτά τα 140 ευρώ -αυτό το επίδομα που έχει απομείνει, αυτό το «γεφύρι της Άρτας» που έχει ξεκινήσει από το 2001- που ανήκουν στο επίδομα των 176 ευρώ. Δώστε τα τώρα από 1-1-2007 για να μπουν στο βασικό μισθό. Έτσι δεν έχουμε λόγο, πέρα από τις διαφωνίες μας στη γενικότερη πολιτική, να μην το ψηφίσουμε. Τώρα, όμως, δεν το ψηφίζουμε γιατί είναι κοροϊδία. Γιατί οι εργαζόμενοι θα παίρνουν το 80% των 35 ευρώ για τέσσερα χρόνια.

Άρθρο 3. Εδώ τι γίνεται; Έχουμε σοβαρές ενστάσεις σε ορισμένα ζητήματα. Ας αναφερθώ πρώτα σ' αυτό για το οποίο δεν μπορεί κανείς να διαφωνήσει. Υπάρχει η διάταξη 1 για τα προβλήματα της πρόβλεψης χορήγησης πλήρους σύνταξης μετά τη συμπλήρωση δεκαπενταετίας όσων υπαλλήλων του δημοσίου είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί, έχουν υποστεί μεταμόρφωση συμπαγών οργάνων ή μυελού των οστών κ.λπ..

Εδώ θέλω να θέσω για άλλη μια φορά -και στη συζήτηση επί των άρθρων- αυτό που είπαμε και χθες όταν έληξε η συζήτηση

επί της αρχής, με αφορμή αυτό το ζήτημα και τις προτάσεις που έγιναν για το θέμα των αναπήρων. Εδώ υπάρχει πρόβλημα που είναι σοβαρό. Έρχονται αποσπασματικές προτάσεις –δεν λέω ότι δεν είναι βελτιωτικές– και δεν αντιμετωπίζεται συνολικά η κατάσταση.

Πολλοί Βουλευτές δεν βρίσκονταν εδώ και νομίζω ότι πρέπει να ενημερωθούν για το θέμα. Η συζήτηση δεν είχε καθόλου καλή εξέλιξη όσον αφορά την παράγραφο 1 του άρθρου 4 που επανέφερε η Κυβέρνηση και αφορά τη συνταξιοδότηση των αναπήρων Βουλευτών στην περίπτωση που είναι παντελώς τυφλοί. Η συζήτηση δεν πήγε καθόλου καλά, γιατί εμμέσως πλην σαφώς ειπώθηκε από τους Βουλευτές ότι δύο Βουλευτές είναι αυτοί που έχουν πρόβλημα.

Αυτό δεν έχει καμία σχέση ούτε και με τη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ. Δηλαδή σήμερα το Σώμα αποφασίζει να κάνει μία χαρακτηριστική ρύθμιση γι' αυτούς τους Βουλευτές. Το είπα και χθες ότι είναι προσβλητικό και για τους ίδιους τους Βουλευτές, πράγμα που είμαι σίγουρη ότι δεν το θέλουν, αλλά ταυτόχρονα υπάρχει και πολιτικό πρόβλημα. Για ποιο λόγο έρχεται ένας Βουλευτής εδώ; Είναι σαφέστατο....

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε τη δυνατότητα να ολοκληρώσω, γιατί έχουμε όλα αυτά τα άρθρα και τις τρεις υπουργικές τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως, κυρία Παντελάκη.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Δεν θέλω να επιχειρηματολογήσω άλλο, γιατί τα είπαμε αναλυτικά χθες.

Δεν είναι δυνατόν, όμως, να συμβαίνει αυτό το πράγμα. Προκαλείτε μάλιστα και το δημόσιο αίσθημα, ιδιαίτερα γι' αυτόν τον κόσμο, γιατί το 80% των αναπήρων που είναι ικανοί για εργασία, βρίσκονται χωρίς δουλειά και η Κυβέρνηση δεν κάνει τίποτα γι αυτό. Και μάλιστα όχι μόνο δεν κάνει τίποτα, αλλά και η συντονιστική επιτροπή των ατόμων με ειδικές ανάγκες που έκανε κινητοποίηση πήγε στον Υπουργό, αλλά δεν τον είδε καν.

Μπαίνει, λοιπόν, αυτό το ζήτημα και με τον τρόπο που έγινε από τους κυρίους Βουλευτές, με τη βροχή των προτάσεων. Νομίζω ότι τελικά αυτό πρέπει να το αποσύρετε και να έρθει ένα συνολικό νομοσχέδιο –επαναλαμβάνω αυτό που είπα και στην επιτροπή– που να αφορά τα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία, τις συνταξιοδοτικές, ασφαλιστικές ρυθμίσεις, οι οποίες όμως πρέπει να αντιμετωπισθούν ενιαία και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Είναι αυτονόητο ότι συμφωνούμε στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 με τα ζητήματα του προσωπικού διοικήσεων για τα νοσοκομεία κ.λπ.. Θέλω, όμως, να κάνω μία παρατήρηση, ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν ενιαία σχέση εργασίας, να δουλεύουν με το ίδιο καθεστώς –μόνιμη και σταθερή εργασία– και όσοι είναι πριν το 1993 και μετά το 1993.

Στις παραγράφους 3 και 5 του άρθρου 3 έχουμε σοβαρή ένσταση, γι' αυτό και δεν το ψηφίζουμε συνολικά. Νομίζω ότι αυτό το σημείο αποτελεί πρόκληση. Έχουμε συζητήσει αρκετά και όμως επιμένετε να αφήνετε αυτές τις προκλητικές ρυθμίσεις.

Η παράγραφος 3 –για να καταλαβαίνει ενδεχομένως και κάποιος που μας ακούει– μιλάει για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης γενικού γραμματέα. Το δικαίωμα αυτό ήταν στα τρία χρόνια. Αυτό τώρα σταματάει και συνηγορείται και ο χρόνος υπηρεσίας ως περιφερειακού διευθυντή. Δηλαδή, ακυρώνεται αυτό που υπήρχε για τα τρία χρόνια. Είναι εντελώς χαρακτηριστική η ρύθμιση γι' αυτό και ζητάμε να αποσυρθεί.

Η παράγραφος 5 του άρθρου 3 κινείται προς την ίδια κατεύθυνση. Δηλαδή αρκεί να επιλεγείς για ένα μήνα προϊστάμενος γενικής διεύθυνσης και δικαιούσαι σύνταξη γενικού διευθυντή. Είναι συνετό αυτό;

Η παράγραφος 5 του άρθρου 3 λέει, αν είσαι προϊστάμενος γενικής διεύθυνσης και δεν επιλεγείς ξανά στη θέση αυτή και παραμείνεις στην υπηρεσία ως προϊστάμενος διεύθυνσης, θα πάρεις συντάξεις αποδοχές του βαθμού του γενικού διευθυντή υπουργείου, χωρίς τον περιορισμό της τριετούς παραμονής

και με αναδρομική ισχύ. Αυτές οι διατάξεις είναι πρόκληση.

Τα συμπεράσματα, βέβαια, είναι σαφέστατα, ότι τα ανώτατα στελέχη της δημόσιας διοίκησης έχουν την εύνοια των κυβερνήσεων. Εδώ δεν υπάρχουν δικά μας και δικά σας παιδιά. Εμείς επιμένουμε –και κανένα κόμμα δεν έχει πάρει θέση γι' αυτό– ότι αυτό πρέπει να καταργηθεί, να μην υπολογίζονται οι αποδοχές της θέσης στις συντάξεις σε κάθε περίπτωση και στους εν ενεργεία και σε αυτούς που έχουν διατελέσει σε μία θέση και επανέρχονται. Αυτό κατά κάποιο τρόπο θα αποσοβήσει την κατάσταση της χειραγώγησης και ομηρίας σε αυτά τα ζητήματα.

Στην παράγραφο 6 του άρθρου 3 συμφωνούμε ο χρόνος της άδειας άνευ αποδοχών που δεν υπερβαίνει τον ένα μήνα, τον οποίο θα πάρει μία μάνα για το παιδί της, να είναι συντάξιμος. Εδώ απλά κάνουμε την παρατήρηση ότι υπάρχει ειδικό ζήτημα στήριξης της μητρότητας και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Εμείς θέλουμε εξίσωση προς τα πάνω, να αντιμετωπισθούν και τα προβλήματα του ιδιωτικού τομέα. Πρέπει να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση και πάντα προς τα πάνω.

Στην παράγραφο 7 του άρθρου 3 φαίνεται ευνοϊκή αυτή η ρύθμιση για τους πολυτέκνους, αλλά είναι; Εδώ λέει ότι δίνει τη δυνατότητα, για να διευκολύνει τους πολυτέκνους. Τι να κάνουν οι άνθρωποι; Να έχουν δύο εργασίες, δύο μισθούς και δύο συντάξεις. Και ξαναφέρνω το παράδειγμα: Δηλαδή ένα οχτάωρο στο δημόσιο και άλλη μια τετράωρη απασχόληση, που δίνει τη δυνατότητα, είναι δώδεκα ώρες. Μα, αν δουλεύουν ο πατέρας και η μάνα από δώδεκα ώρες, τότε θα βλέπουν τα παιδιά τους; Ίσα-ίσα που πρέπει να δώσετε τη δυνατότητα σε όσους έχουν τρία, τέσσερα και πέντε παιδιά, να είναι περισσότερο μαζί με τα παιδιά τους. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι αυτό είναι ένα εξοντωτικό μέτρο ή, τελικώς, κοροϊδία. Χρειάζεται να δει άλλα μέτρα η Κυβέρνηση, παροχές και διευκολύνσεις.

Άρθρο 3, παράγραφος 11. Εδώ δεν θα επιχειρηματολογήσω, γιατί έχουμε συζητήσει πάρα πολύ γι' αυτό το θέμα και επί της αρχής και στο κλείσιμο της πρώτης μέρας. Όμως στο δια ταύτα λέω ένα πράγμα. Θα ήθελα να μας πει η Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, γιατί εξαιρεί είκοσι άτομα αυτήν τη στιγμή από τη Μονάδα Нарκαλεις, που είναι σ' όλη την επικράτεια. Πείτε μας ποιος είναι ο λόγος. Φοβόσαστε μήπως γίνουν είκοσι ένας, είκοσι δύο αύριο; Δεν μπορεί για την ίδια δουλειά, για τα ίδια καθήκοντα –γιατί όλοι αυτοί δουλεύουν παρέα με το θάνατο– αυτούς να μην τους βάζετε. Θέλω να μας πείτε γιατί τους εξαιρείτε. Βεβαίως σωστό είναι το ότι βάλατε όλα τα Σώματα Ασφαλείας μέσα, αλλά εξαιρείτε το πολιτικό προσωπικό που δουλεύει στο Υπουργείο Άμυνας.

Άρθρο 4: Βεβαίως δεν θα ψηφίσουμε το άρθρο 4 και για τις παραγράφους 5 και 8, που έχουν να κάνουν πάλι με τους γενικούς διευθυντές και βεβαίως τη ρύθμιση για την επέκταση της μάχims πενταετίας. Θέλω όμως να γίνω συγκεκριμένη για τις παραγράφους 5 και 8. Άκουσα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεωργακόπουλο, ότι δεν έγινε έτσι ακριβώς. Ας μην κοροϊδευόμαστε. Ακριβώς έτσι έχουν γίνει. Έγινε –λέει– τότε αυτό επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιατί είχε κενωθεί η θέση. Μα, δεν είναι αυτό. Είτε απολύθηκαν λόγω κατάργησης θέσης –γινόνταν τότε με νόμο, τον 1232/82, όπως είπε ο κ. Γεωργακόπουλος– είτε αποχωρούσαν από την υπηρεσία κατόπιν παραίτησης, λόγω μη επανάκρισής τους, με βάση το ν. 2190/1994, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε ακριβώς τα ίδια πράγματα. Δεν είναι όμως θέμα δικό μας να αποδείξουμε γιατί είστε τόσο όμοιοι και γιατί τόσο πολύ ταυτίστες. Εμείς λέμε ότι αποτελεί πρόκληση και πρέπει να βγάλετε αυτά τα πράγματα. Δηλαδή κάνετε τέτοιες χαρακτηριστικές ρυθμίσεις, που παίρνει μπονάμα στη σύνταξη του ένα ανώτατο στέλεχος όσα παίρνει ένας δημόσιος υπάλληλος για πάνω από τριάντα χρόνια δουλειάς, 1.200 ευρώ παραπάνω δηλαδή. Η ουσία είναι αυτή, πάνω-κάτω σ' όλες αυτές τις ρυθμίσεις και στο προηγούμενο άρθρο και σ' αυτό.

Παράγραφος 12, στο άρθρο 3. Εδώ υπάρχει πολιτικό θέμα και μεγάλη κοροϊδία και υπάρχει και επικοινωνιακό θέμα, όλο αυτό που στήθηκε το προηγούμενο διάστημα ανάμεσα στην Κυβέρνηση και τον Υπουργό, που είπε ότι θα παραιτηθεί αν δεν αντιμετωπιστούν τα ζητήματα κ.λπ.. Η Κυβέρνηση ούτε για παλιές ούτε για τις νέες υποσχέσεις έχει απαντήσει στα ζητή-

ματα των Σωμάτων Ασφαλείας. Όμως εμείς δεν σας κάνουμε κριτική με βάση τις υποσχέσεις που δίνετε. Εμείς λέμε για ένα συγκεκριμένο ζήτημα, ότι αυτό που έπρεπε να αντιμετωπίσει πολιτικά και στο δια ταύτα η Κυβέρνηση ήταν το να θεωρήσει το επάγγελμα επικίνδυνο και ανθυγιεινό. Αν δεν είναι επικίνδυνο αυτό το επάγγελμα τότε δεν ξέρω ποιο είναι. Αφορά πυροσβέστες, λιμενικούς, αστυφύλακες. Αυτό στην πράξη σημαίνει είκοσι πέντε με είκοσι επτά χρόνια πραγματικής υπηρεσίας, με πλήρη συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Δεύτερον, σημαίνει μέτρα υγιεινής και ασφάλειας. Εμείς επιμένουμε και μετά κι από αυτό το νομοσχέδιο θα επιμένουμε, πάρα πολύ, σ' αυτό το ζήτημα. Μέτρα λοιπόν υγιεινής και ασφάλειας, στην πράξη. Τρίτον, σημαίνει τήρηση ωραρίου και τέταρτον, σημαίνει ειδικό επίδομα επικινδυνότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Παντελάκη, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ για την κατανόησή σας. Συντομεύω.

Από όλα αυτά στην ουσία έχετε δώσει κάποια ψίχουλα -το επίδομα μέσα σε τέσσερα χρόνια και όλα αυτά- και αυτό που φέρνεται τώρα είναι πρόκληση, γιατί η Κυβέρνηση λέει ότι για τη δουλειά, για την οποία έχουν εργαστεί -δεν είναι πλασματική, ένα μπόνους, ένα χάρισμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Παντελάκη, παρακαλώ ολοκληρώστε. Έχετε πάρει ακριβώς το διπλάσιο χρόνο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, και δύο κουβέντες θα πω μόνο για τις τροπολογίες μετά.

Επομένως η Κυβέρνηση θέλει να επιβάλλει εισφορές για εργασία που προσφέρθηκε και δεν πληρώθηκε. Εγώ στο δια ταύτα ρωτώ τον Υπουργό να μας πει: Απόδοση της πενταετίας, χωρίς ασφαλιστικές εισφορές. Αυτό να γραφτεί, να είναι σαφές στο αυτό, γιατί εν πάση περιπτώσει, δεν είναι μόνο ζήτημα αδικίας, είναι και ζήτημα πολιτικής τάξης και δώρο άδωρον βέβαια απέναντι στους προ του '93 και μετά το '93. Να είναι σαφές η Κυβέρνηση σήμερα: Χωρίς ασφαλιστικές εισφορές η απόδοση της πενταετίας.

Ολοκληρώνοντας με το άρθρο 5, στη συζήτηση επί της αρχής είπαμε γιατί είναι χαριστική η ρύθμιση που κάνει η Κυβέρνηση,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Παντελάκη, παρακαλώ πάρα πολύ να ολοκληρώσετε. Μην παίρνετε άλλο χρόνο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Μου επιτρέπετε μισό λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι να κάνουμε; Βλέπετε ότι σας δόθηκε διπλάσιο χρόνο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Στο άρθρο 5 δίνει η Κυβέρνηση τη δυνατότητα αυτή η χρονιά να υπολογισθεί στο εφάπαξ, κάτι το οποίο είχε ο εργαζόμενος δημόσιος υπάλληλος πριν το 1990 κατοχυρωμένο. Το έπαιρνε στον τελευταίο μισθό. Είναι η ρύθμιση που είχε κάνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., ο ν. 2512. Και έρχεται και λέει: κάνω ευνοϊκή ρύθμιση.

Από τις τρεις τροπολογίες ζητήσαμε να πάρете πίσω την τροπολογία για την Εκκλησία. Το θεωρούμε απαράδεκτο, γιατί άλλη είναι η αποστολή της Εκκλησίας και όχι να μπαίνει στο παιχνίδι της επιχειρηματικότητας και με χρήματα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και κοινοτικών κονδυλίων. Δεν το κάνατε, ούτε πήρατε θέση.

Διαφωνούμε και δεν θα ψηφίσουμε την τροπολογία περί αυτοτελούς φορολόγησης των αποθεματικών των τραπεζών, γιατί τότε κάνετε άλλο ένα «δωράκι», ουσιαστικά 200.000.000 - 300.000.000 ευρώ.

Και βέβαια την τροπολογία που φέρνεται για τα δύο τμήματα στη γενική διεύθυνση για τον προϋπολογισμό δεν θα το καταψηφίσουμε, αλλά δεν το υπερψηφίζουμε, με ποια έννοια; Με την έννοια ότι ούτε το περιεχόμενο ούτε την κατεύθυνση του προϋπολογισμού αλλάζει και είμαστε επιφυλακτικοί με την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών δαπανών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννης Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή τα γενικά τα είπαμε χθες, εγώ θα σταθώ στα συγκεκριμένα σήμερα.

Πρώτον, αστυνομικοί, πυροσβέστες, λιμενικοί. Άκουσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να λέει να αποσυρθεί η διάταξη. Πράγματι, κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, οι εκπρόσωποι των Σωμάτων αυτών μας είπαν ή να είναι η πενταετία χωρίς πληρωμή ή να αποσυρθεί, μήπως στο μέλλον έρθει μια καλύτερη διατύπωση. Επειδή όμως το μέλλον δεν θα είναι καλύτερο από το παρόν, απ' ό,τι φαίνεται, εμείς λέμε η διάταξη να μείνει, αλλά να διευκρινιστεί ότι η πενταετία αυτή δεν θα είναι με πληρωμή. Θα είναι δωρεάν, διότι δωρεάν προσφέρουν οι αστυνομικοί, οι πυροσβέστες και οι λιμενικοί την υπηρεσία τους τα Σαββατοκύριακα. Και γι' αυτό δεν είναι σωστό αυτό που αναφέρθηκε εδώ και στα μέσα ενημέρωσης για πλασματική πενταετία. Δεν είναι πλασματική πενταετία. Είναι πενταετία που την έχουν εργαστεί, την εργάζονται.

Θα μπορούσε κανείς να σκεφθεί και άλλες λύσεις: Να μην υπάρχει πενταετία, αλλά να τους δίνεται δεύτερο ρεπό. Να μην υπάρχει πενταετία, αλλά να μπουν στα βαριά και ανθυγιεινά.

Εμείς θεωρούμε πιο σωστή τη ρύθμιση του να δοθεί η πενταετία. Αν δεν δοθεί η πενταετία, θα έχουμε μέσα στα Σώματα αυτά τρία καθεστώτα: Αυτοί που είναι πριν το '90 θα έχουν την πενταετία χωρίς να την πληρώνουν, οι μετά το '90, με βάση μια εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών, την πληρώνουν και οι σημερινοί ή οι νεότεροι δεν θα έχουν καμία πενταετία. Δεν χτίζεται όμως έτσι μια σωστή εργασιακή σχέση και δεν δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για σωστή δουλειά. Και επειδή είμαι Βουλευτής που ανήκω στην Αριστερά, δρώμαι της ευκαιρίας να πω ότι για την Αριστερά όχι μόνο οι πυροσβέστες, αλλά και οι λιμενικοί και οι αστυνομικοί πρώτον, είναι άνθρωποι, άρα έχουν όλα τα εργασιακά δικαιώματα. Δεύτερον, είναι εργαζόμενοι, άρα έχουν όλα τα εργασιακά δικαιώματα και τρίτον, έχουν μια αποστολή, η οποία σε ορισμένες περιπτώσεις τους φέρνει σε αντίθεση με την κοινωνία.

Εμείς στηρίζουμε όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από την εργασία τους και χαιρόμαστε που τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε κι ορισμένα θετικά σημάδια. Ολοένα και περισσότεροι αστυνομικοί, για να πάρω αυτήν την κατηγορία, κατανοούν ότι είναι κομμάτι της κοινωνίας και όχι αντίπαλος της κοινωνίας και απομονώνουν εκείνα τα στοιχεία, τα οποία δυστυχώς παραμένουν και τα οποία ζουν σε άλλους κόσμους και σε άλλες εποχές.

Από αυτήν την άποψη λοιπόν είμαστε θερμοί υποστηρικτές αυτού του αιτήματος, κύριε Υπουργέ. Και πρέπει η Κυβέρνηση κάτι να πει. Έχει δίκιο η κυρία Παντελάκη. Πείτε μας κάτι. Το είχατε υποσχεθεί αυτό το αίτημα, ναι ή όχι; Το θεωρείτε δίκαιο, ναι ή όχι; Θα το υλοποιήσετε, ναι ή όχι; Για να μην προχωρήσω τώρα και σ' όλο αυτό το σκηνικό που ζήσαμε με τον κ. Πολύδωρα, με τις δηλώσεις και τους χαριεντισμούς. Εδώ είναι το πρόβλημα και αυτό είναι και το πιο σημαντικό από τα προβλήματα, τα άμεσα που αντιμετωπίζουν. Άρα, να καθαρίσει αυτό το θέμα σήμερα.

Το δεύτερο που θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι σήμερα γίνεται ένα σημαντικό γεγονός το οποίο φοβάμαι ότι δεν το έχουμε αντιληφθεί. Με το πρόσχημα αυτού του νομοσχεδίου, έρχεται μια τροπολογία που φαίνεται ουδέτερη, να μπορεί η Εκκλησία και τα ιδρύματά της να συνάπτουν προγραμματικές συμφωνίες με το κράτος. Στην ουσία, η Βουλή καλείται να επικυρώσει την συμφωνία του κ. Χριστόδουλου με τον κύριο Πρωθυπουργό. Αυτή είναι η δική μας άποψη. Και ζητείται από τη Βουλή να επικυρώσει αυτή τη συμφωνία, χωρίς να ξέρουμε το περιεχόμενο. Πείτε μας τι συζητήσαν και σε τι συμφώνησε ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος με τον Πρωθυπουργό της χώρας. Δεν είναι δυνατόν να ψηφίζονται εδώ διατάξεις και να μην ξέρει κανείς τι ακριβώς ψηφίζει. Αυτό είναι το νόημα και γι' αυτό θέλουμε να γίνει πιο ευκρινής η θέση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. σε αυτό το θέμα. Δεν άκουσα, δεν κατάλαβα τι θα κάνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Θα

ψηφίσει αυτήν την τροπολογία ή δεν θα τη ψηφίσει;

Πρώτον, να την συζητήσουμε αφού ενημερωθούμε για το περιεχόμενο της συμφωνίας, όπως είπα, του Πρωθυπουργού με τον Αρχιεπίσκοπο.

Δεύτερον, να την συζητήσουμε αφού διασφαλιστούν δικλείδες διαφάνειας, δημόσιας λογοδοσίας κ.λπ.. Εδώ δεν γίνεται τίποτα εν λευκώ. Πάει αύριο ένας μητροπολίτης ή ένας πρόεδρος ενός από τα άπειρα ιδρύματα της Εκκλησίας στον Υπουργό και του λέει έχω μια ωραία ιδέα, δώσε μου 100.000.000 ευρώ να την υλοποιήσω! Είναι σύγχρονος τρόπος λειτουργίας του κράτους αυτός, όταν μάλιστα ζούμε αυτά τα κοινωνικά δράματα;

Δεν θέλω να προχωρήσω, αλλά εδώ φαίνεται ότι η Νέα Δημοκρατία προσχωρεί στο κοινωνικό μοντέλο του Μπους, της Αμερικής. Το κράτος μαζεύει φόρους από το λαό και μετά μοιράζει λεφτά στις επιχειρήσεις και στην Εκκλησία για να κάνει κοινωνικό έργο. Αυτό είναι το κοινωνικό μοντέλο το οποίο αναδύεται όχι μόνο με αυτήν αλλά και με πολλές άλλες ρυθμίσεις. Κόβουμε τα λεφτά στο Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά ετοιμάζουμε νομοσχέδιο πλήρους φοροαπαλλαγής για τις χορηγίες. Περιορίζουμε το κοινωνικό κράτος, αλλά δίνουμε στην Εκκλησία δημόσιους πόρους για να επιτελεί κοινωνικό έργο. Να επιτελεί όσο κοινωνικό έργο θέλει η Εκκλησία και το τιμούμε αυτό το έργο αρκεί να γίνεται με δικά της λεφτά, με την εθελοντική συμβολή των πιστών. Αυτό είναι το εθελοντικό έργο της Εκκλησίας και τα λέω αυτά διότι και μέσα στην Εκκλησία υπάρχουν έντιμες φωνές που υποστηρίζουν ακριβώς αυτήν την άποψη.

Τρίτο θέμα, ανάπηροι και σύνταξη των αναπήρων Βουλευτών. Εγώ πήρα χθες αρνητική θέση και έγινα ο κακός.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, πρώτον μιλάω ως εισηγητής και δεύτερον θα χρειαστώ την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα έχετε χρόνο, κύριε Δραγασάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ : Έγινα, λοιπόν, ο κακός της υπόθεσης εδώ χθες. Σήμερα πρέπει να σας πω ότι δέχτηκα τηλεφωνήματα από ανάπηρους. Είναι εξοργισμένοι οι ανάπηροι. Ζητούν αυτό ακριβώς που είπα και εγώ χθες εδώ: να συζητήσουμε συνολικά μέτρα που διευκολύνουν τους ανάπηρους συμπολίτες μας να ζουν αξιοπρεπώς και να συμμετέχουν στα κοινά, στις δημοτικές εκλογές, στις εκλογές σωματείων, στη Βουλή. Να δούμε όλο το σύστημα. Πώς μπορεί να έχει πρόσβαση στα μέσα ενημέρωσης ένας τυφλός; Τι μέτρα βοήθειας μπορούμε να τους δώσουμε; Να ακούσουμε τους ανάπηρους. Ήδη στην επιτροπή μάς είπαν ενδιαφέρουσες ιδέες. Υπάρχουν ειδικά κομπιούτερς για τους τυφλούς. Υπάρχει η ανάγκη βοήθους, υπάρχουν διάφορες ανάγκες που μπορούμε να συζητήσουμε. Φέρετε, λοιπόν, ένα τέτοιο νομοθέτημα να το συζητήσουμε και όχι να εμφανίζεται ως μέτρο υπέρ των αναπήρων μια ρύθμιση την οποία δεν θέλω να χαρακτηρίσω και που προσβάλλει και κάποιους ανθρώπους.

Εργαζόμενοι σε μονάδες κοινωνικής φροντίδας. Κύριε Υπουργέ, έχουμε καταθέσει μια τροπολογία. Είναι εύλογο, δίκαιο και λογικό το αίτημα. Αυτοί οι άνθρωποι αυτήν την στιγμή είναι μετέωροι. Εφόσον είναι τακτικοί υπάλληλοι, πρέπει να έχουν το ασφαλιστικό καθεστώς του δημοσίου. Δείτε το, διότι είμαι σίγουρος ότι μπορεί να ξέφυγε από τα πολλά θέματα.

Ναρκαλιευτές. Υπάρχουν είκοσι πολιτικοί υπάλληλοι που υπηρετούν στο τάγμα ναρκαλιευτών. Γιατί να μην έχουν τα δικαιώματα του ναρκαλιευτή; Να διευκρινιστεί και αυτό το θέμα.

Αποθεματικό τραπεζών. Δεν θα αναφερόμουν, αλλά έγινε εδώ μια προσπάθεια –από άγνοια έγινε αυτό;– ότι είναι μέτρο κατά των τραπεζών. Μπόνους στους μετόχους και είναι ακριβής ο τίτλος. Δεν είναι μπόνους για τις τράπεζες, είναι μπόνους για τους μετόχους. Αυτά τα αποθεματικά τώρα μπορούν να διανεμηθούν στους μετόχους και, βέβαια, οι περισσότεροι μέτοχοι είναι ξένοι μέτοχοι χωρίς αυτό βεβαίως να άλλαζε αν θα ήταν και ντόπιοι μέτοχοι.

Συνολικά, λοιπόν, ως συμπέρασμα έχουμε ένα ασφαλιστικό

και μισθολογικό καθεστώς στη δημόσια διοίκηση που καθιστά δυστυχείς και τους δημόσιους υπαλλήλους, καθιστά δυστυχείς τους πολίτες, καθιστά αρνητική την όλη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Εμείς αναγνωρίζουμε ότι η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε αυτό το καθεστώς. Όχι μόνο δεν το βελτιώνει, αλλά το κάνει ακόμα χειρότερο με αποσπασματικές ρυθμίσεις, με χαριστικές ρυθμίσεις που αναφέρθηκαν εδώ από πολλούς συναδέλφους και από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας προς τιμήν τους.

Τέλος, επειδή έγινε πολύς λόγος για τον προϋπολογισμό, θα τα πούμε βεβαίως στην κατάλληλη στιγμή. Από τώρα όμως θέλω να διευκρινίσω και να πω ότι ο προϋπολογισμός που μας παραδόθηκε είναι αναξιόπιστος, καμιά πραγματική δημοσιονομική εξυγίανση δεν γίνεται. Αυτό το οποίο γίνεται είναι μεταφορά μέρους του ελλείμματος στις πλάτες των εργαζομένων και του κοινωνικού συνόλου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Δραγασάκη.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών και το λόγο έχει ο κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, με τροπολογίες που έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τίθενται σήμερα στη Βουλή τα δύο μεγάλα θέματα της επικαιρότητας, τα δύο μεγάλα θέματα που ταλανίζουν την κοινή γνώμη και τον πολιτικό κόσμο.

Το πρώτο είναι το ζήτημα των συμβασιούχων. Δεν μιλάμε γενικά για τους συμβασιούχους που απασχολούνται στο δημόσιο, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αλλά για την ειδική αυτή κατηγορία των ανθρώπων που έχουν οδηγηθεί σε απόγνωση, επειδή παρότι δικαιώθηκαν με τελεσίδικες αποφάσεις πολιτικών δικαστηρίων, η Κυβέρνηση αντί να συναινέσει στην εξεύρεση μιας νομοθετικής λύσης που προτείνουμε από το Σεπτέμβριο, τους αφήνει να ταλαιπωρούνται μέσα στους δικονομικούς δαιδάλους του ελεγκτικού συνεδρίου που με την τελευταία απόφασή του με την οποία ουσιαστικά απαγορεύει την καταβολή των αποδοχών και για τα δεδουλευμένα αλλά και για τον επόμενο χρόνο της αορίστου πλέον διαρκείας σύμβασής τους, τους οδηγεί εκτός των εργασιακών τους θέσεων, τους στερεί τη δουλειά τους και τις αποδοχές τους, παραβιάζοντας ευθέως το Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους. Θέλω να επιρωθεί ρητά στη Βουλή ότι η προσπάθεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου αρχικά με τη μορφή τμήματος, τώρα με τη μορφή της ολομέλειας, να ακυρώσει τελεσίδικες αποφάσεις πολιτικών δικαστηρίων που προβαίνουν στον ορθό νομικό χαρακτηρισμό των σχέσεων εργασίας και τις θεωρούν ως σχέσεις αορίστου χρόνου, αντιβαίνει στη ρητή διάταξη του άρθρου 100 παράγραφος 1 περ. δ' του Συντάγματος και στο άρθρο 45 του ν. 345/76 που ρυθμίζει τα θέματα σύγκρουσης αποφαιτικής ή καταφατικής της δικαιοδοσίας μεταξύ των πολιτικών δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η απόφαση αυτή του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι άκυρη. Δεν είναι άκυρες οι αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων που στο κάτω κάτω ακολουθούν στο θέμα αυτό τη νομολογία όχι μόνο των εφετείων αλλά και την πρόσφατη νομολογία της ολομέλειας του Αρείου Πάγου που έκρινε ότι ανεξάρτητα από την αρμοδιότητα του Α.Σ.Ε.Π., πάντα το δικαστήριο, όταν καταφεύγει εκεί ο αδικούμενος πολίτης, μπορεί να χαρακτηρίσει ορθά μία έννομη σχέση, άρα και μία σχέση εργασίας που μπορεί να εμφανίζεται ως σχέση έργου ή ως σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου, αλλά να υποκρύπτει σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου.

Το επιχείρημα ότι έτσι μπορεί να καταστρατηγείται από δημάρχους, νομάρχες ή διοικητές οργανισμών το Σύνταγμα και ο νόμος, είναι επιχείρημα που απαντάται πάρα πολύ εύκολα. Ακόμη και αν έχουμε τέτοιου είδους φαινόμενα, πρέπει να τιμωρείται ο δήμαρχος ή ο διοικητής του οργανισμού. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να στερείται του δικαιώματος δικαστικής προστασίας, του δικαιώματος εργασίας και του δικαιώματος αμοιβής ο εργαζόμενος που δεν φταίει σε τίποτα και παρακαλεί γονυπετής, όπως είδα χθες στην τηλεόραση, να τον αφήσουν

να πάρει τη σκούπα του και το φαράσι του για να καθαρίζει τις πόλεις με πενιχρές αποδοχές.

Στο ζήτημα των συμβασιούχων έχει δημιουργηθεί ούτως ή άλλως ένα τεράστιο κοινωνικό, πολιτικό και θεσμικό σκάνδαλο. Ο Πρωθυπουργός έδωσε μία προεκλογική υπόσχεση, σήκωσε μία σημαία προεκλογικής ευκαιρίας. Μίλησε για τους περιβόητους διακόσιους πενήντα χιλιάδες συμβασιούχους, που θα τακτοποιούσε η Κυβέρνησή του. Ζήτησε την ψήφο τους και την ψήφο των οικογενειών τους. Ένα από τα δύο συνέβη: Ή τους παραπλάνησε ωμά, λέγοντας προεκλογικά ψέματα -και αυτό δημιουργεί τεράστιο ζήτημα πολιτικής ηθικής- ή δεν ήξερε τι συμβαίνει και παρασυρόταν από όποιον δημοσιογράφο του έκανε προεκλογικά ερωτήσεις. Και το ένα και το άλλο είναι πολιτικά τραγικό και συνεπάγεται ευθύνες πολιτικές, που πρέπει να καταλογιστούν.

Η ουσία είναι ότι οι διακόσιες πενήντα χιλιάδες συμβασιούχων αποκλείστηκαν με το προεδρικό διάταγμα 164. Υπεβλήθησαν μόλις εβδομήντα τρεις χιλιάδες αιτήσεις, παρότι κάναμε προσπάθεια να διευρύνουμε τα όρια και τα κριτήρια και να άρουμε τους αποκλεισμούς. Και από τους εβδομήντα τρεις χιλιάδες που έκαναν αίτηση, μόλις τριάντα δύο χιλιάδες ευδοκίμησαν και μονιμοποιήθηκαν. Άρα, έχουμε τριάντα δύο χιλιάδες μονιμοποιήσεις και διακόσιες είκοσι χιλιάδες προεκλογικά ψέματα και κοροϊδίες, που αφορούν συγκεκριμένα πρόσωπα και τις οικογένειες τους.

Αυτό είναι ένα τεράστιο βάρος για την Κυβέρνηση. Τώρα της δίνουμε δύο λύσεις, άμεση λύση για το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί με τους συμβασιούχους που δουλεύουν και δεν πληρώνονται, παρότι είναι δικαιωμένοι με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις. Η τροπολογία μας με πλήρη σεβασμό του Συντάγματος και των νόμων, επιλύει το ζήτημα. Οι τελεσίδικες αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων συνιστούν πλήρη νόμιμο τίτλο καταβολής των αποδοχών και των ασφαλίσεων. Το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν μπορεί να παραβιάζει το Σύνταγμα ως προς τον έλεγχο της δικαιοδοσίας.

Η λύση είναι πάρα πολύ απλή. Εάν θέλετε ριζικότερη και γενικότερη λύση, μακάρι να πάμε σε αυτήν και είτε με νέο προεδρικό διάταγμα είτε διά νόμου να αποκαταστήσουμε τις αδικίες του προεδρικού διατάγματος 164/2004 και να δώσουμε την ευκαιρία κρίσης σε όσους την στερήθηκαν και έτσι δεν μπόρεσαν να αποκτήσουν μία μόνιμη εργασία, παρότι επί χρόνια πολλά, όπως για παράδειγμα οι εποχικοί πυροσβέστες που είδαμε την προηγούμενη εβδομάδα εδώ στη Βουλή, προσφέρουν υπηρεσίες κοινωνικά χρήσιμες, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Η Κυβέρνηση έχει απέναντί της μία κοινωνία που απαιτεί σεβασμό και μία Αντιπολίτευση που καταθέτει συγκεκριμένη τεκμηριωμένη πρόταση και οφείλει να απαντήσει.

Η δεύτερη τροπολογία αφορά το μεγάλο ζήτημα που δημιούργησε η προκλητική απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 99 για τους δικαστές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, μου επιτρέψτε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Προφανώς αναφέρεστε στο Μισθοδικείο. Η τροπολογία σας είναι εκπρόθεσμη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Έχω, όμως, το λόγο επί των άρθρων. Θα μου δώσετε δύο λεπτά να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα σας δώσω και τέσσερα λεπτά, όμως, για την κοινοβουλευτική τάξη, αυτή η τροπολογία είναι εκπρόθεσμη και όπως αντιλαμβάνεστε, δεν μπορείτε να την αναπτύξετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα την αναπτύξω εγώ και θα μου απαντήσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, δεν μπορείτε να την αναπτύξετε. Δεν έχετε το δικαίωμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω πάρει το λόγο για να μιλήσω. Τι θα μου πείτε; Θα μου πείτε ότι είμαι εκτός θέματος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως είστε! Ξέρετε ότι δεν έχω κανένα πρόβλημα προσωπικό μαζί σας και μάλιστα

σας έχω και εκτίμηση. Όμως, το Προεδρείο εδώ δεν είναι για να παρίσταται απλώς, αλλά για να προστατεύει τον Κανονισμό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι εκπρόθεσμη η τροπολογία. Είδατε ότι την άλλη τροπολογία περί συμβασιούχους την είχατε εμπρόθεσμα καταθέσει και την αναπτύξατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μην παίζουμε με τις λέξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτή η τροπολογία τώρα περί Μισθοδικείου...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μην με διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, πρέπει να σας διακόψω, διότι τα περί Μισθοδικείου...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Καταρχάς να ρωτήσω την Κυβέρνηση, εάν δέχεται να συζητήσουμε την εκπρόθεσμη τροπολογία για το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 99.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ρωτήστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Να πάρει το λόγο ο κύριος Υπουργός και να πει εάν δέχεται, ή εάν υπεκφεύγει η Κυβέρνηση και λέει ψέματα ότι ψάχνει να βρει λύση, ενώ τη λύση την προτείνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μην προχωράτε σε χαρακτηρισμούς, κύριε Βενιζέλο. Ας απαντήσει ο κύριος Υπουργός, γιατί το Προεδρείο εδώ είναι για να τηρεί τον Κανονισμό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ας απαντήσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός, λοιπόν, έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όχι, κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση δεν δέχεται να συζητηθεί αυτή η τροπολογία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μάλιστα! Αφού, λοιπόν, δεν δέχεται η Κυβέρνηση να συζητήσει την τροπολογία μας που δίνει λύση για τους δικαστές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι εκπρόθεσμη, όμως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...επανερχομαι στην εκπρόθεσμη τροπολογία για τους συμβασιούχους και θέλω να τεκμηριώσω την ανάγκη ψήφισης αυτής της εκπρόθεσμης τροπολογίας για τους συμβασιούχους, κάνοντας μια αντιδιαστολή για το πώς ένα κράτος που είναι άνιστο, άδικο και προκλητικό, μεταχειρίζεται δυο διαφορετικά ζητήματα: τους συμβασιούχους που τους διώχνει από τη δουλειά τους, παρότι είναι δικαστικά δικαιωμένοι, από τη μία μεριά και τους δικαστές που τους αφήνει να επιδικάζουν στον εαυτό τους προκλητικές αυξήσεις αποδοχών.

Αυτό το κράτος που δεν δέχεται σήμερα τη λύση που προτείνουμε για τους συμβασιούχους, ή ένα κράτος που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ούτε κράτος δικαίου ούτε κοινωνικό κράτος, μια Κυβέρνηση που σήμερα δεν πιάνει την ευκαιρία που της δίνει η Αξiomατική Αντιπολίτευση να λύσει δυο θέματα, να ανακόψει τις προκλητικές «αυτοαυξήσεις» των δικαστικών λειτουργιών και να δώσει δουλειά και μικρή στοιχειώδη αμοιβή - γιατί αυτό ζητούν οι άνθρωποι - στους συμβασιούχους που είναι στους δρόμους και αγωνίζονται, είναι μια Κυβέρνηση που δεν έχει συνείδηση ούτε της κοινωνικής ούτε της δημοκρατικής της ευθύνης. Είναι μια Κυβέρνηση ανάληπτη, που ανοίγει μόνη της εν ψυχρώ κοινωνικά μέτωπα, τα οποία κάλλιστα μπορεί να κλείσει.

Μια τέτοια Κυβέρνηση δεν λειτουργεί απλώς αυτοκαταστροφικά, πολιτικά, αλλά υπονομεύει τις βασικές εγγυήσεις της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης και είναι έκθετη στον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Βενιζέλο.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για μια παρέμβαση πέντε λεπτών.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Επειδή μίλησε, κύριε Πρόεδρε, για πολιτικές ευθύνες πριν ο κ. Βενιζέλος, εκείνο το οποίο θέλω να απαντήσω, είναι ότι αυτές τις πολιτικές ευθύνες ο κ. Βενιζέλος θα πρέπει να τις ανα-

ζητήσει στο δικό του κόμμα, το οποίο δημιούργησε το πρόβλημα των συμβασιούχων και το οποίο κρατούσε, όλα αυτά τα χρόνια, τους χιλιάδες ανθρώπους που είναι σήμερα στους δρόμους, σε ομηρία.

Όσον αφορά την ουσία της πρότασης, εκείνο το οποίο θέλω να πω, είναι ότι για την αντιμετώπιση του προβλήματος που έχει δημιουργηθεί με την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Κυβέρνηση έχει απαντήσει δια των δηλώσεων που έκανε χθες ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Μανώλης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κύριε Βενιζέλο. Δεν σας κατηγορήσε προσωπικά. Δεν συνίσταται λόγος προσωπικού πλέον.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάντως μονιμοποιήθηκαν εκατόν πενήντα χιλιάδες συμβασιούχοι μεταξύ αυτών οι προσληφθέντες της Κυβέρνησης Μητσotάκη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, πήρατε παραπάνω χρόνο. Αυτή τη στιγμή είναι στο Βήμα ο κ. Μανώλης και δεν δικαιολογείται αυτή η ένταση.

Ο κ. Μανώλης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό, γιατί άκουσα πράγματα που όποιος και να τα ακούσει, όταν ξέρει την ιστορία, όταν έχει ζηήσει μέσα από το συνδικαλιστικό κίνημα γεγονότα, δεν μπορεί να σιωπά. Ξαφνικά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. έγιναν κοινωνικά ευαίσθητοι.

Κύριε Βενιζέλο, ή είσαι ευαίσθητος όλα σου τα χρόνια ή είσαι ανάλητος όλα σου τα χρόνια. Δεν μπορεί να είσαι ευαίσθητος όταν είσαι αντιπολίτευση και ανάλητος όταν είσαι κυβέρνηση, γιατί εσείς αυτό κάνετε όλα αυτά τα χρόνια, γιατί τους συμβασιούχους εσείς τους δημιουργήσατε.

Και τι μας λέτε τώρα; Σε διάστημα δύο χρόνων έρχεστε με προεδρικό διάταγμα του κ. Σκανδαλίδη να διορθώσετε και να μονιμοποιήσετε τον κόσμο, που βάλατε από το παράθυρο.

Μιλάτε, κύριε Βενιζέλο, γιατί δεν σας βολεύει να τα ακούσετε. Και όμως, σας θυμίζω, ότι εκείνο το προεδρικό διάταγμα δεν μονιμοποίησε ούτε ένα συμβασιούχο. Αυτή ήταν η ευαισθησία σας απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους. Και τώρα κριτικάρετε, γιατί δύο χρόνια μετά ένα άλλο προεδρικό διάταγμα μονιμοποιεί τριάντα τρεις χιλιάδες συμβασιούχους και δίνει σε όλους τους υπόλοιπους μπόνους μόρια για να πάνε στην Αγροτική Τράπεζα, να μπουν μόνο αυτοί με εξακόσια τριάντα μόρια και να αποκλειστούν χιλιάδες άλλοι νέοι που είχαν πτυχία.

Αυτή είναι η αναληψία η δική σας κι αυτή είναι η ευαισθησία η δική μας. Και έρχεστε τώρα εδώ και μιλάτε για αναληψίες και ξαφνικά μου γίνετε ευαίσθητοι. Αυτό ξέρετε πώς λέγετε, κύριε Βενιζέλο, στη γλώσσα τη λαϊκή; Τζάμπα μαγκιά. Όπως τζάμπα μαγκιά επιδεικνύετε και στο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Γιατί την επιδεικνύετε; Διαφωνείτε, λέει, επί της αρχής του νομοσχεδίου. Μπράβο σας. Έτσι είπατε στην επιτροπή, έτσι είπατε και σήμερα εδώ, για να σας χειροκροτήσουν κάποιοι και για να σας πουν: «καλά κάνετε και διαφωνείτε». Αλλά όταν μπαίνετε στις επιμέρους ρυθμίσεις και στα επιμέρους άρθρα συμφωνείτε σε όλα.

Μιλήσατε για δικούς σας διευθυντές, που είχε διώξει η Νέα Δημοκρατία. Ποιοι δικοί σας και ξένοι διευθυντές; Ή διαφωνείτε με αυτή τη λογική κάποιοι με ένα μήνα ή με δύο μήνες να παίρνουν 1.200 ευρώ παραπάνω ή συμφωνείτε; Τι πάει να πει «δική σας» και «δική μας»; Το μήνυμα είναι ότι κάποιοι θα πάρουν 1.200 ευρώ, δύο καλύτερες συντάξεις δύο εργατών στη φάμπρικα. Και είχατε ζητήσει και με ερώτηση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Ποιος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Το είχατε ζητήσει. Στην Επιτροπή Οικονομικών είχα παρουσιάσει ειδική επίκαιρη ερώτηση του κ. Παπαϊωάννου που ζητούσε το «βόλεμα», την τακτοποίηση αυτών των γενικών διευθυντών που είχαν κάνει ένα χρόνο ή δύο μήνες ή πέντε μήνες. Αρα, μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυ-

λό μας.

Και ξέρω και κάτι άλλο. Ότι κάποιοι συνάδελφοί σας στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάνουν προσπάθεια να μαζέψουν υπογραφές για ονομαστική ψηφοφορία σήμερα γιατί διαφωνούν. Και το δέχομαι. Όπως και κάποιοι από μας διαφωνούμε σε κάποια άλλα άρθρα. Και έχουν μαζέψει μόνο επτά υπογραφές. Μόνο αυτοί διαφωνούν. Οι άλλοι φοβούνται την ονομαστική ψηφοφορία. Θα έλθει η ώρα και θα ψηφίσουν για στελέχη δικά τους που τους έχουν υποσχεθεί ότι θα τους βολέψουν. Αλλά τι λένε; Πάρτε το κόστος εσείς, κύριε Υπουργέ, ψηφίστε αυτές τις ρυθμίσεις -που και εγώ σε τρία σημεία διαφωνώ- λέμε εμείς στους δικούς μας ότι πέρασε, δεν μπήκαμε επί της ουσίας στα άρθρα και έτσι τα έχουμε καλά, και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Αν αυτό λέγεται πολιτική με συγχωρείτε, εγώ δεν θέλω να έχω σχέση με τέτοιες πολιτικές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Σε ποιους απευθύνεστε; Σε όλους;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Όχι σε όλους. Όχι σε σας πάντως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Καΐσερλη, είστε ο μεθεπόμενος ομιλητής. Υπομονή δέκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θα γίνω δυσάρεστος και προς εσάς. Άκουσα προηγουμένως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τώρα που θα γίνει δυσάρεστος στον Υπουργό μπορείτε να τον διακόψετε, αν θέλετε. Δεν τον διακόπτετε όμως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Άκουσα τον κύριο Υπουργό προηγουμένως να λέει ότι δεν αλλάζει κάτι στους γενικούς διευθυντές. Αλλάζει, όχι σε όλα, στο συγκεκριμένο σημείο που ανέφερα και χθες. Εγώ θα κάνω μια ερώτηση. Αν κάποιος είχε στο παρελθόν, δύο, τρεις, τέσσερις, πέντε μήνες γενικός διευθυντής και μετά έγινε διευθυντής -γιατί τη θέση αυτή την παίρνει και τη χάνει- όταν φύγει με σύνταξη δεν θα πάρει, παρά τους δύο μήνες, 1.200 ευρώ παραπάνω; Απλά πράγματα. Θα πάρει. Θα μου πείτε: Να μη του τα δώσουμε; Όχι. Είναι προνομιακή μεταχείριση απέναντι σε όλους τους άλλους εργαζόμενους σ' αυτούς που μένουν διευθυντές και δεν φθάνουν να γίνουν γενικοί διευθυντές.

Να σας πω και κάτι άλλο. Κίνητρο δίνουμε; Με το ζόρι ψάχνουμε να βρούμε να τους κάνουμε γενικούς γραμματείς Υπουργείων, γενικούς διευθυντές και οι άνθρωποι χάνουν από το εισόδημά τους και δεν δέχονται και πρέπει να τους δώσουμε ένα κίνητρο; Αν γινόταν αυτό να το δεχόμουν. Αν βρε παιδιά, δεν βρίσκουμε γενικούς διευθυντές, είναι βαριά η δουλειά, δεν βρίσκουμε γενικούς γραμματείς στα Υπουργεία, είναι βαριά η δουλειά, ας δώσουμε σύνταξη στα τρία χρόνια στους γενικούς γραμματείς των Υπουργείων μήπως και τους προσελκύσουμε το ενδιαφέρον. Να το δεχθώ. Αλλά εδώ γίνεται συνωστισμός στα γραφεία των κομμάτων και των Βουλευτών και των Υπουργών για το ποιος θα γίνει γενικός γραμματέας σ' ένα Υπουργείο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Και των πολιτευτών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Και των πολιτευτών. Ή γίνεται συνωστισμός στα γραφεία των κομμάτων να δώσουμε το χρίσμα στους δημάρχους. Δεν θέλουν να γίνουν δήμαρχοι και πρέπει να τους δώσουμε αντί στα οκτώ χρόνια σύνταξη στα τέσσερα.

Δεν έχω τίποτα με κανέναν. Είναι θέμα, όμως, μηνύματος που στέλνουμε στην κοινωνία. Το είπα και χθες. Τι σηματοδοτούμε εμείς εδώ; Τι λέμε στον κόσμο που έχει προβλήματα; Τι του λέμε; Ότι αφήνουμε σε ένα Υπουργείο που φτιάχνει ένα νομοσχέδιο που έχει πολλά θετικά, να μπαίνουν μέσα και διατάξεις από ανθρώπους που είναι άμεσα ενδιαφερόμενοι -δεν θέλω να πω ονόματα, αλλά είμαι έτοιμος και σε κάποια στιγμή θα προκαλέσω για το ποιους αφορούν τέτοιες διατάξεις- και εκθέτουν τον Υπουργό τους και εκθέτουν την Κυβέρνηση και εκθέτουν όλους εμάς.

Είπε ο κ. Βενιζέλος για τους δικαστές ότι νομοθετούν για τον εαυτό τους. Βεβαίως, αλλά τους δώσαμε την ευκαιρία με το Σύνταγμα εμείς. Ενώ εδώ δεν δίνει κανείς ευκαιρία σε αυτούς, παρά μόνο στους διαδρόμους να έρχονται και να βάζουν μία πρόταση. Καμιά φορά περνάει και έχει περάσει στο παρελθόν. Ανακάλυψα μετά μια τέτοια φωτογραφική διάταξη κάποιου γενικού γραμματέα. Δεν την πήρε κανένας χαμπάρι.

Τι μήνυμα δίνουμε στην κοινωνία; Και μίλησε προηγουμένως ο κ. Δραγασάκης –και πήρα εγώ μηνύματα- για τους τυφλούς. Είπα χθες ότι θα ψηφίσω τη διάταξη γιατί δεν μπορώ να μην την ψηφίσω. Όμως, δεν μπορεί να υπάρχουν διακρίσεις μέσα σε μια κατηγορία συμπολιτών μας. Και υπάρχουν διακρίσεις, κύριε Υπουργέ. Είπα και χθες ότι δεκαπέντε χρόνια εργασίας στη φάμπρικα κάποιος δεν παίρνει ούτε δραχμή σύνταξη. Εγώ είμαι έτοιμος να ψηφίσω ό,τι φέρετε. Φέρτε όμως και μια διάταξη με αναλογική σύνταξη. Δούλεψα δέκα χρόνια, πλήρως εισφορές και ποτέ δεν θα πάρω δραχμή.

Για τους αστυνομικούς να πω μια κουβέντα. Σας είπα και χθες ότι δεν μπορούμε στον ίδιο κλάδο, στους ίδιους εργαζόμενους σε κάποιους να αναγνωρίζουμε πέντε χρόνια χωρίς να πληρώσουν εισφορές και σε κάποιους να λέμε «πληρώστε εισφορές». Και γιατί ήταν Σαββατοκύριακα που δούλεψαν και έχουν πληρώσει. Δεν μπορούμε όμως σε σχέση με την ίση μεταχείριση απέναντι σε πολίτες. Θα πάνε στα δικαστήρια, θα πάνε στα διεθνή δικαστήρια και θα κερδίσουν.

Γιατί να λειτουργούμε ως κράτος έτσι και να σπρώχνουμε τον πολίτη να πηγαίνει στα δικαστήρια; Γιατί να κάνουμε δικηγορικά γραφεία πάμπλουτα και να έρχονται με τις στοιβές αποφάσεων –και πετυχαίνουν πολλές φορές και αποφάσεις που είναι και λίγο παράλογες- και να λένε μονιμοποιήστε, κάντε, ράντε; Το κράτος πρέπει να είναι δίκαιο και να λειτουργεί δίκαια απέναντι σε όλους τους πολίτες.

Θεωρώ για λόγους αρχής ότι αυτές οι διατάξεις πρέπει να αποσυρθούν και δεν πρέπει να προχωρήσουν, δηλαδή των δημάρχων, των γενικών γραμματέων των Υπουργείων και των γενικών διευθυντών. Δεν εκπέμπουμε σωστό μήνυμα.

Τέλος, επαναλαμβάνω αυτό που είπα σε ανύποπτο χρόνο στη Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας –και έχω κουραστεί να το λέω- μία σύνταξη στο Σύνταγμα για όλους τους Έλληνες. Από εκεί και πέρα, έχω τέσσερα χρόνια Βουλευτής; Πάρε και ένα 10%. Έχω τέσσερα χρόνια νομάρχη; Πάρε ένα 10% αν θέλεις. Αλλά μία σύνταξη. Δεν μπορούμε να έχουμε τρεις διαφορετικές συντάξεις. Ο πολίτης εργάζεται και έχει ένα επάγγελμα. Όλα τα άλλα είναι άλλη δουλειά. Ο δήμαρχος δηλαδή που κάνει τέσσερα χρόνια και είναι κοινοτικός σύμβουλος δεν μπορεί να είναι κοινοτικός σύμβουλος μόνο και του δίνουμε σύνταξη για κοινοτικό σύμβουλο. Κάνει και μια άλλη δουλειά. Δεν είναι τεμπέλης. Θα πάρει λοιπόν τη σύνταξή του από τη δουλειά του. Και ερχόμαστε εμείς και του λέμε «ναι, αλλά μπορείς εσύ απέναντι σε όλους τους άλλους Έλληνες να δικαιούσαι και μια δεύτερη σύνταξη». Το ίδιο λέμε και στο γραμματέα του Υπουργείου. Λάθος. Λάθος μήνυμα σ' αυτή την εποχή που έχουμε προβλήματα στην κοινωνική ασφάλιση, που έχουμε προβλήματα παντού. Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, λυπάμαι που το κάνω, αλλά δεν ψηφίζω τις συγκεκριμένες διατάξεις.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μανώλη όχι γιατί δεν ψηφίζει τις διατάξεις, αλλά για την αγόρευσή του γενικότερα. Όπως και τον κάθε Βουλευτή, τον ευχαριστούμε, ανεξάρτητα αν ψηφίζει ή όχι, για την παρουσία του εδώ και την κοινοβουλευτική προσπάθεια που κάνει στη νομοθετική μας εργασία.

Ο κ. Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο προαλήσας συνάδελφος διερωτήθηκε τι μήνυμα δίνει η Κυβέρνηση προς τον ελληνικό λαό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ: Είπα, όλοι μας τι δίνουμε, όχι μόνο η Κυβέρνηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Το αποτυπώνει και το νομοσχέδιο που συζητάει, το αποτυπώνει και ο νέος προϋπολογισμός. Η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται για λίγους και ορισμένους και δεν νοιάζεται για τους πολλούς. Μέσα από το νομοσχέδιο δεν επιτυγχάνεται άρση ανισοτήτων και μέσα από τον προϋπολογισμό η αναδιανομή του εισοδήματος είναι σε βάρος των πολλών. Αυτά είναι απλά μαθηματικά, για να τα καταλάβει κανένας.

Οι νέοι φόροι, περίπου 3,3 δισεκατομμύρια στον προϋπολογισμό είναι κυρίως έμμεσοι φόροι. Οι άμεσοι επιβαρύνουν φυσικά πρόσωπα όχι επιχειρήσεις. Δέστε τις διαφορές για να κατα-

λάβετε το μήνυμα. Δέστε ακόμη την πολιτική σας σ' αυτό το νομοσχέδιο. Την ώρα που δίνετε ψίχουλα για να συμπληρωθεί το όριο της εισοδηματικής πολιτικής του 4% για τις συντάξεις και δίνετε επίδομα εξομάλυνσης δείτε πόσα παίρνετε με το άλλο χέρι από τους συνταξιούχους και με την αυξημένη συμμετοχή τους στα φάρμακα μετά την αύξηση της τιμής των φαρμάκων;

Με την πολιτική σας, την κατάργηση της λίστας, τη νέα τιμολόγηση των φαρμάκων και τις νέες ανατιμήσεις, θα γονατίσουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Η φαρμακευτική δαπάνη θα πάει στα ύψη και θα πληρώσουν αυξημένες συμμετοχές οι συνταξιούχοι. Αυτό είναι το μήνυμα που δίνετε.

Είπα και χθες για το νομοσχέδιο ότι δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του συνταξιοδοτικού, το οποίο έχει προβλήματα, και πολύ περισσότερο δεν ανταποκρίνεται στα αιτήματα των συνταξιούχων για τη βελτίωση των συντάξεων. Αιτήματα που τα είχατε υποσχεθεί, κύριοι της Κυβέρνησης. Είχατε δεσμευθεί ότι θα τα ικανοποιήσετε, όπως για παράδειγμα –αναφέρθηκε προηγουμένως και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Γεωργακόπουλος- το θέμα των αστυνομικών, της πραγματικής πενταετίας. Και η ικανοποίηση αυτών των αιτημάτων είναι πιο επιτακτική σήμερα, καθ' όσον με την όλη πολιτική σας σε σχέση με τα εισοδήματα, την πολιτική της λιτότητας, της ακρίβειας που περιέγραφα προηγουμένως, έχετε φέρει σε δυσχερή θέση τους χαμηλοσυνταξιούχους και τα νοικοκυριά, τα οποία πια δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα.

Έρχομαι τώρα στις διατάξεις. Στο άρθρο 1. Είπα και προηγουμένως ότι ουσιαστικά με το άρθρο 1 για το συνταξιοδοτικό προσαρμόζετε τη ρύθμιση στην εισοδηματική πολιτική που καθορίσατε με το 4% –αυτό κάνει το άρθρο 1- και αυξάνετε τα επιδόματα εξομάλυνσης κατά τέτοιο τρόπο μάλιστα που δεν βελτιώνετε και τις ανισότητες. Τι είναι αυτά τα επιδόματα εξομάλυνσης για τον κύριο όγκο των συνταξιούχων; Αναφερθήκατε σε 220.000-230.000 συνταξιούχους. Στον κύριο λοιπόν όγκο των χαμηλοσυνταξιούχων στο δημόσιο –δεδομένου ότι στο δημόσιο υπάρχει μια εικονική πραγματικότητα, ενώ υποτίθεται ότι η σύνταξη είναι το 80% του μισθού, αναφέρεται στο βασικό μισθό, στις πραγματικές αποδοχές είναι μόνο το 40% έως 50%-που είναι κάτω από 500 ευρώ, τι είναι αυτά τα επιδόματα εξομάλυνσης; Ψιχία.

Στο άρθρο 2 υπήρχε το επίδομα των 176 ευρώ που είχε δοθεί η πρώτη δόση του το 2003. Δόθηκαν τα 35,2 ευρώ. Τώρα, τα υπόλοιπα 140,8 ευρώ τα πάτε σε βάθος τετραετίας από σήμερα. Αρχίζει το δεύτερο εξάμηνο του 2007 υποτίθεται. Το 2007, όπως προκύπτει από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου, ό,τι τους δίνετε το παίρνετε από τις κρατήσεις και ουσιαστικά πάμε σε ένα βάθος τετραετίας. Και όχι μόνο αυτό, η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. στην ακρόαση στην Επιτροπή επεσήμανε και κάτι που δεν το είχαμε επισημάνει εμείς οι Βουλευτές: Ουσιαστικά με τον τρόπο που καθορίζετε τις κρατήσεις διαχωρίζετε το μισθό σε σχέση με τις συντάξεις. Αυτό είναι ένα νέο ποιοτικό στοιχείο, το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε αυξήσεις αρνητικές ακόμα και για τον ονομαστικό μισθό.

Έρχομαι στο άρθρο 3. Αρνείστε τις φωτογραφικές διατάξεις. Δεν είναι διάταξη χαριστική και φωτογραφική να μειώνετε τα προσόντα των ανθρώπων που έχουν διδακτορικό τίτλο, όπως μέλη Δ.Ε.Π. και άλλοι;

Έρχομαι γρήγορα στο άρθρο 4, γιατί βλέπω ότι δεν έχω χρόνο. Με την παράγραφο 8 για τους αναπληρωτές γενικούς διευθυντές ανεβάζετε το ποσοστό από 85% σε 93% για τις συντάξιμες αποδοχές. Υπάρχουν σήμερα αναπληρωτές γενικοί διευθυντές; Όχι, έχουν καταργηθεί. Άρα, είναι μια διάταξη φωτογραφική για κάποιους ορισμένους. Ακόμα, στο άρθρο 4 με την παράγραφο 18 τι κάνετε; Αφορά αποστράτους που αποστρατεύθηκαν για οποιονδήποτε λόγο και επανέρχονται. Και ξέρουμε πώς επανέρχονται οι απόστρατοι, κατ' επιλογήν. Σ' αυτούς λοιπόν, τους κατ' επιλογήν τους δίνετε δυνατότητα να συμπληρώσουν τα χρόνια ασφάλισης. Αυτό δεν είναι, πρώτον, χαριστική πράξη διάκρισης σε σχέση με άλλους; Υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι για να επανέλθουν στο στράτευμα; Δεύτερον, το μεγάλο λάθος –και ζήτησα και στην επιτροπή από τον

Υπουργό να το αποσύρει- είναι ότι θα έχουμε πιέσεις στο πολιτικό σύστημα για μαζική επαναφορά αποστράτων, να κάτσουν ένα μήνα για να μπορούν να συμπληρώσουν τη σύνταξη. Άνιση μεταχείριση έναντι άλλων και ταυτόχρονα ανοίγουμε κερκόπορτα για μαζική μεταφορά. Είναι διατάξεις αυτές;

Στο άρθρο 5, όπως είχα πει και στην πρωτομιλία μου, κάνατε την τελευταία στιγμή δήθεν νομοτεχνική αναδιατύπωση και κάνατε ουσιαστική αλλαγή. Εξαιρέσατε από το νέο σύστημα για το εφάπαξ τους Ο.Τ.Α.. Και όλα αυτά μαζί με τις αποσύρσεις, τις επαναφορές των διατάξεων, όπως για τους Βουλευτές με ειδικές ανάγκες και άλλες διατάξεις, πέρα από τα άλλα, αποπνέουν και μια προχειρότητα, η οποία φαίνεται και στην τροπολογία που έγινε άρθρο 9 στην επιτροπή. Το είπα και χθες, αλλά αξίζει τον κόπο να το επαναλάβουμε για να γίνει κατανοητό. Πριν δύο μήνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίσαμε ένα νομοσχέδιο για τη «χρηστή» δημοσιονομική διαχείριση. Κύριο στοιχείο αυτής της αλλαγής ήταν η αναδιάρθρωση του Γενικού Λογιστηρίου. Σωστό ως ένα σημείο. Έρχεται σήμερα, δύο μήνες μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου, να προσθέσει στη Γενική Γραμματεία Δημοσιονομικής Πολιτικής που ιδρύθηκε με αυτό το νομοσχέδιο δύο τμήματα, ένα τμήμα για την κατάρτιση του προϋπολογισμού και ένα τμήμα για τα διπλογραφικά συστήματα. Ερωτώ το εξής: Πριν δύο μήνες είχατε μελετήσει την αναδιάρθρωση για τη χρηστή διαχείριση. Τώρα ανακαλύψατε ότι χρειάζονται επιπλέον δύο τμήματα; Δηλαδή, πέρα από τα άλλα, το νομοσχέδιο αποπνέει προχειρότητα. Φέρνεται στην Ολομέλεια τροπολογία για τα αποθεματικά. Τι κάνετε; Να το καταλάβει ο κόσμος. Για να καλύψετε τα ελλείμματα, πάτε να εισπράξετε φέτος 220.000.000 ευρώ από τις τράπεζες, από τα αποθεματικά των τραπεζών, ευνοώντας όμως τις τράπεζες, γιατί μειώνετε τους συντελεστές φορολογίας, δηλαδή χάνετε και έσοδα του δημοσίου και ευνοείτε τους τραπεζίτες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΚΗΣ**.)

Δεν έχω χρόνο να προσθέσω και άλλα. Κοντολογίς είπα ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν έχει αρχή και το καταψηφίσαμε επί της αρχής. Πολλές διατάξεις είναι φωτογραφικές και δεν έχουν υπεραξία ουσιαστική για τις χιλιάδες των συνταξιούχων και δεν τις ψηφίζουμε. Κάποιες διατάξεις –εμείς δεν τις απορρίψαμε συλλήβδην- νομίζουμε ότι μπορούν να έχουν ένα θετικό αποτέλεσμα. Εξήγησε ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ποιες ψηφίζουμε. Προσπάθησα στο λίγο χρόνο που είχα, κύριε Πρόεδρε, και μέσα από τα άρθρα να κάνω μια πραγματική αντικειμενική αποτίμηση του νομοσχεδίου, γιατί φοβάμαι ότι η Κυβέρνηση και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ζουν σε μια «εικονική» πραγματικότητα και για το νομοσχέδιο αυτό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Γείτονα.

Το λόγο έχει ο κ. Καϊσερλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι βαθύτατα στενοχωρημένος, θα σας έλεγα και αγανακτισμένος, γιατί υποχρεούμαι με την ευκαιρία αυτού του σχεδίου νόμου να μιλήσω για το πολιτικό σύστημα και για τους υπηρέτες αυτού του συστήματος, γιατί πολύ εύκολα μπορούμε να μιλάμε για τους δικαστικούς που «ευλογούν τα γένια τους», αλλά ξεχνάμε ότι και το πολιτικό σύστημα, το οποίο υπηρετούμε εμείς οι Βουλευτές, ευλογεί τα «δικά του γένια».

Αγαπητοί συνάδελφοι, δούλεψα για οκτώ χρόνια σε μια φαρμακευτική εταιρεία και μετά εκλέχθηκα δήμαρχος. Για πέντε χρόνια δεν είχα ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, παρ' όλο που ήμουν ασφαλισμένος στο Τ.Σ.Α.Υ., και επί πέντε χρόνια, όταν γεννήθηκαν οι γιοί μου, με πλήρωνε ο πεθερός μου και ο πατέρας μου. Θέλησα να μάθω γιατί δεν έχω ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και τι ανακάλυψα; Ότι με νόμο τη δυνατότητα εξαγοράς των ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Σ.Α.Υ. την έχουν οι Βουλευτές, οι Υπουργοί, οι Γενικοί Γραμματείς και οι Διευθυντές των Υπουργείων.

Οι δήμαρχοι δεν την είχαν. Λέω, γιατί άραγε δεν την είχαν; Γιατί, ένας μόνο είχε βρεθεί που επέλεξε να είναι δήμαρχος και δεν ήθελε να ανοίξει φαρμακείο. Αυτός ήμουν εγώ. Στην αναζήτηση συναντήθηκα με έναν δήμαρχο από τη Δανία. Τον ρώτησα, τι σύνταξη θα πάρεις κύριε συνάδελφε, από το δημαρχείο; Μου λέει ο άνθρωπος, τι εννοείς; Δεν καταλάβαινε τι του έλεγα. Λέω, πότε συνταξιοδοτείσαι, στα πόσα χρόνια θητείας στη δημαρχία, στα τέσσερα, στα οκτώ, στα δώδεκα; Μου λέει, αγαπητέ συνάδελφε, ήμουν επτά χρόνια Βουλευτής. Απ' αυτά τα τρία ήμουν Υφυπουργός. Τώρα είμαι πέντε χρόνια δήμαρχος. Υπηρέτησα και σε μια μεγάλη ασφαλιστική εταιρεία για δώδεκα χρόνια. Μια σύνταξη δικαιούμαι στα εξήντα πέντε μου και όχι τρεις-τέσσερις όπως ψηφίζουμε εμείς εδώ.

Κύριε Υπουργέ, στα τέσσερα χρόνια δίνουμε χορηγία στους δημάρχους και στους κοινοτάρχες. Δεν ευλογούμε τα «γένια του συστήματος»; Στα δύο χρόνια και στα πενήντα πέντε έτη τους δίνουμε σύνταξη σε αναπήρους Βουλευτές. Δεν «ευλογούμε τα γένια μας», όταν οι άλλοι στο ίδιο σχέδιο νόμου, οι ανάπηροι θέλουν δεκαπέντε συντάξια χρόνια; Στους γενικούς γραμματείς που όπως είπε συνάδελφος Βουλευτής πλακώνουν στα υπουργικά γραφεία και παρακαλούν να γίνουν γενικοί γραμματείς γιατί τους δίνουμε πλασματικά χρόνια; Γιατί τους συνταξιοδοτούμε; Στους γενικούς διευθυντές, που είναι πολιτικά πρόσωπα, μόνο με δύο ή τρεις μήνες υπηρεσία, δίνουμε άλλα 1.200 ευρώ στη σύνταξή του.

Αυτό είναι το σκληρό πολιτικό σύστημα. Έτσι διατηρείται, αγαπητοί συνάδελφοι. Και εμείς εδώ, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, συνηγορούμε για τη διατήρηση αυτού του σκληρού συστήματος. Και κατανοείτε τι εννοώ. Γιατί, έχουμε το δήμαρχο φίλο, γιατί έχουμε τον κοινοτάρχη φίλο, γιατί πρέπει ο γενικός γραμματέας να μας υπηρετήσει κ.ο.κ..

Αγαπητοί συνάδελφοι, είπα να μαζέψω υπογραφές για να μετατρέψω την ψήφιση ή όχι αυτών των διατάξεων σε ατομική υπόθεση του κάθε Βουλευτή, γιατί εδώ δεν είναι μόνον η Κυβέρνηση, δεν είναι μόνον τα κόμματα. Είναι και η ατομική ευθύνη του κάθε Βουλευτή. Ο λαός μας που υποφέρει και για να πάρει σύνταξη τον φοβόμαστε ότι τα ασφαλιστικά ταμεία καταρρέουν και ότι δεν υπάρχει περίπτωση μετά από επτά χρόνια να πάρουν συντάξεις που συνεχώς μειώνονται και συνεχώς μιλάμε για αύξηση των ορίων, μας στέλνει εδώ πρώτα για να τον υπηρετήσουμε και αν τον υπηρετούμε σωστά να δούμε και πώς θα καλύψουμε τις προσωπικές μας ανάγκες.

Είναι πέντε-έξι ρυθμίσεις, κύριε Υπουργέ. Ξέρω καλά ότι δεν τις αποδέχεστε. Συζητήσα με όλους τους συναδέλφους, όλων των πτερύγων, και δεν τις αποδέχονται. Αισθάνονται άσχημα γι' αυτές τις ρυθμίσεις των στελεχών του πολιτικού συστήματος. Και όμως, θα τις ψηφίσουμε. Και μετά βγαίνουμε στις τηλεοράσεις και στα «παράθυρα», σε συνεντεύξεις και καταγγέλλουμε τους δικαστικούς ότι ευλογούν τα γένια τους.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ θερμά. Είμαστε στην αναθεώρηση ενός τεράστιου συνταξιοδοτικού προβλήματος. Αυτές οι ρυθμίσεις που φέρνεται είναι ρυθμίσεις που μας πηγαίνουν πίσω και μας οδηγούν σε καταστάσεις που θα τις βρούμε μπροστά μας και δεν θα μπορούμε να τις ξεπεράσουμε. Λέμε για ένα ταμείο, λέμε για μια σύνταξη και εδώ δίνουμε δύο και τρεις συντάξεις στον ίδιο άνθρωπο και μάλιστα παχυλές. Να αποσύρετε αυτές τις διατάξεις, κύριε Υπουργέ. Και εγώ δηλώνω, κύριε Πρόεδρε, ότι κατηγορηματικά –και να γραφεί στα Πρακτικά δυστυχώς δεν μπορώ να ψηφίσω ονομαστικά αν και θα το ήθελα, για να ψηφίσουν και οι συνάδελφοί μου ονομαστικά- καταψηφίζω το σύνολο του σχεδίου νόμου και όλες τις διατάξεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η κ. Παπακώστα έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ: Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε τα άρθρα ενός κρίσιμου νομοσχεδίου. Τοποθετήθηκα, χθες, επί της αρχής και είπα ότι η πλειοψηφία των διατάξεων κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Μάλιστα χρησιμοποίησα την έκφραση που έλεγε ο Αϊνστάιν, ότι η «μεγαλύτερη επανάσταση είναι οι μικρές επαναστάσεις της καθημερινότητας», με την

έννοια ότι η καθημερινότητα έχει προβλήματα και εμείς πρέπει να τα λύνουμε μέσα από τη νομοθετική μας πρωτοβουλία.

Χθες επί της αρχής η Κυβέρνηση παρίστατο νομίμως δια του Υφυπουργού κ. Δούκα. Αναφέρθηκα σε συγκεκριμένες διατάξεις του νομοσχεδίου, οι οποίες αφορούν ρύθμιση θεμάτων συνταξιοδοτικού ενδιαφέροντος γενικών γραμματέων υπουργείων, γενικών διευθυντών και αναπληρωτών γενικών διευθυντών τη μάχη πενταετίας στην οποία δεν πρόλαβα χθες να αναφερθώ, γιατί γνώριζα ότι έχουμε τη συζήτηση επί των άρθρων και σε μια τροπολογία, την οποία συνέδεσα με το πώς πρέπει να βλέπουμε τα ζητήματα της κοινωνικής συνοχής.

Παρακάλεσα χθες την Κυβέρνηση να αποσύρει τις διατάξεις, οι οποίες αφορούν μετακλητούς υπαλλήλους, όπως είναι οι γενικοί γραμματείς, οι οποίοι έχουν την τιμή να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο Έθνος δια της Κυβερνήσεως, η οποία κάθε φορά τους επιλέγει να την υπηρετήσουν αμειβόμενοι για τις υπηρεσίες που προσφέρουν, ευπειθώς, και έτσι όπως πρέπει. Δεν μπορεί, όμως, η Βουλή, και μάλιστα με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, να νομοθετεί συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για μετακλητούς υπαλλήλους. Παρακαλώ πολύ να αποσυρθεί αυτή η διάταξη.

Η άλλη διάταξη, η οποία αφορά αναπληρωτές γενικούς διευθυντές και γενικούς διευθυντές, επίσης εντάσσεται σ' αυτήν την κατηγορία. Εκτιμώ ότι σε καμία περίπτωση δεν έχει λόγο η Κυβέρνηση να θεσμοθετήσει ειδικού συνταξιοδοτικού ενδιαφέροντος και μέριμνας διατάξεις, οι οποίες αφορούν τους αναπληρωτές γενικούς διευθυντές –πόσοι είναι αυτοί- και τους γενικούς διευθυντές με το πρόσχημα της τακτοποίησης εκκρεμοτήτων οι οποίες προκύπτουν από τη νομοθεσία, από τη θεσμοθέτηση της θητείας. Να αποσυρθεί και αυτή η διάταξη.

Είδα ότι έχει έρθει μια τροπολογία, η οποία αφορά θέματα κέντρου διεθνούς και ευρωπαϊκού οικονομικού δικαίου. Θεωρώ αδιανόητο να έρχεται ρύθμιση η οποία αφορά διάταξη που λέει ότι δεν θεωρεί ασυμβίβαστη και άρα ασύμβατη προς την ιδιότητα του δικηγόρου την άσκηση έργου προέδρου, διευθυντή, κ.λπ. και την επ' αμοιβή παροχή επιστημονικών υπηρεσιών στο κέντρο και μάλιστα με αναδρομική ισχύ. Και αυτή η διάταξη πρέπει να αποσυρθεί. Δεν έχει κανένα λόγο η Κυβέρνηση να την υποστηρίξει.

Έρχομαι στο θέμα της μάχης πενταετίας. Δεν ξέρω αν το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης είναι ενήμερο για τη ρύθμιση που έρχεται από την πλευρά του Υπουργείου Οικονομίας. Όμως, στο θέμα της μάχης πενταετίας, δεν μπορούμε να έχουμε ένστολους δύο ταχυτήτων. Παρακαλώ να αποσυρθεί και αυτή η ρύθμιση. Να έρθει ρύθμιση που θα αφορά το ίδιο καθεστώς ως προς τις εισφορές. Αυτοί που ήταν πριν το 1993, δεν κατέβαλαν εισφορές και ορθώς. Οι μετά το 1993, μέσω της μάχης πενταετίας, υποχρεούνται να τις καταβάλλουν.

Θεωρώ πολύ πιο εύλογο και πολύ πιο λογικό, επειδή το συγκεκριμένο επάγγελμα δεν έχει να κάνει με πενήνθερη εργασία, αλλά με διαρκή απασχόληση και κάτω από συνθήκες ιδιαίτερα βαριές, επικίνδυνες και ανθυγιεινές και επειδή παρακρατούνται τα χρήματα επί της εργασίας τους και τους αφορούν. Νομίζω ότι πρέπει να αποσυρθεί η διάταξη αυτή, και κάνω την εξής πρόταση: 'Η θα αποφασίσει το Υπουργείο Οικονομίας, και παρακαλώ το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και την πολιτική του ηγεσία να πάρει θέση επ' αυτού, να έλθει διάταξη που θα λέει να μειωθούν οι εισφορές τους, εάν η πολιτική βούληση του Υπουργείου Οικονομίας και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης είναι να πάνε στη διαδικασία των εισφορών ή θα μειωθούν οι εισφορές τους. Η πρότασή μου είναι πως θα πρέπει να ισχύσει ότι ισχύει και για τους προ του 1993.

Η διάταξη έτσι όπως έχει έλθει, κατά την άποψή μου, δεν μπορεί να παραμείνει στο νομοσχέδιο εάν δεν επιλέξει το Υπουργείο Οικονομίας αυτές τις πέντε διατάξεις να τις αποσύρει, να τις μελετήσει και να τις φέρει σε ένα επόμενο νομοσχέδιο της αρμοδιότητάς του κάτω από μία διαφορετική οπτική, έτσι όπως όλοι μας ή τουλάχιστον μια μεγάλη μερίδα των συναδέλφων και εγώ θεωρούμε πως πρέπει να έλθουν για να μην προκαλούμε το περί δικαίου αίσθημα και την πρόθεση που έχει η Κυβέρνηση για να κλείσει ζητήματα για να μικρύνει την ψαλί-

δα και για να επιφέρει κοινωνική συνοχή και για να λύσει μία σειρά από εκκρεμίες ζητήματα, λυπάμαι πάρα πολύ αλλά είμαι υποχρεωμένη να τα καταψηφίσω, όπως και αυτό που σας είπα για τη μάχη πενταετίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να θεωρείται δυνατό ο γενικός γραμματέας Υπουργείου, με την τιμή που του περιποιεί το ελληνικό κράτος ο οποίος να προσφέρει τις υπηρεσίες του προς την ελληνική πολιτεία, να έχει ειδική συνταξιοδοτική ρύθμιση. Και οι μητέρες αναπήρων τέκνων με ποσοστό αναπηρίας 67% και πάνω, αλλά και οι σύζυγοι αναπήρων με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω να πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην τροπολογία που έχω την τιμή σήμερα να εισηγούμαι, δηλαδή να έχουν πρώτον, διανύσει τουλάχιστον δεκαετία έγγαμου βίου, δεύτερον, να είναι ασφαλισμένοι στο δημόσιο ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών -γιατί όλες οι άλλες κατηγορίες ρυθμίζονται από το σχέδιο νόμου που έρχεται προς ψήφιση από το Υπουργείο Απασχόλησης- να θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση επτάμισι χιλιάδων ημερών εργασίας και είκοσι πέντε έτη ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας και ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση και να παραμένει το θέμα αρρύθμιστο.

(Χειροκροτήματα)

Δεν μπορεί οι γενικοί διευθυντές και οι αναπληρωτές γενικοί διευθυντές να θέλουν να τύχουν ευνοϊκής ρύθμισης, δεν μπορεί ο πρόεδρος ή ο γραμματέας του Κέντρου Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Δικαίου να τυγχάνει ευνοϊκής ρύθμισης, δεν μπορεί για τη μάχη πενταετίας να υποκρινόμαστε πως δεν καταλάβουμε και για το ζήτημα της τροπολογίας για τις μητέρες αναπήρων τέκνων με ποσοστό αναπηρίας 60% και πάνω και για τις συζύγους να λέμε ότι θα το δούμε σε ένα επόμενο νομοσχέδιο.

Ψηφίζω, λοιπόν, τα άρθρα εκείνα τα οποία κινούνται στη σωστή κατεύθυνση και καταψηφίζω αυτά για τα οποία σήμερα ανέβηκα στο Βήμα, ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής, αναλαμβάνοντας την ευθύνη ως Βουλευτής του Έθνους, ως υπεύθυνη απέναντι στους ψηφοφόρους μου της Β' Περιφέρειας της Αθήνας και ως έχουσα την ευθύνη για τα όσα έχουμε δεσμευθεί για να κάνουμε εφαρμοσμένη πολιτική ως Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Παπακώστα.

Ο κ. Ρόβλιας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να μιλήσω επί της τροπολογίας που αφορά τους συμβασιούχους. Κύριοι συνάδελφοι, ο πολιτικός εμπαιγμός των συνταξιούχων συνεχίζεται επί μία τριετία, όπως ακριβώς το είχαμε προβλέψει από την αρχή. Ξεκίνησε με τις προεκλογικές υποσχέσεις του κ. Καραμανλή για μονιμοποίηση. Επιτρέψτε μου για την ιστορία να αναφερθώ στη συνέντευξη του σημερινού Πρωθυπουργού του κ. Καραμανλή στο τηλεοπτικό κανάλι "STAR", στο δημοσιογράφο κ. Θεοδωράκη, που είπε στις 4 Μαρτίου του 2004, επί λέξει, τα εξής: Εμείς βγήκαμε πρώτοι και είπαμε να λήξει επιτέλους η εκκρεμότητα με αυτούς τους διακόσιες πενήντα χιλιάδες ανθρώπους, τους συμβασιούχους.

Επίσης θέλω να σας θυμίσω το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 3 Μαρτίου 2004 με κεντρικό θέμα: Καραμανλής, μόνιμοι διακόσιες τριάντα χιλιάδες συμβασιούχοι.

Ξεκίνησαμε, λοιπόν, με τις υποσχέσεις μονιμοποίησης των συμβασιούχων και συνεχίσαμε με τις απολύσεις των συμβασιούχων. Ήλθε το προεδρικό διάταγμα του κ. Παυλόπουλου, το οποίο όπως αναμέναμε και είχαμε καταγγείλει με τις προϋποθέσεις που έθετε οδήγησε στην απόλυση χιλιάδες συμβασιούχους. Τώρα ολοκληρώνεται ο εμπαιγμός με την άρνηση πληρωμής δεδουλευμένων, να πληρωθούν άνθρωποι οι οποίοι έχουν εργαστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προβλέποντας αυτήν την εξέλιξη, ήδη από το Σεπτέμβριο κατέθεσε την τροπολογία για τον τρόπο πληρωμής των συμβασιούχων για τους οποίους δημιουργήθηκε η εμπλοκή στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Η Κυβέρνηση διά του κ. Παυλόπουλου απέρριψε την τροπο-

λογία, λέγοντας ας περιμένουμε να δούμε τι θα πει η ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ήλθε η ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, είπε αυτά που είπε και οι εργασθέντες δεν μπορούν να πληρωθούν. Ξανακαταθέτουμε την τροπολογία και σας δίνουμε μία απλή λύση, η οποία είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα που λέει να εφαρμοστούν οι αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων. Είστε υποχρεωμένοι ως Κυβέρνηση να εφαρμόσετε τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων με βάση τις οποίες αυτοί οι οποίοι εργάστηκαν θα πρέπει να πληρωθούν. Η Κυβέρνηση αρνείται.

Ο κ. Παυλόπουλος δήλωσε χθες σε συνέντευξη Τύπου ότι συμπάσχουμε, η Κυβέρνηση με τους συμβασιούχους. Συμπάσχετε, αλλά τι κάνετε; Γιατί δεν δέχεστε την τροπολογία που έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έτσι ώστε να λυθεί αυτό το πρόβλημα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας πω γιατί δεν δέχεται η Κυβέρνηση αυτήν την τροπολογία, δεν δέχεται να εφαρμόσει τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, γιατί έχει δημιουργήσει μία νέα γενιά συμβασιούχων. Από τις εκλογές έως τον Αύγουστο του 2006, με στοιχεία που εσείς δώσατε σε ερωτήσεις Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., προκύπτει ότι έχετε εγκρίνει εβδομήντα επτά χιλιάδες τετρακόσιες τριάντα εννέα μισθώσεις έργου συμβασιούχων και σαράντα οκτώ χιλιάδες τριακόσιες εξήντα τέσσερις ορισμένου χρόνου. Έχω τον πίνακα και τον καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σύνολο έχουμε εκατόν είκοσι έξι χιλιάδες συμβασιούχους, έχετε εγκρίνει αυτές τις συμβάσεις από τις εκλογές έως τον Αύγουστο του 2006, δεν πληρώνετε τους παλιούς, γιατί φτιάξατε καινούργιους. Απολύεται τους παλιούς, γιατί έχετε προσλάβει και συνεχίζετε να προσλαμβάνετε καινούργιους. Οι υποσχέσεις μονιμοποιήσεων μεταλλάχτηκαν μετεκλογικά σε απολύσεις. Στη θέση των απολυμένων έχουμε προσλήψεις συμβασιούχων νέας γενιάς και βεβαίως φθάσαμε στο ακραίο σημείο να αφήνεται απλήρωτους και αυτούς οι οποίοι έχουν εργαστεί και να τους παραπέμπετε σε νέες διαδικασίες δικαστηρίων, με βάση τις αρχές του αδικαιολόγητου πλουτισμού. Εσείς έχετε καταστεί αδικαιολογήτως πλουσιότεροι από την εργασία των συμβασιούχων και αφού το αναγνωρίζετε πληρώστε τους.

Είναι πολύ απλό. Σταματήστε μέχρι εδώ τον πολιτικό εμπαιγμό αυτών των ανθρώπων και κάντε δεκτή την τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει. Δεν έχετε κανένα, ούτε πολιτικό ούτε ηθικό, δικαίωμα να αρνείσθε αυτήν τη ρύθμιση την οποία σας προτείνουμε και η οποία όχι απλώς είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα, αλλά επιβεβαιώνει αυτά που το Σύνταγμα υποχρεώνει το δημόσιο να κάνει, δηλαδή, να σεβαστεί τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ρόβλια.

Το λόγο έχει ο κ. Κωστόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Τασούλα έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα απαντήσω πολύ σύντομα στα όσα ακούστηκαν προηγουμένως, διότι συνεχίζεται το «τροπάριο» της εκμετάλλευσης αυτών των συμπατριωτών μας.

Η Νέα Δημοκρατία έλυσε το θέμα των όχι μόνιμων υπαλλήλων με το διάταγμα 164, το οποίο προκάλεσε τα εξής αποτελέσματα: Έγιναν εβδομήντα τρεις χιλιάδες αιτήσεις εκτάκτων υπαλλήλων προς το Α.Σ.Ε.Π. για να τύχουν μονιμοποίησης. Απ' αυτές τις εβδομήντα τρεις χιλιάδες αιτήσεις, μονιμοποιήθηκαν οι τριάντα τρεις χιλιάδες.

Εν συνεχεία, και μόλις χθες η Κυβέρνηση για μια ακόμη φορά ανέφερε ότι εκείνοι οι οποίοι δεν έτυχαν συνδρομής στο πρό-

σωπό τους όλων των κριτηρίων που το διάταγμα μονιμοποίησε, ως προβλέπει, έχουν την εναλλακτική διέξοδο της αξιοποίησης του χρόνου προϋπηρεσίας σε νέες προκηρύξεις πληρώσεως μόνιμων θέσεων προσωπικού στο δημόσιο, κάτι που συνιστά «προϊκα». «Προικοδοτούνται» με προϋπηρεσία και είναι πολλά βήματα μπροστά απ' όλους τους άλλους που κάνουν αίτηση και δεν έχουν την προϋπηρεσία.

Το ίδιο συμβαίνει και με τις περιπτώσεις εκείνων οι οποίοι έχουν υπηρετήσει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, χωρίς να ευθύνεται η Κυβέρνηση γι' αυτό και δεν μπορούν να μονιμοποιηθούν.

Η Κυβέρνηση δια του Υπουργού Εσωτερικών χθες, είπε ότι όχι μόνο τα δεδουλευμένα θα φροντίσει και νομοθετικά, αν χρειαστεί, να καταβληθούν, αλλά θα συναινέσει στο να δοθούν ισάριθμες μόνιμες θέσεις στους δήμους εκείνους που έχουν αυτό το πρόβλημα, οι οποίες στην προκήρυξη θα περιγραφούν, και αυτοί οι οποίοι βασανίζονται με την εκκρεμότητα της μη μονιμοποίησής τους, θα έχουν ως εφόδια, ως «προϊκα» την προϋπηρεσία τους για να ανταπεξέλθουν σ' αυτές τις προκηρύξεις.

Συνεπώς το θέμα των μη μόνιμων υπαλλήλων που κληρονόμησε η Νέα Δημοκρατία, το έλυσε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο με βάση τις κοινοτικές οδηγίες και το Σύνταγμα της χώρας και από εκεί και πέρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. –το οποίο είναι το μόνο υπεύθυνο αυτής της εκκρεμότητας που κληρονομήσαμε– εξακολουθεί ακόμα και σήμερα να εκμεταλλεύεται αυτές τις περιπτώσεις, ορισμένες εκ των οποίων αγγίζουν και τα όρια του τραγικού.

Όμως, περισσότερο «τραγικό» είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που δεν έμαθε και δεν διδάχθηκε από τα σφάλματά του και αντί να ζητήσει συγγνώμη για το σφάλμα να αφήσει αυτήν την εκκρεμότητα από εκείνους οι οποίοι έλυσαν αυτήν την εκκρεμότητα κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο με βάση τις κοινοτικές και τις συνταγματικές μας δεσμεύσεις, ζητάει από πάνω και τα ρέστα!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Παντελάκη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχει ζητήσει το λόγο η κ. Παντελάκη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ας προηγηθεί, αφού έχει ζητήσει το λόγο, κύριε Πρόεδρε. Άλλωστε, «Ladies first»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρία Παντελάκη, πριν σας δώσω το λόγο, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, πενήντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί - καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Σπάρτης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κυρία Παντελάκη, έχετε το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο για να κάνω μια σύντομη παρέμβαση για το θέμα των συμβασιούχων.

Πάει πολύ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και θα έλεγα ότι είναι τουλάχιστον ντροπή αυτού του είδους η αντιπαράθεση που έγινε από την Κυβέρνηση και από την Αντιπολίτευση, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., απέναντι σ' ένα πρόβλημα το οποίο ταλανίζει εδώ και χρόνια χιλιάδες κόσμο και για το οποίο υπεύθυνη είναι η πολιτική την οποία στηρίζετε και οι δύο.

Και σας θυμίζω ότι και οι δύο μαζί έχετε ψηφίσει στην Αναθεώρηση του Συντάγματος το άρθρο 13 παράγραφος 8 που λέει ότι απαγορεύεται να μετατρέπονται οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου –των συμβασιούχων– σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Αυτό σημαίνει –και όσον αφορά την αγωνία που έχει όλος αυτός ο κόσμος– ότι το πρόβλημά τους είναι η δουλειά και ότι τη λύση στο πρόβλημα που λέγεται «δουλειά» δεν μπορείτε και δεν θέλετε να την εξασφαλίσετε ούτε οι μεν ούτε οι δε.

Είναι συνειδητή επιλογή της προηγούμενης Κυβέρνησης αυτή η κατάσταση με τους συμβασιούχους όχι μόνο, αν θέλετε, για να αντιμετωπίσει ζητήματα ομηρίας, ρουσφετιού κ.λπ., αλλά

είχε και μια στρατηγική επιλογή με αφορμή αυτό το πρόβλημα. Ήταν η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που υλοποίησε και η προηγούμενη Κυβέρνηση και υλοποιείτε και εσείς, να είναι στην περιπλάνηση ο κόσμος. Να δουλεύει οκτώ μήνες, να σταματάει και να έρχεται μια άλλη φουρνιά για δέκα μήνες, για δεκαοκτώ μήνες κ.λπ.. Αυτό είναι το κύριο, αυτή η είναι η αιτία που δημιούργησε τα προβλήματα.

Επί της ουσίας τώρα, επί της τροπολογίας, δηλαδή, που άνοιξε τη συζήτηση σήμερα, θα ήθελα να πω ότι πραγματικά πάει πολύ και θα πρέπει να σκεφτεί η Αντιπολίτευση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν μπορεί να γίνεται τιμητής της λύσης του προβλήματος, όχι μόνο γιατί ευθύνεται, αλλά και γιατί αυτό που προτείνεται σήμερα δεν αποτελεί λύση του προβλήματος.

Σωστά λέτε ότι με βάση τις δικαστικές αποφάσεις, είναι αυτονόητο ότι θα πρέπει να πληρωθούν τα δεδουλευμένα. Και βέβαια συμφωνούμε και βεβαίως πρέπει να πληρωθούν! Αλλά μόνο αυτός ο κόσμος είναι; Και συνειδητά αυτήν τη στιγμή η Αντιπολίτευση αφήνει έξω όλον αυτόν τον κόσμο. Τι θα γίνει για τον κόσμο που δεν εμπλέκεται με δικαστικές αποφάσεις και έχει δουλέψει; Άρα όχι μόνο λοιπόν θα πρέπει να σκεφτόμαστε το αυτονόητο, δηλαδή, ότι ο κόσμος που δουλεύει θα πρέπει να πληρώνεται, αλλά το αυτονόητο είναι ότι θα πρέπει να έχει εργασία.

Θα ήθελα να πω στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας σχετικά με την προσπάθεια που έκανε η Νέα Δημοκρατία, ότι αυτήν τη στιγμή κινείται στη λογική του συγκεκριμένου προεδρικού διατάγματος το οποίο λέτε ότι πριμοδοτεί τους σαράντα χιλιάδες. Δεν θέλουν αυτοί οι σαράντα χιλιάδες πριμοδότηση, αλλά εργασία. Και είναι συνειδητή σας επιλογή να μην εξασφαλίσετε αυτήν την εργασία και σ' αυτούς τους σαράντα χιλιάδες που μένουν εκτός του προεδρικού διατάγματος, αλλά και γενικότερα.

Όμως, ο κόσμος θα πρέπει να βγάλει συμπεράσματα και να αναλάβει τις ευθύνες που έχει, αφού σας αβαντάρουν στην πολιτική σας, την οποία ακολουθήσατε τα τελευταία χρόνια και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εσείς, οι δήμαρχοι και η ανώτατη εκπροσώπηση των δήμων στην Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., η οποία έπαιξε αυτόν το ρόλο.

Τι σημαίνει προεδρικό διάταγμα; Τι σημαίνει η κοινοτική οδηγία; Δυστυχώς, δικαιωθήκαμε αλλά δεν γινόταν διαφορετικά. Έτσι θα γινόταν. Εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα, λέγαμε χρόνια και χρόνια ότι οι «συμπληγάδες» της κοινοτικής οδηγίας, οι «συμπληγάδες» των ανθρώπων που έτρεχαν στα δικαστήρια θα κατάφεραν ένα και μόνο πράγμα, οι περισσότεροι να μείνουν εκτός.

Εμείς είμαστε σαφείς και κατηγορηματικοί. Το ζήτημα είναι πρωτίστως πολιτικό και αυτό που πρέπει να κάνει η Κυβέρνηση -και γι' αυτό την καλούμε- είναι να έχει μόνιμη και σταθερή εργασία, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, ο κόσμος που δουλεύει σ' αυτούς τους χώρους και να εξασφαλίσει τη μονιμοποίηση όλων αυτών των συμβασιούχων και να σταματήσει το καθεστώς των εκτάκτων. Βεβαίως, θεωρούμε αυτονόητο ότι όλος αυτός ο κόσμος που έχει δουλέψει, είτε καλύπτονται από δικαστικές αποφάσεις είτε όχι, πρέπει να πληρωθούν.

Εξάλλου, μεθαύριο, την Παρασκευή το πρωί, το Κομμουνιστικό Κόμμα σε επίκαιρη ερώτησή του που έχει καταθέσει προσωπικά, η Γραμματέας του Κόμματός μας κ. Αλέκα Παπαρήγα, καλεί τον Πρωθυπουργό να πάρει θέση στο πρόβλημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία Παντελάκη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεωργακόπουλος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αμέσως μετά, θα δώσω το λόγο σε σας.

Το λόγο, λοιπόν, έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεωργακόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πράγματι δεν περίμενα να ακούσω αυτά τα οποία άκουσα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας για το θέμα

των συμβασιούχων.

Γνωρίζετε ή δεν γνωρίζετε, κύριε συνάδελφε, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μονιμοποίησε μέχρι το 2000 όλους τους συμβασιούχους τους οποίους είχατε πάρει την τετραετία '90-'93;

Αν δεν το γνωρίζετε, ρωτήστε να μάθετε. Περίπου διακόσιες χιλιάδες μονιμοποιήθηκαν την τετραετία 1996-2000, οι οποίοι ήταν όλοι συμβασιούχοι που τους είχατε αφήσει εσείς εκείνη την τετραετία, όπου παραμονές των εκλογών -ένα μήνα πριν- η Δ.Ε.Η. μόνο προσέλαβε οκτώ χιλιάδες, με δικαστικές αποφάσεις τις οποίες έβγαλε τότε ο κ. Κόκκινος.

Μη μας κάνετε, λοιπόν, εμάς μαθήματα περί μονιμοποίησης των εκτάκτων. Και σήμερα ακόμα έχετε εγκρίσεις μέχρι τον Αύγουστο για είκοσι επτά χιλιάδες εκτάκτους. Αυτοί οι έκτακτοι που παίρνετε τώρα, τι θα γίνουν; Τι θα γίνουν αυτοί οι έκτακτοι, κύριοι συνάδελφοι; Δεν δημιουργείτε έτσι ένα πρόβλημα; Ποιο πρόβλημα λύσατε;

Εμείς υποσχεθήκαμε στους εκτάκτους και τους εποχιακούς ότι θα τους μονιμοποιήσουμε ή εσείς; Ο κ. Καραμανλής και όλοι σας δεν αφήσατε χωριό για χωριό, καφενείο για καφενείο που να μην πάτε να πείτε ότι θα μονιμοποιηθούν οι διακόσιες πενήντα χιλιάδες έκτακτοι. Και τώρα βεβαίως που έρχονται και ζητούν αυτό που τους υποσχεθήκατε, τους μιλάτε για το προεδρικό διάταγμα.

Μα δεν τους είπατε εσείς ότι θα φτιάξουμε ένα προεδρικό διάταγμα που να χωράνε μέσα μόνο οι τριάντα χιλιάδες και οι υπόλοιποι διακόσιες είκοσι χιλιάδες θα μείνουν απέξω. Άλλωστε δεν ήταν διακόσιες πενήντα χιλιάδες, απλώς το διογκώνατε και αυτό για να δείξετε το μέγεθος -δήθεν- των ατασθαλιών που είχε κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Δημόσια Διοίκηση. Αυτή ήταν η πολιτική που κάνατε.

Σήμερα δεν φθάνει το γεγονός ότι δεν τους μονιμοποιείτε, δεν τους πληρώνετε κιόλας, ενώ έχουν δικαιωθεί με δικαστικές αποφάσεις και για τη μονιμοποίηση και για την πληρωμή τους. Πώς να μη διαμαρτύρονται; Πώς δεν θα θέσουμε έντονα αυτά τα θέματα; Πώς νομίζετε ότι μπορείτε να ξεφύγετε απ' αυτήν τη λαβίδα; Αύριο θα γεμίσει η Αθήνα από τους εκτάκτους γιατί θα έρθουν να διαμαρτυρηθούν, γιατί δέκα μήνες δεν έχουν πληρωθεί!

Είναι δυνατόν λοιπόν να μας λέτε ότι για όλα φταίει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που έκανε τους εκτάκτους; Και λοιπόν; Όταν καλύπτουν πάγιες και μόνιμες ανάγκες, γιατί δεν μονιμοποιούνται; Όπως είδατε άλλωστε πολλοί απ' αυτούς -δεν θα πω όλοι- η συντριπτική πλειοψηφία καλύπτει πάγιες και μόνιμες ανάγκες της Δημόσιας Διοίκησης. Ποιος είναι ο λόγος λοιπόν που τους αφήνουμε μετέωρους;

Σας λέω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέχρι το 2000 μονιμοποίησε περίπου διακόσιες χιλιάδες, που ήταν έκτακτοι τους οποίους εσείς είχατε προσλάβει την τετραετία 1990-1993. Αφήστε λοιπόν, αυτά που λέτε ότι για όλα φταίει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Φταίτε εσείς που δώσατε αυτές τις υποσχέσεις και δεν μπορείτε να τις υλοποιήσετε. Θα σας αναγκάσει, όμως, η πίεση της κοινής γνώμης και των εργαζομένων να τους μονιμοποιήσετε. Εδώ είστε και εδώ είμαστε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Τασούλα, θα δώσω το λόγο στον κ. Δραγασάκη πρώτα και μετά θα απαντήσετε συνολικά.

Ορίστε, κύριε Δραγασάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή ετέθη το θέμα των συμβασιούχων, θέλω να πω τα εξής.

Εδώ ακούμε ενδιαφέροντα πράγματα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μονιμοποίησε όλους τους συμβασιούχους που είχε αφήσει η Νέα Δημοκρατία, αλλά φεύγοντας το ΠΑ.ΣΟ.Κ. άφησε και αυτό μερικές χιλιάδες συμβασιούχους, που ήταν διακόσιες πενήντα χιλιάδες κατά τον Πρωθυπουργό.

Η Νέα Δημοκρατία υπόσχετα προεκλογικά να μονιμοποιήσει τους συμβασιούχους, αλλά αυτήν τη στιγμή οι περισσότεροι είναι εκτός κάλυψης. Αναπαράγονται διαρκώς συμβασιούχοι, διευρύνεται ο κύκλος τους.

Το δικό μου ερώτημα, κύριε Πρόεδρε, είναι το εξής. Σε ποια άλλη χώρα της Ευρώπης υπάρχει αυτό το καθεστώς; Σε ποια άλλη χώρα πάγιες, μόνιμες και διαρκείς ανάγκες καλύπτονται με αυτούς τους τρόπους; Επομένως εδώ πράγματι υπάρχει πολιτικό πρόβλημα και πράγματι είναι πρόβλημα συνολικά του πολιτικού συστήματος.

Εδώ που έχουν φθάσει τα πράγματα –με συγχωρείτε για την παρένθεση- δεν νομίζω ότι είναι κατάλληλη στιγμή να πω στην Εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε. για δικαιώσεις. Δεν είναι σωστό να λέμε στους εργαζόμενους ότι φταίει η ευρωπαϊκή οδηγία...

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ποιος φταίει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Δεν είναι αυτή υπεύθυνη. Οι κυβερνήσεις της Ελλάδας, κυρία Παντελάκη, δημιούργησαν το πρόβλημα. Η ευρωπαϊκή οδηγία διευκόλυνε κατηγορίες εργαζομένων. Εσείς αργήσατε να το καταλάβετε. Τώρα, όμως, δεν είναι η σωστή στιγμή γι αυτό.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Η ευρωπαϊκή οδηγία λέει ότι απαγορεύονται οι αορίστου χρόνου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Δείτε ποιοι είναι οι αντίπαλοι. Μη περδεύετε τον κόσμο. Αντίπαλοι των συμβασιούχων είναι οι ελληνικές κυβερνήσεις, οι οποίες τους προσέλαβαν με λάθος τρόπο, με λάθος υποσχέσεις και αυτήν τη στιγμή βρίσκονται στο δρόμο.

Αυτό είναι το θέμα και η λύση έχει δύο σκέλη. Εμείς δίνουμε έμφαση και στα δύο σκέλη. Το πρώτο είναι να μονιμοποιηθούν όλοι όσοι έχουν δουλειές που αφορούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και δεύτερον να μπει τέλος σ' αυτό το απαράδεκτο καθεστώς. Όλος ο κόσμος ρωτάει πώς γίνεται όλες οι κυβερνήσεις να μονιμοποιούν συμβασιούχους και κάθε φορά να έχουμε καινούργιους συμβασιούχους. Μόνοι τους πηγαίνουν; Φυσικά δεν πηγαίνουν μόνοι τους σε αυτές τις θέσεις.

Αυτή είναι η θέση μας. Βέβαια θα πάρουμε και άλλες πρωτοβουλίες, πέρα από αυτές που έχουμε πάρει από την αρχή του προβλήματος. Εν πάση περιπτώσει, η Βουλή πρέπει να αναλάβει ως σύνολο τις ευθύνες της για τη λύση αυτού του θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Δραγασάκη.

Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα πράγματα είναι σαφέστατα. Δεν παράγονται νέες γενιές εκτάκτων υπαλλήλων σήμερα, διότι η διαφορά του σήμερα με το χθες, είναι ότι δεν παράγονται νέες γενιές «εξαπατημένων εκτάκτων».

Το ελληνικό δημόσιο, οι δήμοι, τα νομικά πρόσωπα, το κεντρικό κράτος πάντα θα έχουν ανάγκες εκτάκτων υπαλλήλων. Μετά το διάταγμα 164 όλες οι προσλήψεις εκτάκτων υπαλλήλων, οι οκτάμηνες προσλήψεις, γίνονται μέσω διαδικασιών ΑΣΕΠ. Πάντα μπαίνει στη συνέχεια και τη διαδοχή αυτών των προσλήψεων η περίφημη τρίμηνη διακοπή που δεν μπαίνει για λόγους παραξενιάς ή για άλλους λόγους, παρά μόνο για να ξέρουν οι πάντες ότι για να έχει αυτή η θέση τρίμηνη διακοπή, μεταξύ διαδοχικών καλύψεών της, αυτό σημαίνει εξ ορισμού ότι δεν καλύπτεται πάγιες και διαρκείς ανάγκες, διότι αν κάλυπτε δεν θα άντεχε να κενούται για τρεις μήνες.

Συνεπώς, οι νέες προσλήψεις εκτάκτων υπαλλήλων δεν παράγουν όμηρους του πολιτικού συστήματος, αλλά αυτοί γνωρίζουν ότι είναι για οκτώ μήνες και σε οκτώ μήνες λήγουν οι συμβάσεις. Δεν απολούνται, λήγουν οι συμβάσεις. Δίνεται όμως προύπηρεσία, πράγμα που τους δίνει μία «προίκα», όπως την είπα, τους δίνει μία προτεραιότητα στις περιπτώσεις προκηρύξεων για μόνιμες θέσεις.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. μετά το 1993 δεν τακτοποίησε διακοσίες χιλιάδες εκτάκτους της Νέας Δημοκρατίας, διότι αν μονιμοποιούσε διακοσίες χιλιάδες τι θα πείραζε να τους κάνει διακοσίες χιλιάδες ένα και να μην είχε βάλει σε μαρτύριο χίλιους αγροφύλακες, η υπόθεση των οποίων εκκρεμεί ακόμη και σύντομα θα λυθεί. Τι σας πείραζε δηλαδή μέσα στη μεγαλοψυχία σας, εκεί που ήταν διακοσίες χιλιάδες να συμπεριλάβετε και αυτούς τους χίλιους;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Διαφωνούσαμε και διαφωνούμε με την αγροφυλακή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν διαφωνήσατε με την

αγροφυλακή. Διαφωνείτε με ό,τι κατά τη γνώμη σας εσφαλμένα δεν εξυπηρετεί τα κομματικά σας συμφέροντα. Σ' αυτό υπήρξατε πιστοί, σταθεροί και επιτυχημένοι.

Συνεπώς, δεν είναι διακοσίες χιλιάδες. Όλοι μονιμοποιήσαμε κόσμο. Και εγώ κληρονόμησα στο Δήμο Κηφισιάς, το 1995 όταν ανέλαβα, πενήντα εκτάκτους υπαλλήλους τους οποίους δεν είχε βάλει η Νέα Δημοκρατία, αλλά ο προηγούμενος δήμαρχος, οι οποίοι μονιμοποιήθηκαν.

Τότε, όμως, δεν υπήρχαν οι κοινοτικές οδηγίες στις οποίες έπρεπε να υποτάξουμε τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις μονιμοποίησης. Τότε με μία απόφαση του δημοτικού συμβουλίου έλεγε κανείς ότι πληρούνται μόνιμες και διαρκείς ανάγκες και έμπαιναν όλοι. Εν συνεχεία, έγιναν οι κοινοτικές οδηγίες, τις οποίες αποτύχατε να εφαρμόσετε και μας κληροδοτήσατε το πρόβλημα των εβδομήντα τριών χιλιάδων που έκαναν αίτηση...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Υποσχεθήκατε και...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: ...και που ελύθη περίπτωση των μισών από αυτούς. Οι υπόλοιποι μπορούν με προβάδισμα να διεκδικήσουν θέση στο δημόσιο. Όλα τα άλλα είναι εκ του πονηρού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Τασούλα.

Το λόγο έχει η κ. Παντελάκη.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πάγιες και διαρκείς ανάγκες και το θέμα των εκτάκτων. Είναι ένας πολύ μεγάλος μύθος.

Κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, επιτρέψτε μου να σας πω ότι μετά από αυτούς που σταματούν το οκτάμηνο ή το δεκάμηνο που δουλεύουν στην καθαριότητα – το οποίο θεωρείτε ως απόδειξη ότι δεν είναι έκτακτη ανάγκη-έρχεται μία άλλη φουρνιά που συνεχίζει πάλι την έκτακτη ανάγκη, που δεν είναι έκτακτη αλλά πάγια. Εγώ σας μίλησα για την καθαριότητα. Τα παραδείγματα υπάρχουν σε δεκάδες δήμους. Περιμένουν τους τρεις μήνες και έρχεται μια άλλη φουρνιά.

Το ξέρετε ότι υπάρχει κόσμος ο οποίος δουλεύει τρεις μήνες, ακόμη και χωρίς να πληρώνεται, με την ελπίδα να δείξει καλό πρόσωπο και να τον ξαναπάρουν; Αυτή είναι η κατάσταση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Οι δήμοι, όχι το κράτος.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Μιλώ για τους δήμους. Γενικεύτηκε η συζήτηση αυτή τη στιγμή πολιτικά με το ζήτημα των πάγιων αναγκών, με το ζήτημα των εκτάκτων και η ομηρία με τους συμβασιούχους καλά κρατεί. Εδώ έχουμε να κάνουμε με εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο και επειδή γενικεύεται σας έφερα αυτό το παράδειγμα. Άρα, αυτό το «πάγιες και διαρκείς ανάγκες» έχει γίνει ένα άλλοθι τελικά και τίποτα περισσότερο. Εδώ χρειάζεται πολιτική βούληση, χρειάζεται πολιτική, η οποία να μπορεί να δημιουργεί τις προϋποθέσεις, ώστε να δίνει σταθερές θέσεις εργασίας, να δουλεύει ο κόσμος να αντιμετωπίζονται ενιαία και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Αυτό είναι το ζήτημα. Και ας σταματήσουν επιτέλους οι μεγάλες κορώνες για τον κόσμο που υποφέρει, για τον κόσμο που είναι στο δρόμο κ.λπ.. Όμως, οι ρυθμίσεις, αυτή τη στιγμή, της Κυβέρνησης πετάνε τον κόσμο, τον αφήνουν έξω. Δεν θέλουν προικοδότηση, επαναλαμβάνω, θέλουν δουλειά και δουλειά απ' ότι φαίνεται δεν μπορείτε να τους εξασφαλίσετε.

Εγώ αυτό που έχω να πω είναι ότι ο κόσμος αυτός πρέπει να βγάλει συμπεράσματα. Δεν χρωστάει την δουλειά του σε κανένα κόμμα, ανεξάρτητα από το χρόνο που έχει προσληφθεί. Τη χρωστάει στον εαυτό του, που δουλεύει. Να είναι περήφανος, να σηκώνει ψηλά το κεφάλι και μέσα από το κίνημα και με συνθήκες κινήματος να διεκδικήσει να έχει δουλειά και να βάλει και τον καθένα στη θέση του, όταν βγάλει πολιτικά συμπεράσματα το κάθε κόμμα. Ξέρει εκείνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Παντελάκη.

Ο κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή αρχίζει μια διαρκής επιτροπή, στην οποία συμμετέχω, θα ήθελα απλά να δηλώσω, για να γραφτεί στα Πρακτικά, ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο στο σύνολό του και παρόλο που υπάρχουν και θετικές διατάξεις, επειδή αυτές πνίγονται σ' ένα αρνητικότερο πλαι-

σιο, δεν θα μπω στη διαδικασία των άρθρων και των παραγράφων.

Επίσης, καταψηφίζουμε ειδικότερα την τροπολογία για τις προγραμματικές συμβάσεις της Εκκλησίας και τη ρύθμιση για τη συνταξιοδότηση Βουλευτών με αναπηρία, με το σκεπτικό το οποίο εξέθεσα πριν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Δραγασάκη.

Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ λέγονται, ακούγονται και καταγράφονται παράξενα πράγματα. Πριν από λίγο άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να λέει ότι από το 1993 και μετά μονιμοποιήθηκαν διακόσιες είκοσι χιλιάδες έκτακτοι υπάλληλοι. Πριν από λίγο ο κ. Βενιζέλος είπε με προεδρικό διάταγμα του κ. Σκανδαλίδη μονιμοποιήθηκαν εκατόν δέκα χιλιάδες και όχι μόνο αυτό –και το θεώρησε ως σημαία ευκαιρίας ξανά ο κ. Βενιζέλος– ότι άφησαν διακόσιες πενήντα χιλιάδες υπαλλήλους εκτάκτους.

Εάν τους προσθέσουμε, κάνουν πεντακόσιες ογδόντα χιλιάδες υπαλλήλους.

Και ερωτώ όταν από τα δημοσιευμένα στοιχεία που υπάρχουν η δημόσια διοίκηση έχει πεντακόσιες ογδόντα επτά χιλιάδες υπαλλήλους αυτό το περίφημο Α.Σ.Ε.Π., αυτός ο περίφημος ν. 2190 δεν διόρισε κανέναν; Άρα τι κάνουμε; Όλοι οι υπάλληλοι έχουν διοριστεί εκτός Α.Σ.Ε.Π. Αυτή η ομολογία κατατέθηκε σήμερα εδώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Διερωτώμαι ειλικρινά εάν αυτά είναι σοβαρά πράγματα.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι ένα μυστήριο, είναι ένας μύθος και πρέπει να τον ξεδιαλύνουμε. Νομίζω ότι είμαστε όλοι υπεύθυνοι μπροστά σε αυτά τα αριθμητικά μεγέθη που ακούγονται και ομολογούνται και καταγράφονται εδώ στη Βουλή. Μπορούμε να μάθουμε επιτέλους, από την επίσημη Κυβέρνηση, πόσοι είναι δημόσιοι υπάλληλοι, πόσοι έχουν διοριστεί με συμβάσεις και πόσοι μέσω Α.Σ.Ε.Π. για να ξεκαθαρίσει το θέμα; Διότι δεν μπορούμε να βρούμε άκρη.

Εγώ θα προσθέσω και κάτι άλλο. Αυτό το θέμα των συμβασιούχων που στην ουσία σημαίνει πολιτική ομηρία, είναι το μέγα επίτευγμα των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε σας αρέσει είτε δεν σας αρέσει. Το ομολογήσατε πριν από λίγο, ότι εκατόν δέκα χιλιάδες διορίσατε με το προεδρικό διάταγμα του Σκανδαλίδη, διακόσιους πενήντα χιλιάδες αφήσατε συμβασιούχους, σύνολο τριακόσιες εξήντα χιλιάδες πολιτικοί όμηροι. Αναμφισβήτητα είναι ένα μέγα κοινωνικό, πολιτικό και ηθικό σκάνδαλο. Κανέναν δεν το αμφισβητεί αυτό.

Αλλά με την τροπολογία την οποία φέρατε σήμερα τι επιχειρείτε να κάνετε; Να προκαταλάβετε πολιτικές αποφάσεις. Δεν μιλάτε για την ουσία του θέματος στην τροπολογία. Λέτε να δοθούν τα δεδομένα. Είναι αυτονόητο ότι αυτοί που εργάστηκαν θα πάρουν τα λεφτά τους. Άλλωστε, η Κυβέρνηση επίσημα δεσμεύτηκε δια του Υπουργού Εσωτερικών ότι θα δοθούν τα δεδομένα. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Δεν μπαίνετε καθόλου στην ουσία, απλά θέλετε, κατά την ταπεινή μου άποψη να εκμεταλλευτείτε την προσπάθεια, και να διορθώσετε το λάθος που έχετε κάνει και να φανείτε προς τον κόσμο ότι «να, εμείς σας πήραμε έξω από διαδικασίες, έξω από κριτήρια, αλλά σας τακτοποιήσαμε».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό λέγεται πολιτική υποκρισία και θέλω πραγματικά να σας θυμίσω ότι το άρθρο 103 του Συντάγματος, όπως το αναθεωρήσατε ρητά και κατηγορηματικά στις παραγράφους 7 και 8 λέει απλά πράγματα: Όσοι προσλαμβάνονται ως έκτακτοι απαγορεύεται η μονιμοποίηση από τον νόμο προσωπικού που υπάγεται στο πρώτο εδάφιο ή η μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου. Οι απαγορεύσεις της παραγράφου αυτής ισχύουν και προς τους απασχολούμενους με σύμβαση έργου. Και τι έρχεστε κύριοι συνάδελφοι και ζητάτε εδώ; Το Σύνταγμα το απαγορεύει. Εσείς το βάλατε στο Σύνταγμα. Κατά συνέπεια, παρότι η αιτιολογική έκθεση προσπαθεί να κάνει μία εναρμονισμένη ερμηνεία συνδιασμένων άρθρων του Συντάγματος εντούτοις ομιλείτε για δήθεν μονιμοποίηση παρά τη συνταγματική απαγόρευση.

Θέλω πραγματικά εδώ, κύριε Πρόεδρε, να ζητήσω μια διευκρίνιση τι σημαίνουν συμβασιούχοι. Ποιος γνώριζε ότι θα προσληφθούν συμβασιούχοι; Ποια προκήρυξη βγάλατε στα χρόνια που κυβερνούσατε, σε ποια εφημερίδα δημοσιεύσατε αυτή την περίφημη προκήρυξη; Με ποια κριτήρια προσλάβατε τους συμβασιούχους; Είναι γνωστό. Μην κρυβόμαστε. Ήταν κομματικά και μόνο τα κριτήρια. Είναι απλά πράγματα αυτά και δεν μπορεί κανένας να τα αμφισβητήσει.

Ασφαλώς έγιναν αδικίες. Και αν σήμερα μιλάμε για άδικο, για άνιστο και προκλητικό κράτος, όπως είπε ο κ. Βενιζέλος, αυτό να το αναζητήσει στις πράξεις των κυβερνήσεών του.

Θα έρθω, κύριε Πρόεδρε, και στο νομοσχέδιο που συζητάμε. Εγώ ειλικρινά πιστεύω, ότι με πολιτικούς όρους δεν μπορώ να χαρακτηρίσω τη στάση των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Καταψηφίζουν επί της αρχής, αλλά ψηφίζουν τα άρθρα. Με πολιτικούς όρους δεν το καταλαβαίνω, με ψυχιατρικούς ευχαρίστως να το αποδώσω. Αλλά δεν είναι αυτό το πρόβλημα.

Θέλω να σας πω ότι ο θεσμός των γενικών διευθυντών δεν είναι πεδίο προνομιακής πολιτικής αντιπαράθεσης για το κόμμα σας. Δεν είναι τέτοιο πεδίο, γιατί εμείς μαθήματα πολιτικής ανεξικακίας δεν δεχόμαστε. Και δεν δεχόμαστε για ποιόν λόγο; Διότι εσείς, με τον ν. 1232/2002 καταργήσατε και τις γενικές διευθύνσεις και τους γενικούς διευθυντές και τους αντικαταστήσατε με στρατιές ειδικών συμβούλων και ειδικών γραμματέων. Έρχεστε λίγο αργότερα και αφού είδατε ότι πράγματι η δημόσια διοίκηση κόντευε να διαλυθεί και επανασυστήσατε τις θέσεις των γενικών διευθύνσεων και γενικών διευθυντών και μόνο στο Υπουργείο Οικονομικών που είχε, πριν το 1981, τρεις γενικούς διευθυντές βάλατε εννέα και άλλους τόσους αναπληρωτές. Αυτοί είναι οι αναπληρωτές που σήμερα ζητάνε τη σύνταξη.

Ακόμη ο εισηγητής σας μίλησε για «κράτος της δεξιάς». Ξηλώσαμε λέει μετά τις εκλογές όλους τους γενικούς διευθυντές. Ερωτώ και θέλω ευθεία πολιτική απάντηση, να μην πω και αντρίκια απάντηση: Επί των ημερών των κυβερνήσεών σας –διότι εγώ προέρχομαι από τη δημόσια διοίκηση– πείτε μου ένα γενικό διευθυντή που ανήκε στη Νέα Δημοκρατία. Κανέναν δεν είχατε αφήσει. Τι έρχεστε, λοιπόν, εδώ σήμερα και μας ζητάτε, με τέτοιους χαρακτηρισμούς μάλιστα, να έχουμε πολιτική αντιπαράθεση;

Κύριε Πρόεδρε, σπεύδω να χαιρετίσω την επαναφορά της διάταξης του άρθρου 4, όσον αφορά τους Βουλευτές που παρουσιάζουν αναπηρία 67%, διότι και στην Επιτροπή είχα ζητήσει από τον Υπουργό να μην αποσύρει τη διάταξη αυτή, αλλά βεβαίως είχα άλλο σκεπτικό για την απονομή ενός οικονομικού βοηθήματος, αντί για τη σύνταξη που προβλέπεται.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, υπάρχει μια τροπολογία του συναδέλφου κ. Φούσα, η οποία ομολογουμένως αξίζει της προσοχής όλων, καίτοι είναι εκπρόθεσμος. Μπορεί όμως να ληφθεί σοβαρά υπόψη, διότι θα πρέπει να απονέμεται μια σύνταξη στον επιζώντα γονέα, όταν το παιδί του, που υπηρετούσε στις Ένοπλες Δυνάμεις ή στα Σώματα Ασφαλείας, έπαθε ένα βίαιο θανατηφόρο ατύχημα.

Και ασφαλώς, κύριε Πρόεδρε, θα διατηρήσω τις επιφυλάξεις και τις ενστάσεις μου σε ό,τι αφορά τις συντάξεις των γενικών διευθυντών, τις συντάξεις των γενικών γραμματέων και παρακαλών, κύριε Υπουργέ, να δείτε μ' ένα πνεύμα συγκατάβασης, συνεννόησης και απονομής δικαιοσύνης, τη διάταξη εκείνη που αφορά στη μάχιμη πενταετία των Σωμάτων Ασφαλείας, διότι εκτιμώ ότι έχουν απόλυτο δίκιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κωστόπουλε.

Ο κ. Αντωνακόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία πληρώνει σήμερα την προεκλογική τακτική της, όπου υποσχέθηκε πολλά σε πολλούς. Κατά σύμπτωση, στο υποτιθέμενο σχέδιο νόμου που συζητούμε –γιατί δεν είναι σχέδιο νόμου ακριβώς, αλλά είναι ένα άθροισ-

σμα μικροπολιτικών τακτοποιήσεων και προσωπικών διευθετήσεων- τρεις από τις μεγάλες υποσχέσεις, που προεκλογικά εξήγγειλε κατά συγκεκριμένο τρόπο ο κ. Καραμανλής, διαψεύδονται οικτρά σήμερα.

Η πρώτη βεβαίως έχει να κάνει με τους συμβασιούχους. Μα, πώς ήρθαν να κυβερνήσουν τον τόπο, επικαλούμενοι σήμερα ότι δεν γνώριζαν τον περιορισμό του Συντάγματος προεκλογικά και τις ευρωπαϊκές οδηγίες και κανονισμούς και αφειδώς υπόσχονταν σε όσους έχουν περάσει από το Ελληνικό Δημόσιο, έστω και ένα τρίμηνο την τελευταία εικοσαετία, «κλείνοντάς τους το μάτι», ότι θα γίνουν δημόσιοι υπάλληλοι; Δεν υπάρχει μεγαλύτερη εξαπάτηση του εκλογικού σώματος τα τελευταία χρόνια στη χώρα απ' αυτή. Ήταν συγκεκριμένος ο κ. Καραμανλής, μίλησε με συγκεκριμένους αριθμούς, για συγκεκριμένους ανθρώπους. Είτε αγνοούσε, λοιπόν, το κανονιστικό πλαίσιο που διέπει τη χώρα μας είτε συνειδητά τους εξαπατούσε.

Και σήμερα φαίνεται ότι συνειδητά τους εξαπατούσαν γιατί, για παράδειγμα, στους συμβασιούχους του Πυροσβεστικού Σώματος ούτε και την αυξημένη μοριοποίηση της προϋπηρεσίας δεν δώσατε στο διαγωνισμό για την Πυροσβεστική. Είχατε τη δυνατότητα να τους βοηθήσετε να ενταχθούν. Και ήταν οι πιο χρήσιμοι, αν θέλετε, συμβασιούχοι, γιατί είναι εκπαιδευμένοι. Δεν το κάνατε. Συνειδητά, λοιπόν, δεν δίνετε λύσεις. Συνειδητά είπατε ψέματα πριν από τις εκλογές.

Μια δεύτερη συγκεκριμένη δέσμευση του Πρωθυπουργού είχε να κάνει με την πλασματική πενταετία των υπαλλήλων των Σωμάτων Ασφαλείας. Ας αφήσουμε εκείνο το περίφημο επίδομα επικίνδυνου επαγγέλματος. Εδώ σήμερα τους καλείτε να πληρώσουν οι ίδιοι τις εισφορές της πενταετίας. Δώρον άδωρον λοιπόν, είναι αυτή η πλασματική πενταετία!

Συγκεκριμένα, από τη Θεσσαλονίκη ο κ. Καραμανλής είπε: «Δεσμεύομαι για την απόδοση του επιδόματος επικινδυνότητας, για την αύξηση 140 ευρώ του βασικού μισθού και για τον χαρακτηρισμό και την απόδοση της πλασματικής πενταετίας». Πού είναι αυτά; Δεν ξέρατε την κατάσταση της οικονομίας; Μα, εσείς λέγατε: «Διώξτε το ΠΑΣΟΚ, να σώσουμε τη χώρα. Είναι κατεστραμμένη η οικονομία». Αυτό ήταν το επιχείρημα. Ανακαλύψατε μετά πάλι ότι είναι πιο μεγάλη η καταστροφή; Λέγατε ότι θα εξοικονομούσατε 10.000.000.000 ευρώ από τον περιορισμό της σπατάλης, της διαφθοράς. Σε δύο χρόνια η χώρα ανέβηκε το βαθμολογικό πίνακα κατακόρυφα όσον αφορά την αξιολόγηση από διεθνείς οργανισμούς, σε σχέση με τη διαφθορά στη χώρα. Άρα, λοιπόν, κι εκεί ψέματα λέγατε και συνειδητά πράττετε αυτό που πράττετε μετεκλογικά.

Όσον αφορά στο περίφημο θέμα των τρίτεκνων οικογενειών υπήρξε σαφέστατη εξαγγελία ότι όσοι έχουν τρία παιδιά θα εξοφωθούν, όσον αφορά τα δικαιώματα και τις παροχές, με τους πολύτεκνους. Τι τους λέτε σήμερα; Βρείτε και μια δεύτερη δουλειά κι εμείς σας καλύπτουμε, θα πάρετε δύο συντάξεις. Αυτό λέτε στις τρίτεκνες οικογένειες. Αυτή είναι δηλαδή η φιλική προς την οικογένεια πολιτική της νέας διακυβέρνησης;

Μόνο για το Σ.Δ.Ο.Ε. δεν έχετε σήμερα διάταξη. Γιατί και αυτό ήταν ένα από το τετράπτυχο της εξαπάτησης προεκλογικά. Θα το καταργούσατε και αυτό.

Αυτές οι τέσσερις δεσμεύσεις, που δημιούργησαν φρούδες ελπίδες σε πολύ κόσμο, έπαιξαν βασικό ρόλο για τη διαμόρφωση του εκλογικού αποτελέσματος. Ουσιαστικά εξαπατήσατε το εκλογικό σώμα. Σήμερα, κατά τον πιο χειροπιαστό τρόπο, αποδεικνύεται ότι άλλα εννοούσατε βεβαίως και ότι είστε σύμφωνοι με το δόγμα σας περί νεοφιλελεύθερης πολιτικής, περί πλήρους απελευθέρωσης της αγοράς και όλα τα υπόλοιπα. Δεν σας ενδιαφέρει η κοινωνική συνοχή και γι' αυτό δεν τη βοηθάτε.

Λέτε, λοιπόν, σήμερα για το επίδομα εξομάλυνσης στο συντάξιμο των μισθωτών του δημοσίου. Και βέβαια είναι υποκριτικό ότι αυτό αποτελεί κριτήριο της ευαισθησίας σας, γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι όλοι οι συνταξιούχοι πληρώνουν 30% παραπάνω τα φάρμακα σήμερα, μετά τη φαινή ιδέα της κατάργησης της λίστας των φαρμάκων, ότι για τη θέρμανση πληρώνουν πολύ παραπάνω απ' ό,τι πλήρωναν, αφού αυξήσατε τον ειδικό φόρο στα καύσιμα, συν επιπλέον την τιμή αγοράς, που

στην Ελλάδα όλο ανεβαίνει, άσχετα με το τι γίνεται με την τιμή του αργού. Εδώ όλα ανεβαίνουν.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού ή «επιτροπή της ευαισθησίας των κομπάρων» ποτέ δεν παρεμβαίνει στην αγορά για να ελέγξει τι γίνεται με τα καύσιμα. Αυξήσατε όλα τα είδη λαϊκής κατανάλωσης, τον Φ.Π.Α. που αφορά αυτά τα προϊόντα, τους ειδικούς φόρους στα ευρείας κατανάλωσης προϊόντα –τσιγάρα, καπνό– και βέβαια τα τιμολόγια των Δ.Ε.Κ.Ο. –Δ.Ε.Η, Ο.Τ.Ε– και παρ' όλα αυτά, ενώ βλέπετε ότι διακόσιες χιλιάδες συνταξιούχοι του Δημοσίου παίρνουν κάτω από 317 ευρώ, τους δίνετε 19 ευρώ με αυτό το επίδομα, ενώ σ' αυτούς που έχουν πάνω από 3.500 ευρώ σύνταξη δίνετε 90 ευρώ το μήνα. Είναι και αυτό ένα κριτήριο της ευαισθησίας και της σύγκλισης.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι είστε απόλυτα συνεπής στο δόγμα που λέει «εργασία υπό διωγμόν» και γενικώς στην τακτική που ακολουθείται και σε άλλες χώρες, που μπορεί να είναι και μητροπόλεις του καπιταλισμού, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Αλλά οι πολίτες κατάλαβαν ότι αποτελεί μεγάλη υποκρισία αυτή η ανησυχία περί της οικονομίας. Οι οικονομίες εξυπηρετούν τις κοινωνίες. Δεν θα εξυπηρετήσει η κοινωνία μια οικονομία, η οποία αποφέρει τεράστια κέρδη, αμύθητα κέρδη στο τραπεζικό σύστημα, στο σύστημα των μεταπρατών και να έρχεστε εσείς να τους τα χαρίζετε με δισεκατομμύρια εισφορών των εργαζομένων στο Ι.Κ.Α., όπως χαρίζετε πάλι με το μίνι-ασφαλιστικό τόσα δισεκατομμύρια αυτές τις μέρες και όπως χαρίζετε τόσα δισεκατομμύρια στις τράπεζες, που τις εντάξατε στο ΙΚΑ. Ποιος τα πληρώνει αυτά; Τα πληρώνουν οι άνθρωποι που δημιουργούν την κοινωνική απόκλιση, οι άνθρωποι που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Με τέτοιους όρους του άκρατου νεοφιλελευθερισμού, δεν μπορείτε να κάνετε κοινωνική πολιτική. Είστε όμηροι σ' αυτό το δόγμα. Είστε όμηροι στην ανακάλυψη της απογραφής, διότι βεβαίως το καλάνι των υποσχέσεων το είχατε γεμίσει, το είχατε υπερχερίσει και δεν μπορούσατε να δώσετε τίποτα, γιατί όλα αυτά που είπατε ήθελαν δέκα προϋπολογισμούς, γιατί όλα αυτά που είπατε έπρεπε να υλοποιηθούν σ' ένα φανταστικό χώρο κι όχι στην καθημερινότητα. Γιατί σαφώς είστε δέσμοι συγκεκριμένων οικονομικών συμφερόντων, τα οποία αμέσως τα εξυπηρετήσατε.

Τα πρώτα νομοσχέδια που φέρατε ήταν η νομιμοποίηση όλων των αμαρτωλών οικονομικών κύκλων που είχαν πλαστά και εικονικά τιμολόγια. Φροντίσατε να φέρετε στη χώρα όλο το «μαύρο χρήμα» από το εξωτερικό, στα πρώτα σας νομοσχέδια. Και βεβαίως, στη συνέχεια φροντίσατε να αλλοτριώσετε και να απαλλοτριώσετε κεκτημένα των εργαζομένων σε σχέση με τις σχέσεις εργασίας, με το οκτάωρο, με τις συνθήκες εργασίας. Σήμερα έρχεστε εδώ και μοιράζετε τα ψίχουλα στους φτωχούς Λαζάρους που είναι κάτω από το τραπέζι της πάμπλουτης, κυρίαρχης οικονομικής τάξης, την οποία στηρίζετε απόλυτα σήμερα.

Και όχι μόνον αυτό. Κάνετε και κάτι απρόκλητο αυτές τις μέρες. Χαρίζετε κι όλες τις εισφορές σ' όλο το εκδοτικό σύστημα της χώρας, κάνοντας μια νέα ρύθμιση χαρίζετε άπειρα δισεκατομμύρια δραχμές ή εκατομμύρια ευρώ, δεκάδες εκατομμύρια ευρώ, μειώνοντας κατακόρυφα τις εισφορές υπέρ των εργαζομένων από το εκδοτικό σύστημα της χώρας. Άρα, λοιπόν, δημιουργείτε το προεκλογικό κλίμα. Δίνετε πολλά σε λίγους, για να σας στηρίξουν ως ενδιάμεσοι. Διότι, άμεσα, με τον πόλη δεν μπορείτε να έχετε επικοινωνία. Μπορείτε όμως να δημιουργείτε τεχνητούς εκβιασμούς, μπορείτε να σύρετε και να παρασύρετε συμβασιούχους. Μπορεί να τους εξαπατήσατε προεκλογικά, αλλά δεν μπορείτε να κρύψετε την ιδεολογική σας φυσιογνωμία, δεν μπορείτε να κρύψετε με ποιους είσαστε. Φαίνεται καθαρά πλέον στο προσκήνιο κι είστε αναγκασμένοι και νομοθετικά αυτό να το κατοχυρώσετε.

Πολύ σύντομα δεν θα έχετε αυτή τη δυνατότητα της νομοθετικής πρωτοβουλίας σ' αυτό το Κοινοβούλιο, γιατί αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να εκφράζει τα πλατιά λαϊκά στρώματα και τα πλατιά συμφέροντα της χώρας, των πολιτών κάθε γεωγραφικής ενότητας, τα οποία δεν έχετε καταφέρει να τα εκφράσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Αντωνακόπουλε.

Ο λόγος έχει ο κ. Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι για τη Νέα Δημοκρατία ισχύουν όλες οι προεκλογικές της δεσμεύσεις και καλό είναι, όταν ασκούμε πολιτική, να μην υποθηκεύουμε το μέλλον, αρχή βέβαια την οποία δεν ακολούθησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ στα είκοσι και πλέον χρόνια που κυβέρνησε τη χώρα και γι' αυτό ακριβώς σήμερα, ζούμε ό,τι ζούμε.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 3, παράγραφος 8 του παρόντος νομοσχεδίου και να διατυπώσω κι εγώ κάποιες επιφυλάξεις σε ό,τι αφορά τους γενικούς γραμματείς κ.λπ. Καλό είναι να γίνονται ρυθμίσεις, καλό είναι να αποκαθίστανται αδικίες και όντως με το παρόν νομοσχέδιο παύουν πολλές αδικίες και λύνονται πολλά προβλήματα. Όμως, δεν πρέπει να δημιουργούνται ανισότητες και νομίζω ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δημιουργείται ανισότητα.

Εν πάση περιπτώσει, εάν ο αρμόδιος Υπουργός επιμένει να περάσει αυτό, καλό είναι να σκεφθούμε και ορισμένες άλλες περιπτώσεις που -ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας- αφορούν και κάποιους που θήτευσαν σ' αυτό το Κοινοβούλιο. Αναφέρομαι συγκεκριμένα στην περίπτωση Βουλευτή, ο οποίος άσκησε τα καθήκοντά του για τρεις ή τέσσερις χρόνια, έχασε τη ζωή του σε τροχαίο κατά την άσκηση κοινοβουλευτικών καθηκόντων, αλλά δυστυχώς η οικογένειά του δεν μπορεί να συνταξιοδοτηθεί, παρά το γεγονός ότι ο ίδιος είχε τετραετή προηγούμενη θητεία σε διοίκηση οργανισμού και συγκεκριμένα στον ΟΑΕΔ. Και αναφέρομαι στον αείμνηστο Αχιλλέα Μπουντουβή.

Οι επιφυλάξεις μου είναι αυτές. Και αν προχωρήσετε, θα ήθελα να λάβετε υπ' όψιν σας και τη συγκεκριμένη περίπτωση, για την οποία ειλικρινά δεν μου έχει ζητήσει κανείς ούτε η οικογένειά του, να μιλήσω, αλλά είναι μια περίπτωση που «βγάζει μάτι», όπως λέμε.

Επίσης, θα ήθελα, αφού έχω το λόγο, να τοποθετηθώ υπέρ της τροπολογίας που έχει καταθέσει η κ. Παπακώστα και αφορά τους αναπήρους, με αναπηρία πάνω από 67%. Εάν τυχόν δεν γίνει δεκτή στο παρόν νομοσχέδιο, έρχεται αντίστοιχη ρύθμιση -υπάρχει διάταξη- στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης που θα ακολουθήσει. Μάλιστα, στο άρθρο 61 παράγραφος 6 υπάρχει πανομοιότυπη αυτή η διάταξη. Καλό είναι να γίνει μια τροποποίηση σ' αυτό το νομοσχέδιο και να συμπεριλάβει και τους αναπήρους του δημοσίου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κοντογιάννη.

Ο κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χθες, μιλώντας επί της αρχής, δεν αναφέρθηκα καθόλου στα άρθρα, γιατί θεωρήσα ότι είναι ένα συνονθύλευμα διαφόρων διατάξεων, οι οποίες δημιουργήθηκαν εξ ανάγκης και έπρεπε να βρεθούν κάποιοι για να λύσουν τα ζητήματα αυτά. Έτσι, επί της αρχής τοποθετήθηκα γενικά.

Όμως, θέλω να τονίσω, γιατί ακούστηκε κατά κόρον μέσα σε αυτή την Αίθουσα, τη στάση των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταψήφισαν το νομοσχέδιο αυτό επί της αρχής, ένα νομοσχέδιο που δεν έχει αρχή, και ψήφισαν το άρθρο 1, καταψηφίζοντας όλα τα υπόλοιπα. Άρα, είναι λάθος αυτό το οποίο ακούγεται, δηλαδή ότι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψηφίζουν κάποια συγκεκριμένα άρθρα του νομοσχεδίου. Μόνο το άρθρο 1 ψηφίζουμε, για το οποίο δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά, παρ' όλο που στην τοποθέτησή μου επί της αρχής είπα ότι η επιδοματική πολιτική είναι άδικη.

Πήρα, όμως, το λόγο για να μιλήσω επί των τροπολογιών. Ξεκινώ από την τροπολογία για τους συμβασιούχους, για την οποία και πάλι δεν θα έπαιρνα το λόγο, εάν δεν είχα ακούσει όλα αυτά τα «σημεία και τέρατα» που ακούστηκαν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, γιατί έχω μια διαφορετική θεώρηση για το θέμα των συμβασιούχων. Θεωρώ ότι το κράτος είναι και αυτό

μια μεγάλη επιχείρηση. Όπως κάθε επιχείρηση έχει το μόνιμο στελεχιακό δυναμικό της, έχει τους αορίστου χρόνου, έχει τους ορισμένου χρόνου, έχει τους έκτακτους, έχει τους εποχιακούς, έχει τους ωρομίσθιους, έχει και τις out source συμβάσεις, δηλαδή τις συμβάσεις έργου, έτσι και το δημόσιο πρέπει να έχει αυτές τις λειτουργίες, πρέπει να έχει αυτό το προσωπικό. Δεν μπορούμε να στερήσουμε από την επιχείρηση που λέγεται δημόσιο ελληνικό κράτος το δικαίωμα αυτό.

Εδώ, όμως, υπάρχει μια παρανόηση, στην οποία πολιτικά όλοι κατά καιρούς έχουν παίξει, κυρίως όμως η σημερινή Κυβέρνηση. Παρ' όλο που γνωρίζει πολύ καλά, όπως και οι συμβασιούχοι, ότι οι συμβάσεις είναι ορισμένου χρόνου και λήγουν, ότι είναι ωρομίσθιοι και ότι λήγουν οι συμβάσεις τους, ότι είναι συμβάσεις έργου και λήγουν, πιστεύουν στη θεωρία του ουδέν μονιμότερον του προσωρινού και για κάποιους άλφα ή βήτα λόγους πιέζουν έτσι ή αλλιώς.

Όμως, αυτή εδώ η Βουλή ήρθε πριν από πέντε χρόνια και με τη συνταγματική διάταξη που έβαλε, είπε ότι η επανάληψη των συμβάσεων που θα είναι συγκεκριμένου χρόνου από εδώ και πέρα, δεν είναι προϋπόθεση για τη μονιμοποίηση. Όμως, και αυτό καταστρατηγήθηκε με την υπόσχεση του σημερινού Πρωθυπουργού για διακόσιες πενήντα χιλιάδες συμβασιούχους.

Εκ των υστέρων τι έγινε; Υπήρχε υπόσχεση για διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες. Εβδομήντα πέντε χιλιάδες έκαναν αίτηση, τριάντα τρεις χιλιάδες προσλήφθηκαν. Θα έλεγα ότι αυτό υποκρύπτει ότι στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει ο εξής δόλος: Όλες αυτές οι συμβάσεις ήταν συμβάσεις του Α.Σ.Ε.Π., διότι κανένας συμβασιούχος δεν είχε προσληφθεί απ' αυτούς που είναι στο δημόσιο, χωρίς να έχει περάσει απ' το Α.Σ.Ε.Π.. Κανένας, εκτός των συμβάσεων έργου, που ήταν απευθείας συμβάσεις.

Παράλληλα, η λύση της προϋπηρεσίας την οποία προτείνει σήμερα ο κ. Παυλόπουλος, είναι λύση την οποία είχε προτείνει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά την ψήφιση της διατάξεως επί Υπουργίας Σκανδαλίδη, δηλαδή από δω και πέρα όσοι θα κάνουν τα χαρτιά τους και έχουν προϋπηρεσία, θα λαμβάνεται η προϋπηρεσία με μοριοδότηση. Άρα, τι καινούργιο έρχεται σήμερα στο «Βασίλειο της Δανιμαρκίας»;

Όμως, με βάση αυτές τις υποσχέσεις, οι οποίες δεν τηρήθηκαν, συνεχίζεται ένας εμπαιγμός, συνεχίζεται μια ομηρία και συνεχίζονται τα κροκοδείλια δάκρυα. Μιλήσατε για τους χίλιους αγροφύλακες, που δεν είχε προσλάβει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διέλυσε την Αγροφυλακή. Εσείς, όμως, από τη στιγμή που ήρθατε στην Κυβέρνηση, θα ήταν έντιμο να προσλαμβάνατε τους χίλιους αγροφύλακες αμέσως. Τώρα τι θα κάνετε; Θα τους προσλάβετε στο τέλος της τριετίας, προ των εκλογών και θα υποσχεθείτε, βγάζοντας προκήρυξη για άλλους πέντε χιλιάδες αγροφύλακες, τους οποίους θα προσλάβετε. Πιθανόν να έχετε βγάλει και τους πίνακες για το ποιοι θα προσληφθούν και μάλιστα χωρίς μοριοδότηση. Αυτά είναι παιχνίδια, τα οποία ένα κράτος που θέλει να σέβεται τον εαυτό του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν πρέπει να τα κάνει.

Εάν θέλουμε να είμαστε έντιμοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σ' αυτή την Αίθουσα, πρέπει το κράτος επιτέλους να γίνει μικρό και ευέλικτο. Πρέπει να ξεκαθαρίσει τους οργανισμούς τους οποίους έχει, να ξεκαθαρίσει ποιες είναι οι μόνιμες θέσεις, όλες οι υπόλοιπες υπηρεσίες να προσφέρονται στο κράτος με διαφορετικό τρόπο και ο καθένας να ξέρει τι σύμβαση υπογράφει.

Αλλά για ποιο κράτος μιλάμε όταν έρχεται το ίδιο το κράτος και λείπει στην επόμενη τροπολογία με γενικό αριθμό 786 και ειδικό 174 ότι για να μην υπάρξει παραγραφή των προθεσμιών, όσες φορολογικές υποθέσεις λήγουν στις 31.12.2006 και 31.12.2007 τις παρατείνουμε μέχρι το 2008; Και το 2008 ξανά από την αρχή. Είναι αυτό κράτος έντιμο απέναντι στους πολίτες;

Έρχομαι στην τροπολογία που αναφέρεται στην Εκκλησία. Δεν διαφωνώ, αλλά επιτέλους πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και το αν η Εκκλησία άλλες φορές είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και άλλες φορές η λειτουργία της εκλαμβάνεται διαφορετικά. Τα ευρωπαϊκά δικαστήρια, όταν ετέθη το θέμα της

εκκλησιαστικής περιουσίας, εξέλαβαν ότι έχει διαφορετική λειτουργία. Γι' αυτό, το επιχείρημα που είχε το ελληνικό κράτος ως προς το νόμο τότε που ψηφίστηκε για την εκκλησιαστική περιουσία, δεν έγινε αποδεκτό από τα ευρωπαϊκά δικαστήρια.

Ερχόμαστε τώρα και τι κάνουμε; Λέμε όσον αφορά στην Εκκλησία, ότι δικαίωμα έχουν τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, να το έχει και η ίδια. Δεν έχω καμία αντίρρηση, αλλά όχι μια φορά έτσι και μια φορά αλλιώς. Πρέπει να είναι ξεκάθαρα τα πράγματα και όχι όπως μας συμφέρει. Εδώ είναι η ένστασή μου. Και αυτή η τροπολογία δεν είναι τόσο απλή. Πίσω απ' αυτή την τροπολογία υπάρχει δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού μέσα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Δηλαδή το κράτος δεν μπορεί να φέρει σε πέρας με δικά του λεφτά αυτά που πρέπει να κάνει και πρέπει να συμπράξει; Να συμπράξει, αλλά ή θα είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και θα υπάγεται σ' αυτά που υπάγονται τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή όχι.

Ερχομαι στην τελευταία τροπολογία που έχει να κάνει με τις τράπεζες. Ξέρετε τι γίνεται εδώ; Γιατί πολλοί συνάδελφοι πιθανόν να μην το έχουν καταλάβει. Τι πιο ωραίο να ακούγεται στο λαό ότι θα φορολογήσουμε τα αποθεματικά των τραπεζών με 10% και 15% κατά περίπτωση. Άρα, έρχεται αυτή η Κυβέρνηση και τα φορολόγητα αποθεματικά των τραπεζών, δικαίως, τα φορολογεί. Ε, δεν είναι έτσι. Ποια είναι η ουσία του πράγματος; Ακούστε ποια είναι. Ότι φορολογείται από τις τράπεζες, φορολογείται με 29%. Από εκεί και πέρα, αυτό που φορολογείται με 29% μπορούσε να διανεμηθεί. Ότι πήγαινε στα φορολόγητα αποθεματικά, δεν θα διανεμέτο. Τώρα με το 15% που βάζετε δίνετε το δικαίωμα σε αυτά τα φορολόγητα αποθεματικά που θα φορολογηθούν, να διανεμηθούν κατόπιν, αλλά με 15% και όχι με 29%. Ποιος κερδίζει; Οι τράπεζες. Δωράκι προς τις τράπεζες είναι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Σγουριδίη.

Ο Υφυπουργός κ. Μπέζας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος Υφυπουργός κ. Δούκας μου μίλησε προηγουμένως επί της αρχής, είπε ότι πράγματι αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι ένα νομοσχέδιο τομή. Είναι όμως σημαντικό νομοσχέδιο, με την έννοια ότι προσπαθεί να βάλει σε τάξη εκκρεμότητες, οι οποίες οφείλονται στο πλήθος και στην πολυπλοκότητα των συνταξιοδοτικών διατάξεων, που κληρονομήσαμε από το παρελθόν. Νομίζω ότι είναι ιδιαίτερα θετικό το γεγονός ότι πολλοί συνάδελφοι και από την αντιπολίτευση, παρ' ότι δεν ψηφίζουν το νομοσχέδιο, έχουν επικροτήσει ορισμένες από τις διατάξεις που εισάγονται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Δεν υπάρχουν χαρακτηριστικές ρυθμίσεις, δεν υπάρχουν φωτογραφικές διατάξεις και πρέπει να γνωρίζετε ότι όλες οι διατάξεις που αναφέρονται σε συνταξιοδοτικά θέματα, είναι διατάξεις που έχουν περάσει και μέσα από τον ενδελεχή έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Θα αναφερθώ σε ορισμένα από τα ζητήματα που έθιξαν οι συνάδελφοι.

Ερχομαι στο άρθρο 4 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 18 που αναφέρεται σε επανελθόντες στρατιωτικούς. Να διευκρινίσουμε ότι υπάρχουν στρατιωτικοί, οι οποίοι τιμωρήθηκαν και αποστρατεύτηκαν λόγω πειθαρχικών παραπτώματων και επανήλθαν στην ενεργό υπηρεσία μετά από συγκεκριμένες δικαστικές αποφάσεις. Δεν αναγνωρίζονταν ο εκτός υπηρεσίας χρόνος, με αποτέλεσμα να παραμένουν σε πολύ μεγάλη ηλικία στην υπηρεσία, πράγμα το οποίο δεν αρμόζει, δεν μπορεί να γίνεται για στρατιωτικούς. Τώρα δίδεται η δυνατότητα να συνταξιοδοτηθούν με δεκαπέντε έτη και με συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας. Εάν η επαναφορά στην υπηρεσία γίνεται σωστά ή όχι, αυτό είναι θέμα που προκύπτει από τις δικαστικές αποφάσεις και επιπλέον είναι θέμα που ελέγχεται ως προς τη νομιμότητα, από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, δηλαδή από το συγκεκριμένο συνταξιοδοτικό όργανο.

Ερχομαι στο θέμα του άρθρου 4 και της παραγράφου 7 που

αναφέρεται στους αναπληρωτές γενικούς διευθυντές. Πρέπει να υπενθυμίσω ότι επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυξήθηκε το ποσοστό των συντάξεων των αναπληρωτών γενικών διευθυντών στο 85% του μισθού του γενικού διευθυντή. Τι κάνουμε εμείς; Εμείς πάμε αυτές τις συντάξεις στο 93% των μηνιαίων συντάξεων των αποδοχών του βαθμού του γενικού διευθυντή. Γιατί το κάνουμε αυτό; Το κάνουμε γιατί πολύ απλά υπάρχει συγκεκριμένη γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που λέει ότι δεν πρέπει να παίρνουν σύνταξη μικρότερη από το 93% του γενικού διευθυντού, δηλαδή όση είναι και η διαφορά αποδοχών των τότε γενικών διευθυντών με τους αναπληρωτές γενικούς διευθυντές.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο ζητάει να ισχύσει και στις συντάξεις των αναπληρωτών γενικών διευθυντών η ίδια ακριβώς αναλογία που υπήρχε και στους μισθούς, αναλογία μεταξύ των μισθών των τότε γενικών διευθυντών και των αναπληρωτών γενικών διευθυντών. Αυτό υλοποιούμε με βάση τη γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Στο άρθρο 3 και στην παράγραφο 5 πολλοί συνάδελφοι μίλησαν για το θέμα των συντάξεων των γενικών διευθυντών. Εγώ θέλω να διευκρινίσω ότι σήμερα, με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, δηλαδή το άρθρο 9 του π.δ. 611/2000 η σύνταξη κανονίζεται βάσει του βασικού μισθού που λαμβάνει ο υπάλληλος κατά το χρόνο εξόδου του από την υπηρεσία. Αυτό ισχύει για όλους τους δημοσίου υπαλλήλους, ισχύει και για τους γενικούς διευθυντές. Όσοι είναι ασφαλισμένοι από 1.1.1993 και μετά θα πάρουν σύνταξη βάσει αποδοχών της τελευταίας πενταετίας. Αυτό ισχύει πάλι για όλους τους δημοσίου υπαλλήλους, ισχύει και για τους γενικούς διευθυντές. Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν αντιλαμβάνομαι την κριτική η οποία γίνεται.

Νομίζω επίσης ότι ειδικά για το θέμα των γενικών διευθυντών δεν μπορείτε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση να μας δίνετε μαθήματα πολιτικής χρησιμομέλειας για τα θέματα των γενικών διευθυντών και για τα θέματα γενικότερης της δημόσιας διοίκησης. Έχουμε βιώσει στο παρελθόν τις πρακτικές τις οποίες ακολουθήσατε και εκείνο το οποίο εμείς κάνουμε σε όλα τα Υπουργεία και στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών -έχουμε δώσει δείγματα γραφής- είναι ότι ακολουθούμε το δρόμο της αξιοκρατίας και της χρησιμοποίησης όλων των ικανών στελεχών, των στελεχών που μπορούν να προσφέρουν στη δημόσια διοίκηση.

Για το ζήτημα της πλασματικής πενταετίας των ένστολων, θα διαβάσω ένα απόσπασμα από τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Βουλής στις 5 Οκτωβρίου 2005. Είναι απόσπασμα από την τοποθέτηση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφη. Λέει ο κ. Αλογοσκούφης: «Η διάταξη την οποία δεσμεύομαι ότι θα φέρω στο πρώτο νομοσχέδιο, μόλις περάσει από το Ελεγκτικό Συνέδριο, είναι η εξής: Ο υπολογισμός στο διπλάσιο του χρόνου υπηρεσίας που προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων -αναφέρει τα σχετικά άρθρα- ισχύει και για υπηρεσία που έχει παρασχεθεί ή παρέχεται από 1η Ιανουαρίου του 1993 και μετά. Αυτή τη διάταξη αναφέρει ο Υπουργός, θα μπορούσαμε να την ψηφίσουμε αν δεν υπάρχει η υποχρέωση να έχει εγκριθεί πρώτα από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Θα περάσει από το Ελεγκτικό Συνέδριο και σε επόμενη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης θα κατατεθεί για να ψηφιστεί».

Αυτό το οποίο μπορώ να πω εγώ είναι ότι η διάταξη αυτή την οποία ανέφερε τότε ο Υπουργός, είναι η συγκεκριμένη διάταξη που περιέχεται στο νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, αυτό δηλαδή που τότε υποσχέθηκε η Κυβέρνηση ότι θα κάνει, είναι αυτό το οποίο κάνει σήμερα με την ψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Η διάταξη είναι ακριβώς η ίδια με αυτήν την οποία ανέφερε τότε ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών.

Σε σχέση με την προποσίτι για τις προγραμματικές συμβάσεις της Εκκλησίας, να διευκρινίσω ότι με τη ρύθμιση αυτή επαναλαμβάνονται για την Εκκλησία της Ελλάδος ό,τι ακριβώς ισχύει και για τους φορείς της αυτοδιοίκησης, δηλαδή για τη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και για τις αυτοδιοικήσεις του πρώτου βαθμού.

Και αυτοί έχουν το δικαίωμα να κάνουν προγραμματικές συμβάσεις. Το ίδιο καθεστώς δηλαδή που υπάρχει με αυτούς τους

φορείς της αυτοδιοίκησης επεκτείνεται και στην Εκκλησία της Ελλάδος. Να διευκρινίσω επίσης ότι τα οικονομικά στοιχεία και η διαχείριση ελέγχονται τόσο από τις υπηρεσίες του Υπουργείου μας, δηλαδή από την Οικονομική Επιθεώρηση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, όσο και από τα όργανα που γενικά ελέγχουν τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έρχομαι τώρα στις δυο τροπολογίες, στην τροπολογία για την αυτοτελή φορολόγηση του αποθεματικού των τραπεζών και για την παράταση του χρόνου παραγραφής. Δεν χαρίζουμε τίποτε απολύτως στις τράπεζες και σας καλώ να μην προσπαθείτε να παραπλανήσετε τους πολίτες με επιχειρήματα τα οποία δεν ευσταθούν, διότι αυτό το οποίο συμβαίνει με αυτήν εδώ τη διάταξη είναι ακριβώς το αντίθετο: Όχι μόνο δεν χαρίζουμε τίποτε στις τράπεζες, αλλά θα έλεγα «επιβαρύνουμε» –σε εισαγωγικά- τις τράπεζες.

Τα αποθεματικά αυτά είχαν σχηματιστεί από κέρδη, τα οποία είχαν απαλλαγεί από τη φορολογία. Έχουμε αφορολόγητα κέρδη από τίτλους του ελληνικού δημοσίου, από τόκους καταθέσεων ή από κέρδη, τα οποία είχαν φορολογηθεί αυτοτελώς με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης για το νομικό πρόσωπο, αλλά δεν υπήρχε φορολογική υποχρέωση για τους μετόχους. Υπήρχε, λοιπόν, ένα ευνοϊκό καθεστώς μη φορολόγησης αυτών των κερδών και με αυτόν τον τρόπο είχαν σχηματιστεί τα συγκεκριμένα αποθεματικά. Αυτό το ευνοϊκό καθεστώς της μη φορολόγησης αυτών των κερδών είχε δημιουργηθεί από διατάξεις, τις οποίες είχε φέρει η δική σας Κυβέρνηση και αναφέρομαι σε εσάς, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Εμείς, λοιπόν, τι κάνουμε; Ερχόμαστε και κάνουμε άρση αυτής της στρέβλωσης, διότι τα αποθεματικά αυτά ήταν αφορολόγητα και πρέπει να φορολογηθούν, αλλά το κάνουμε επίσης και για λόγους εξυγίανσης των ισολογισμών αυτών των επιχειρήσεων, διότι τα διεθνή λογιστικά πρότυπα δεν ευνοούν την εμφάνιση τέτοιων αποθεματικών. Ερχόμαστε, λοιπόν, αυτά τα αποθεματικά και τα φορολογούμε, δίνουμε τη δυνατότητα να τα διανείμουν ή να τα κεφαλαιοποιήσουν, με φορολόγηση όμως, πράγμα το οποίο δεν είχατε κάνει εσείς. Δεν είναι μία χαρακτηριστική ρύθμιση, είναι μία δίκαιη ρύθμιση της Κυβέρνησης και είναι δίκαιη, γιατί στη μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε για εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, μια προσπάθεια που γίνεται στην κατεύθυνση βέβαια της ήπιας προσαρμογής, πρέπει να συμμετέχουν όλοι, πρέπει να συνεισφέρουν όλοι. Και πρέπει να συνεισφέρουν όλοι, ανάλογα με τις δυνατότητες που έχουν και οπωσδήποτε πρέπει να συνεισφέρουν οι τράπεζες, διότι έχουν δυνατότητες. Οι επιχειρήσεις μας πρέπει να αντιληφθούν ότι πρέπει να συγκλίνουμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι μόνο ως προς τα δικαιώματα, αλλά και ως προς τις υποχρεώσεις και υποχρέωση της χώρας είναι να εξυγιάνει τα δημόσια οικονομικά της.

Επειδή μίλησε ο κ. Σγουριδής πριν για έντιμο κράτος, αναφερόμενος στην τροπολογία για την παράταση της παραγραφής, θα ήθελα να απαντήσω ότι το έντιμο κράτος υπάρχει και είναι πολύ πιο έντιμο από το δικό σας κράτος, διότι με το ν. 3091/2002 για όλα τα οικονομικά έτη από το 1993 ως το 1998 που είναι νόμος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. δόθηκε παράταση της παραγραφής μέχρι 31/12/2003 και με το ν. 2892/2001 για τη χρήση του 1999 παρτάθηκε η παραγραφή μέχρι 31/12/2002. Είναι επομένως ένα καθεστώς, το οποίο έχει εφαρμοστεί και στο παρελθόν. Έχουμε δώσει έμφαση και κατευθύνσεις στους ελεγκτικούς μας μηχανισμούς για προληπτικούς και προσωρινούς ελέγχους και με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα να γίνουν αυτοί οι προληπτικοί και προσωρινοί έλεγχοι.

Ολοκληρώνω κάνοντας μια αναφορά στον Προϋπολογισμό. Χθες κατετέθη ο Προϋπολογισμός του 2007. Πρέπει να πω ότι έχουμε κάνει πραγματικά έναν οικονομικό άθλο στην προσπάθεια της δημοσιονομικής εξυγίανσης. Μειώσαμε το έλλειμμα από το 7,8% του Α.Ε.Π. –τόσο δείχνουν τα τελευταία στοιχεία της «EUROSTAT», στοιχεία τα οποία η «EUROSTAT» έβαλε τη σφραγίδα της στη δημοσιονομική απογραφή- στο 2,6%. Θα πετύχουμε αυτήν τη μείωση του ελλείμματος, για πρώτη φορά

κάτω από τα 3% από την είσοδο της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, χωρίς αναταράξεις και εφαρμόζοντας, ακολουθώντας μία συνετή πολιτική ήπιας προσαρμογής.

Επειδή ακούστηκε από τους συναδέλφους για υπέρμετρη φορολογική επιβάρυνση που προκύπτει από τον Προϋπολογισμό ο οποίος κατατέθηκε, θέλω να υπενθυμίσω πως απ' ό,τι φαίνεται από την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού θα παραμείνουν για το 2007 περίπου σταθερά σαν ποσοστό του Εθνικού Εισοδήματος, ως ποσοστό του Α.Ε.Π.. Δεν υπάρχει επομένως φορολογική επιβάρυνση των πολιτών. Η αύξηση των φορολογικών εσόδων κινείται στα πλαίσια της ονομαστικής αύξησης του Α.Ε.Π.. Αυξάνονται τα φορολογικά έσοδα, διότι αυξάνεται το Α.Ε.Π., αυξάνονται τα εισοδήματα και επιπλέον έχουμε επιτυχία στο μεγάλο αγώνα που κάνουμε για την πάταξη της φοροδιαφυγής. Κρατάμε τα φορολογικά έσοδα σταθερά σαν ποσοστό του Α.Ε.Π. τα τελευταία τρία χρόνια και αυτό το πετυχαίνουμε με τη μείωση των συντελεστών φορολογίας στα εισοδήματα των επιχειρήσεων, με την επικείμενη ελάφρυνση της φορολογίας των φυσικών προσώπων, με τη σταδιακή δηλαδή μείωση από το 2007 των φορολογικών συντελεστών, με την αύξηση του αφορολόγητου ποσού και με τη διέγερση του εισοδηματικού κλίμακίου του κεντρικού φορολογικού συντελεστή.

Έχουμε κάνει μία μεγάλη προσπάθεια τα προηγούμενα χρόνια. Κτίζουμε με τον Προϋπολογισμό του 2007 πάνω σε όσα πετύχαμε τα προηγούμενα χρόνια. Συνεχίζουμε και με αυτόν τον Προϋπολογισμό αταλάντευτα την πορεία μας και αυτή η πορεία είναι μια πορεία δημοσιονομικής εξυγίανσης της οικονομίας, ενίσχυσης και διασφάλισης της κοινωνικής συνοχής και ταυτόχρονα διασφάλισης της περιφερειακής σύγκλισης.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με τις τροπολογίες θέλω να αναφέρω ότι η Κυβέρνηση δεν δέχεται καμία τροπολογία απ' αυτές που έχουν κατατεθεί από τους συναδέλφους. Για το θέμα των συμβασιούχων έχει τοποθετηθεί η Κυβέρνηση μέσω του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. πρέπει να σταματήσει την πολιτική της υποκρισίας, διότι όλοι γνωρίζουν -και οι συμβασιούχοι οι οποίοι μονιμοποιήθηκαν και αυτοί οι οποίοι δεν μονιμοποιήθηκαν και αντιδρούν- ότι στην προσπάθειά σας να οικοδομήσετε το κοινοτικό σας κράτος δημιουργήσατε το πρόβλημα και κρατήσατε όλα αυτά τα χρόνια χιλιάδες ανθρώπους σε πολιτική ομηρία.

Για τις άλλες τροπολογίες που έχουν κατατεθεί από τους συναδέλφους και αναφέρονται σε διατάξεις συνταξιοδοτικές, είναι γνωστό ότι κάθε συνταξιοδοτική διάταξη θα πρέπει να συνοδεύεται από γνωμάτευση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Θα συζητηθούν αυτές οι διατάξεις και θα εξεταστούν σε επικείμενη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αφού πρώτα τεθούν υπ' όψιν και του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Μακρυπιδής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας παρακαλέσω για κάτι. Η τροπολογία που κατέθεσε χθες ο αρμόδιος Υπουργός είναι σαν συνέχεια της ανάκλησης, που έγινε, μιας διάταξης στον κορμό του νομοσχεδίου, που περιλάμβανε τους Βουλευτές που έχουν ειδικά προβλήματα υγείας και είναι άτομα με ειδικές ανάγκες. Νομίζω ότι γι' αυτή τη συγκεκριμένη διάταξη που επαναφέρατε, κύριε Υπουργέ, η ακριβής διατύπωση θα πρέπει να γίνει με συνεννόηση και των κομμάτων κατά την ψήφιση του νομοσχεδίου στο σύνολό του. Να γίνει, λοιπόν, σε συνεργασία με τα κόμματα, η ακριβής διατύπωση, κατά τη συζήτηση και ψήφιση στο σύνολο. Το ένα είναι αυτό.

Θα ήθελα, σ' ένα θέμα που αναφέρθηκε ο κ. Υπουργός και που έχει να κάνει με τους απόστρατους στρατιωτικούς να πω το εξής. Κύριε Υπουργέ, όσον αφορά στη διάταξη για τους στρατιωτικούς που αποτάχθηκαν από το Σώμα και βρέθηκαν εκτός για πάρα πολλά χρόνια, ενδεχομένως κέρδισαν στα δικαστήρια τη δυνατότητα να επανέλθουν στο Σώμα, τους δίνετε εσείς τη

δυνατότητα, όχι απλώς να συμπληρώσουν τα δεκαπέντε χρόνια για να συνταξιοδοτηθούν, αλλά το σύνολο των χρόνων που βρέθηκαν εκτός υπηρεσίας με καταβολή εισφορών να τα αναγνωρίσουν ως συντάξιμα. Άρα, δεν λέμε ότι δίνετε τη δυνατότητα απόκτησης σύνταξης, αλλά προκλητικά το σύνολο των χρόνων που βρέθηκαν εκτός να είναι συντάξιμα. Εκεί είναι και η ένστασή μας και η διαφωνία μας.

Η δεύτερη ένσταση έχει να κάνει με τα θέματα των γενικών διευθυντών. Επειδή, κύριε Πρόεδρε, ακούστηκαν πολλές απόψεις και μάλιστα υπήρξε, κατά τη γνώμη μου, και μια προσπάθεια διαστρέβλωσης απόψεων από τη μεριά Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με το ποια είναι η θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την επαναλαμβάνω.

Η θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι για τους γενικούς διευθυντές στο άρθρο 4, που με παρέμβαση νομοθετική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας καθαιρέθηκαν από τη θέση του γενικού διευθυντή που ασκούσε καθήκοντα για χρόνια. Αυτοί να έχουν τη δυνατότητα να συνταξιοδοτηθούν ως γενικοί διευθυντές. Διαφωνούμε ριζικά να υπάρχει η δυνατότητα σε γενικούς διευθυντές που άσκησαν καθήκοντα για δύο, τρεις, τέσσερις μήνες, να συνταξιοδοτηθούν με το βαθμό του γενικού διευθυντή.

Με τροπολογία που είναι ενσωματωμένη στο άρθρο 7, στην παράγραφο 3 αναφέρεται κάτι, που είναι προκλητικό για το ελληνικό Κοινοβούλιο. Δεν θεωρείται ασυμβίβαστη προς την ιδιότητα του δικηγόρου η άσκηση του έργου προέδρου, διευθυντή και γραμματέα κέντρου και η επ' αμοιβή παροχή επιστημονικών υπηρεσιών προς το κέντρο. Δηλαδή δίνετε την δυνατότητα σε κάποιον να είναι πρόεδρος στο κέντρο -το γνωστό κέντρο της Θεσσαλονίκης- αλλά οι επιστημονικές υπηρεσίες του να είναι επ' αμοιβή. Φθάνουμε σε μια πρόκληση. Δεν ξέρω αν έχετε συνειδητοποιήσει αυτό το μεγάλο λάθος με τη συγκεκριμένη διάταξη.

Έρχομαι στις δύο τροπολογίες. Η μία αναφέρεται στην αυτοτελή φορολόγηση των αποθεματικών. Άκουσα τον κύριο Υπουργό να λέει ότι προβαίνει σε φορολόγηση των τραπεζών. Δεν μας εκπλήσσει το ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει κάνει το μαύρο, άσπρο. Οι λέξεις έχουν χάσει τη σημασία τους. Η φορολόγηση των αποθεματικών, αν πήγαινε στο εισόδημα θα ήταν της τάξεως του 30% και τώρα φορολογούνται με 10% και 15%. Αυτό σημαίνει ότι για πάνω από 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ δεν φορολογούνται οι τράπεζες. Και θα εισπράξετε 220.000.000, ενώ θα μπορούσατε να εισπράξετε 500.000.000. Αυτό δεν επιβεβαιώνεται μόνον από αυτήν τη ρύθμιση, αλλά είναι το προμήνυμα γιατί έρχεται να καλύψει ανάγκες του Προϋπολογισμού. Γι' αυτό και υπάρχουν ασφυκτικές ημερομηνίες για να εισπραχθούν μέσα σ' ένα μήνα τα 220.000.000. Το δέχονται και οι τράπεζες γιατί γλυτώνουν άλλα τόσα.

Αυτό το έγκλημα είναι διαρκές από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί με τις εξαγγελίες και με την κατάθεση του Προϋπολογισμού και με το φορολογικό νομοσχέδιο που θα ακολουθήσει φορολογούνται τα αποθεματικά με 6% και με 12%, ανάλογα αν είναι εισηγμένες ή όχι στο Χρηματιστήριο. Άρα, βλέπουμε προκλητική αντιμετώπιση όσον αφορά τη φορολόγηση των αποθεματικών των μεγάλων επιχειρήσεων έναντι του τρόπου φορολόγησης των αδύνατων κοινωνικών στρωμάτων. Αυτά είναι απάντηση στα όσα είπατε για τον Προϋπολογισμό σας, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Κροκεών Λακωνίας.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Μακρυπίδης έκανε μια πρόταση. Θέλω να την θέσω υπ' όψη και του κυρίου Υπουργού, για να υπάρξει μια επιφύλαξη ως προς τη διατύπωση του άρθρου 4 παράγραφος 20, ώστε αν χρειαστεί να υπάρξει κάποια επαναδιατύπωση να έχει την ευχέρεια να την προτείνει η Κυβέρνηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Διαφωνώ με την πρόταση.

Να ειπωθεί μέσα στη Βουλή ποιος θέλει να την αλλάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Καίσερλη, εδώ δεν μιλάμε επί της ουσίας της προτάσεως. Λέμε, αν η Βουλή εξουσιοδοτήσει την Κυβέρνηση, να μπορεί να επαναδιατυπώσει, αν χρειαστεί, τη ρήτρα του άρθρου 4, παράγραφος 20 στο σύνολο του νομοσχεδίου. Αυτό ζητάει η Βουλή.

Η κ. Παντελάκη έχει το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα ξαναπάρω το λόγο. Θα αναφερθώ σε αυτό το ζήτημα και σ' ένα ακόμα ζήτημα για να απαντήσει, αν μπορεί, ο κύριος Υπουργός, πριν το κλείσιμο της συζήτησης.

Για την πρόταση που έγινε να το αφήσουμε ανοιχτό για την επαναδιατύπωση, εγώ θα ήθελα να πω το εξής. Μιλάμε για το άρθρο 4, παράγραφος 20, που έχει να κάνει με τη σύνταξη αναπληρίας σε Βουλευτή. Ισχύει η τοποθέτηση που έχω κάνει στη συζήτηση επί της αρχής και στη συζήτηση επί των άρθρων, που ζήτησα να αποσυρθεί εντελώς από άποψη ουσίας και να αντιμετωπισθεί συνολικότερα το ζήτημα των αναπληρών. Ισχύουν, έτσι όπως τα έβαλα, για να μην επανέλθω, λόγω και της συζήτησης που έγινε στο Σώμα, που νομίζω ότι δεν ήταν καλή. Εκπέμπει άσχημα μηνύματα.

Συμφωνώ, όμως, στην πρόταση -δεν έχω αντίρρηση- να υπάρχει επαναδιατύπωση. Αλλά από την άποψη της ουσίας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Πιθανή. Μπορεί να μη το αλλάξει ο Υπουργός.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Είτε το αλλάξει, είτε δεν το αλλάξει, η ουσία είναι ότι επιμένει η Κυβέρνηση να υπάρξει σύνταξη στα δύο χρόνια του Βουλευτή με αναπληρία. Εγώ σ' αυτό είπα να αποσυρθεί. Σ' αυτό δεν αλλάζω άποψη. Αυτό που έχουμε πει ισχύει.

Κύριε Υπουργέ, για να μην ξαναπάρω το λόγο, επειδή ούτως ή άλλως είμαστε στο τέλος, υπάρχει θέμα με την πενταετία. Είπατε ότι είναι πλασματική. Αν θέλετε εσείς να τη λέτε πλασματική και ότι τους το κάνετε δώρο, έχει καλώς. Αλλά δεν είναι έτσι. Εγώ ξέρω πολύ καλά τι είπε ο Υπουργός, ο κ. Αλογοσκούφης εκείνη την ημέρα. Λέτε ότι είναι συνεπής σ' αυτό που είπε τότε. Αυτό που είπε τότε είναι ότι θα υπάρχει, τελικώς, κατηγοριοποίηση προ του 1993 και μετά το 1993. Τουλάχιστον πείτε κάτι πολύ συγκεκριμένο, αυτό που ζητούν και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που απευθύνθηκαν σ' όλα τα κόμματα και σε σας, να φαίνεται ρητώς ότι δεν θα υπάρξει πληρωμή των ασφαλιστικών εισφορών. Αλλιώς είναι δώρο άδωρο, είναι άλλο πράγμα. Αλλά είναι εργασία που την έχουν δουλέψει και τους ζητάτε τώρα να την πληρώσουν.

Αυτό είναι το θέμα, αυτό κάνει η Κυβέρνηση. Άρα δεν είναι συνεπής, τουλάχιστον, σ' αυτό που ζητάει ο κόσμος. Δεν μπορούμε εμείς να εξετάζουμε κάθε φορά τι λέει η Κυβέρνηση, γιατί μπορεί να αλλάζει πράγματα και υποσχέσεις. Εμείς κάνουμε πρόταση για το τι πρέπει να γίνει.

Θα ήθελα, σας παρακαλώ πολύ, να μου πείτε για την περίπτωση με τους ναρκωτικούς τι θα γίνει. Δεν αφήσατε ούτε ένα ανοιχτό ζήτημα για να το δείτε εν ευθέτω χρόνω, όσο το δυνατόν πιο σύντομα. Είναι αυτή η αδικία που είχε γίνει και η εξαίρεση, όπου μαζί με τους στρατιωτικούς βάλατε τα Σώματα Ασφαλείας και αφήσατε τους ναρκωτικούς. Νομίζω ότι πρέπει να τοποθετηθείτε. Έχει γίνει πολλή συζήτηση γι' αυτό. Είκοσι άτομα είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Παντελάκη.

Ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση έχει ολοκληρωθεί και ήθελα να καταθέσω δύο σκέψεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Να σας δώσω κανονικά χρόνο, κύριε Κακλαμάνη; Να σας δώσω δέκα λεπτά;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Λιγότερο, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να καταθέσω δύο σκέψεις, οι οποίες ίσως να είναι χρήσιμες. Αυτό το νομοσχέδιο συζητήθηκε επί ημέρες στη Διαικκή Επιτροπή και διαθέσαμε και δύο ημέρες στην Ολομέλεια. Από ότι διαπιστώνω καμία ουσιαστική αλλαγή από το αρχι-

κό σχέδιο νόμου δεν έγινε ούτε στην επιτροπή, ούτε στην Ολομέλεια.

Και διερρωτώμαι -και πρέπει να διερρωτηθεί και ο Υπουργός, ο οποίος είναι και αυτός ένας κοινοβουλευτικός- για άλλη μία φορά -και ισχύει αυτό διαχρονικά, δεν το λέω μόνο για την περίπτωση αυτή- ποιος είναι ο ρόλος της Βουλής; Και αν, τελικά, ο ρόλος της Βουλής είναι από πλευράς αποτελεσματικότητας ένα τεράστιο μηδενικό, γιατί διαμαρτυρόμαστε;

Ιδού, γιατί δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε και εκείνους που με κακοπιστία και με διάθεση, όχι να ενισχυθεί το κύρος του Κοινοβουλίου, αλλά ενδεχομένως με διάθεση περαιτέρω απαξίωσής του, βάλλουν με πολλούς τρόπους και αξιοποιούν όποιες αδυναμίες και όποιες αναποτελεσματικότητές μας. Και φυσικά, αν και πολλές φορές ομιλούν εν ονόματι του λαού, του απλού πολίτη, ξέρουμε πολύ καλά ότι όσον αφορά την απαξίωση του Κοινοβουλίου, την απαξίωση δηλαδή των εκπροσώπων του λαού, ότι ο λαός αν μπορούσε και ήταν σωστά ενημερωμένος αντικειμενικά και με ίσους όρους, θα μπορούσε να τους ελέγχει, ώστε να τους ανακαλεί ή να μην τους ξαναστέλνει στο Κοινοβούλιο. Επαναλαμβάνω, δεν ενισχύει και δεν είναι προς το συμφέρον του λαού, αλλά ενισχύει και είναι προς το συμφέρον εκείνων που θέλουν, ακόμη και αν δεν είναι η Κυβέρνηση της χώρας, να υποτάσσεται η Κυβέρνηση αυτή τελικά στα δικά τους συμφέροντα. Και αυτό, επίσης διαχρονικά εγώ το έχω διαπιστώσει, τριάντα δύο χρόνια που είμαι σ' αυτήν την Αίθουσα, ότι εάν περάσουν μερικοί μήνες -το λέω μονίμως αυτό- από τις εκλογές που μια κυβέρνηση είναι πανίσχυρη, από κει και πέρα, εξαρτάται από το σθένος, από την τόλμη, από την κοινοβουλευτική δύναμη που διαθέτει και από διάφορα γεγονότα -πολλές φορές και τυχαία- αν θα εμμένει σε ό,τι ή για ό,τι ο λαός της έδωσε την εξουσία, ή θα συμβιβάζεται και πολλές φορές, αν όχι συνολικά η Κυβέρνηση, κάποιοι ασκούντες σε οποιοδήποτε επίπεδο εξουσία, να συναλλάσσονται μ' αυτά τα συμφέροντα.

Είναι, λοιπόν, μέγιστο λάθος. Και αυτό ξεκίνησε από τη λογική τη δημοσιονομική, να μην έρχονται τροπολογίες από Βουλευτές και αν έρχονται, να μην ψηφίζονται, διότι τάχα θα ανατραπεί ο προϋπολογισμός. Είναι μέγιστο λάθος! Η Κυβέρνηση, ο αρμόδιος Υπουργός είναι σε θέση κάθε φορά να κρίνει, εάν δεχόμενος μία πρόταση από το κοινοβουλευτικό Σώμα, θα φέρει τα πάνω κάτω στον προϋπολογισμό, ή όχι.

Αυτό το θέμα, κύριε Πρόεδρε, βλέπετε ότι το βάζω, πέρα από κάθε κομματική, πολιτική ή οποιαδήποτε άλλη πλευρά. Το βάζω από καθαρά θεσμική πλευρά. Γιατί υπάρχει το Κοινοβούλιο; Γιατί, λοιπόν, οι όποιοι κακόπιστοι να μην επωφελούνται αυτών των πραγμάτων -να μην πω και κάποιοι από εμάς εδώ- και να λένε, πάω εκεί για να υπογράψω, διότι αυτός ο κακός Κακλαμάνης μας υποχρέωσε να υπογράψουμε.

Από κει και πέρα, ποιο είναι το συμπέρασμα; Εγώ απευθύνω έκκληση σε όλους, διότι όλοι πονούμε αυτόν τον τόπο. Ακόμη και αυτοί που βάλλουν, κατά του Κοινοβουλίου, πιστεύω ότι δεν είναι εχθροί του τόπου, αλλά απλώς προτάσσουν τα δικά τους συμφέροντα, του κοινού συμφέροντος. Αυτή είναι η υπόθεση.

Έρχομαι τώρα σε δύο χαρακτηριστικά ζητήματα. Το ένα, κύριε Πρόεδρε, είναι αυτή η ιστορία των συμβασιούχων. Κανένας δεν είναι αθώος του αίματος. Από καμία πλευρά και το τονίζω. Και θα μου επιτρέψουν οι συνάδελφοι και των άλλων πλευρών, πέραν των δύο μεγάλων κομμάτων -όπου ασκήθηκε εξουσία στο παρελθόν, είτε σε κυβερνήσεις που συμμετείχε το όλο μέρος του πολιτικού κόσμου, είτε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση είτε στο συνδικαλισμό- να πω το εξής:

Δυστυχώς είναι μία νόσος αυτή, η οποία έχει να κάνει με τα κοινωνικά προβλήματα, με το πρόβλημα απασχόλησης, με χίλια δυο ζητήματα που εκεί πρέπει να κατατείνουμε όλοι, στην αντιμετώπισή τους, για να μην έχουμε τις παρενέργειες που σε τελική ανάλυση ο Γεώργιος Παπανδρέου έλεγε ότι αν διορίζει έναν, δημιουργείς ενενήντα εννέα εχθρούς και έναν αγνώμονα. Αυτή είναι η ιστορία των συμβασιούχων.

Νομίζω ότι αντί να γίνεται αυτή η εκατέρωθεν βολή για το ποιος φέρει περισσότερη ή λιγότερη ευθύνη, αν κανείς χύσει αίμα ή, να το πω πιο μαλακά, χύσει την καρδιά με το γάλα ή

αν ρίξει κανείς μία σταγόνα ξύδι, ξίνισε το γάλα. Εδώ, λοιπόν, έχουμε ένα πρόβλημα. Εγώ πιστεύω ότι η Κυβέρνηση μπορεί να καλέσει τα κόμματα και καθαρά να δούμε πως, πέρα από υποκρίσεις, έρχεται τώρα το Ελεγκτικό Συνέδριο και μεταβάλλεται. Έγιναν αγώνες για να γίνει το Ελεγκτικό Συνέδριο ανώτατο δικαστήριο και να πάψει να είναι ένα Σώμα το οποίο το συνέθεταν συνταξιούχοι, διευθυντές του Υπουργείου Οικονομικών. Είναι ένα ανώτατο δικαστήριο και δεν μπορεί να ευτελίζεται αυτός ο θεσμός παίρνοντας μία απόφαση, που όλοι ξέρουμε πως λαμβάνονται αυτές οι αποφάσεις.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, μαζί με την Αντιπολίτευση, κυρίως τα δύο μεγάλα κόμματα που έχουμε και τη μεγαλύτερη ευθύνη, να κοιτάξουμε να βρούμε λύση. Λύση υπάρχει. Πρώτα-πρώτα να δούμε πόσοι είναι, κύριε Πρόεδρε, οι συμβασιούχοι. Κανένας δεν ξέρει. Επικαλούμαστε νούμερα, αριθμούς, αλλά κανένας αυτήν τη στιγμή δεν γνωρίζει, όπως δεν γνωρίζει ποια είναι αυτή η νέα κατηγορία συμβασιούχων που λέει σύμβαση έργων, όταν ξέρουμε ότι δεν πρόκειται περί έργου. Είστε δικηγόρος, κύριε Μπέζα, και εσείς, κύριε Χατζηγάκη, και εγώ και ξέρουμε από τον Αστικό Κώδικα, τη διαφορά συμβάσεως εργασίας, από τη σύμβαση έργου.

Όταν, λοιπόν, σ' αυτά τα στοιχειώδη δεν είναι συνεπές το πολιτικό μας σύστημα, γιατί να μην δίδονται όπλα σ' όσους το αμφισβητούν, όχι ασφαλώς για να το βελτιώσουν, αλλά αν είναι δυνατόν να το αποσυνθέσουν πλήρως;

Μία άλλη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε και κλείνω εδώ. Σταματήστε αυτήν την ιστορία. Την έζησα από το 1974 από το ν. 434/1977, κύριε Υπουργέ. Έξι μήνες γενικός διευθυντής, άντε παρατηρήσου, θα πάρεις σύνταξη γιατί θα γίνει ο άλλος. Τότε μάλιστα υπήρχε και ο θεσμός του αναπληρωτή γενικού διευθυντή. Από κει και πέρα ποιο μήνυμα δινόταν στη βάση της δημοσιοπαλινγκίας, παρά η διαφθορά και το πώς κανείς θα αρπάξει για να έχει;

Πιστεύω ότι θα κρατήσετε αυτήν την επιφύλαξη στο σύνολο για τη διάταξη αυτή, διότι πρέπει να σας πω ότι το αναπηρικό κίνημα ζητάει -και πρέπει όλοι να βοηθήσουμε- να αποδεικνύουν οι άνθρωποι τις δυνατότητες που έχουν, πνευματικές, ηθικές, ψυχικές. Ζητάει στήριξη στα κοινοβούλια και αυτό συμβαίνει στην Ευρώπη σ' όσους αναπήρους έρχονται για να κάνουν καλύτερα το έργο τους. Από εκεί και πέρα πρέπει να δείτε ώστε πίσω από τις ορατές περιπτώσεις των παντελώς τυφλών, των τετραπληγικών, να μην υπάρξει η δυνατότητα με τη δική μας καλή προαίρεση, να στηθούν τίποτε άλλου είδους επιχειρήσεις, κύριε Υπουργέ. Γι' αυτό πιστεύω ότι η επιφύλαξή σας για τη διατύπωση στο τέλος της διάταξης αυτής, ώστε να μην παρέχει καμία δυνατότητα είτε κατάχρησης, είτε παρεξηγήσεων, είτε άλλων, θα είναι μία κίνηση λογικής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν συνομολογούμε όλοι εδώ -και περισσότερο εμείς που διακονούμε σ' αυτήν την Αίθουσα εδώ και πολλά χρόνια- ότι θα πρέπει να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού την καλή λειτουργία του Κοινοβουλίου και να φροντίσουμε με κάθε τρόπο να μην υπάρξει απαξίωση αυτού του θεσμού που είναι ο ναός, η κοίτη της δημοκρατίας.

Βέβαια, είναι γεγονός ότι πολλές φορές περνούν νομοσχέδια, χωρίς να υπάρξουν τροπολογίες, χωρίς να υπάρξουν διαφοροποιήσεις από την πρόταση του σχεδίου νόμου, η οποία υποβάλλεται από την εκάστοτε κυβέρνηση. Αυτό, επιτρέψτε μου να πω, ότι δεν συνιστά κατ' ανάγκη υποβάθμιση του Κοινοβουλίου...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ούτε εγώ το είπα αυτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Όχι, όχι! Απλώς, λέμε ορισμένα πράγματα για να τα ξεκαθαρίσουμε.

Κατά συνέπεια, πιστεύω ότι ναι μεν θα πρέπει όλοι μας να συμβάλλουμε σ' αυτήν την προσπάθεια για την καλή λειτουργία και τη διασφάλιση των λαϊκών συμφερόντων μέσα από τούτη εδώ την Αίθουσα, που αποτελεί το ναό της δημοκρατίας, αλλά πιστεύω ότι μπορεί να ληφθούν διάφορες ασφαλιστικές δικλί-

δες και με την Αναθεώρηση του Συντάγματος που γίνεται τώρα, ώστε να λειτουργήσει καλύτερα η Βουλή και να αποτελέσει το «οχυρό» της δημοκρατίας.

Κατά τα άλλα, συμφωνώ και πιστεύω ότι πρέπει όλοι να βοηθήσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Όσον αφορά τώρα την πρόταση για την επιφύλαξη της τροπολογίας και επειδή βλέπω ότι υπάρχει μία συνομολόγηση όλων των πτερύγων της Βουλής, ήθελα να παρακαλέσω τον Υπουργό στον οποίο θα δώσω το λόγο, να ψηφίσουμε τα άρθρα και να κρατήσει την επιφύλαξη αν υπάρξει τυχόν τροποποίηση, σύμφωνα με τις απόψεις που διατυπώθηκαν στην Αίθουσα, να την κάνει όταν θα γίνει η ψήφιση στο σύνολο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Εγώ δεν το ψηφίζω το άρθρο! **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Συμφωνούν όλα τα κόμματα, πλην του κ. Καϊσερλη, ο οποίος δεν ψηφίζει καθόλου το άρθρο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Το Κομμουνιστικό Κόμμα δεν συμφωνεί με την ουσία και ζητήσαμε να αποσυρθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Με την ουσία δεν συμφωνείτε. Εγώ δεν μιλάω για την ουσία, αλλά για τη διατύπωση...

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Όσον αφορά τη διατύπωση, εντάξει, ας επανέλθει, αλλά η ουσία είναι ότι δεν το ψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν το ψηφίζετε, μάλιστα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Για μείζονες λόγους ο κύριος Υπουργός ας δει αυτήν τη διάταξη. Είπαμε συγκεκριμένα να δει πώς θα διατυπώσει αυτήν τη διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, εγώ αποδέχομαι την πρότασή σας για την επιφύλαξη της διατύπωσης της συγκεκριμένης διάταξης.

Επίσης, εκείνο το οποίο θέλω να διευκρινίσω, διότι με την παρουσία μου εδώ εκπροσωπώ την Κυβέρνηση, είναι ότι η Κυβέρνηση σέβεται μεν τις απόψεις του κ. Κακλαμάνη, του πρώην Προέδρου της Βουλής, για το Ελεγκτικό Συνέδριο, αλλά δεν τις αποδέχεται.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο ήταν και είναι ένα ανώτατο δικαστήριο κύρους και εγκυρότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Καϊσερλη, έχετε το λόγο, αφού είστε ο τελευταίος εγγεγραμμένος ομιλητής για να ψηφίσουμε μετά το νομοσχέδιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα έπαιρνα το λόγο αν δεν ήθελα να επαναλάβω με οξύ τρόπο αυτά που είπα. Μας είπε ο κύριος Υπουργός, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό το σχέδιο νόμου έρχεται να λύσει κάποιες εκκρεμότητες.

Και όταν θα πάω στην πατρίδα μου, θα με ρωτήσουν οι απλοί πολίτες τι σόι εκκρεμότητα ήταν να συνταξιοδοτούμε για δύο χρόνια τους Βουλευτές που έχουν αναπηρία, γιατί δίδουμε πλασματικά χρόνια στους γενικούς γραμματείς των περιφερειών, των Υπουργείων ή γιατί συνταξιοδοτούμε με τέσσερα μόνο χρόνια τους κοινοτάρχες και τους δημάρχους, γιατί δίδουμε με μία απλή διάταξη 1.200 ευρώ στους γενικούς διευθυντές επιπλέον που έκαναν γενικοί διευθυντές ένα και δύο χρόνια, δύο μήνες.

Αναφέρθηκα, κύριε Πρόεδρε, στο πολιτικό σύστημα -και όλοι αυτοί υπάγονται στο πολιτικό σύστημα- το οποίο υπηρετούμε όλοι μας και είμαστε μέσα σ' αυτό. Και αν εμείς οι ίδιοι δεν δίνουμε το καλό παράδειγμα, τότε δεν πρόκειται να μας πιστέψουν ποτέ οι πολίτες. Δεν πρόκειται να μας πιστέψουν οι δικαστικοί, τους οποίους καταγγέλλουμε ότι παίρνουν αποφάσεις και ευλογούν τα γένια τους, όταν εμείς πρώτοι ευλογούμε τα δικά μας γένια.

Και φυσικά, πώς θα πιστέψουν οι πολίτες, αυτοί οι φτωχοί, οι μεροκαματιάρηδες ότι το ασφαλιστικό σύστημα και τα ταμεία καταρρέουν και ότι πρέπει να αλλάξουμε αυτό το σύστημα;

Ξέρουμε ποιους θα θίξει, πάλι τους μικρούς, πάλι τους απροστάτευτους. Και εμείς ερχόμαστε σήμερα εδώ -και γι' αυτό μόνο μιλώ- χαριστικά να δίνουμε στους εκπροσώπους ή στα

στελέχη του πολιτικού συστήματος συντάξεις για δυο και για τέσσερα χρόνια.

Κύριε Πρόεδρε, παρακάλεσα τον κύριο Υπουργό να αφαιρέσει αυτά τα άρθρα. Δεν γινόμαστε πιστευτοί. Ο κόσμος γελάει. Δεν μπορούμε να πούμε, με αυτήν την ανέχεια που υπάρχει έξω, ότι το σύστημά μας είναι υγιές. Δεν μπορούμε να τους πούμε ότι εργαζόμαστε για εκείνους.

Τον παρακαλώ και πάλι να τα δει και να τα αφαιρέσει. Μόνο έτσι θα γίνουμε πιστευτοί στους καλοπροαίρετους και θα θωρακιστούμε από τους κακοπροαίρετους, όπως πολύ ορθά είπε ο κύριος Πρόεδρος. Αν δεν τα αφαιρέσει, εγώ καταψηφίζω το σύνολο των άρθρων.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 9 και των υπουργικών τροπολογιών 785/173, 786/174 και 811/177 και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, με την επιφύλαξη της τελικής διατύπωσης της παραγράφου 20 του άρθρου 4, που θα γίνει κατά την ψήφιση του νομοσχεδίου στο σύνολό του;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, με την επιφύλαξη της τελικής διατύπωσης της παραγράφου 20 του άρθρου 4 που θα γίνει κατά την ψήφιση του νομοσχεδίου στο σύνολό του, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με αριθμό 785/173, η οποία θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με αριθμό 785/173, η οποία θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου, έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με αριθμό 786/174, η οποία θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με αριθμό 786/174, η οποία θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου, έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με αριθμό 811/177, η οποία θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με αριθμό 811/177, η οποία θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του

νομοσχεδίου, έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα:

Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Τροποποίηση και συμπλήρωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.05', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 16 Νοεμβρίου 2006 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: Αποφάσεις Βουλής, Οικονομική διαχείριση Βουλής: 1) μόνη συζήτηση και έγκριση του Απολογισμού Δαπανών της Βουλής οικονομικού έτους 2005 και 2) μόνη συζήτηση και ψήφιση του σχεδίου Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής οικονομικού έτους 2007, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

